

పి.ఎం.ఎ.

కందుకూరి వీరేశలింగం పీఠము

MS. Y. NIKETAN LIBRARY
CHENNAI

3-5-68
40 పేజీలు

అందమందాల

గోయా

అశ్చర్యకరం!

క్రొత్త సూత్రం 'గోయా' మీరు కనే కలల టాల్కుం పొడదు. కష్కిన టాల్కులకన్న ఇది తేలికగా. ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. ఇంకను, 'గోయా' విపులుల సాయంతో. సుగంధితమైన యీ 'టాల్క్' రోజంతా హాయినిస్తూ. పరిమళాన్ని వెదజల్లుతుంది. అందాల 'బ్లాక్ రోస్' పువ్వుల్లా పరిమళించే గారీనియా. 'మురిపించే' 'పాస్ పోర్ట్' లతో మిక్కవలసంది ఎన్నుకోండి!

జ్ఞాపకం వుంచుకోండి. ఈ మూడున్నూ చిరకాలం మన్నే క్రొత్త నిడుపాటి డబ్బాలలో దొరుకుతున్నాయి. అట్లాంటిస్ (ఈస్ట్) లిమిటెడ్ (ఇంగ్లండ్ లో స్థాపితం)

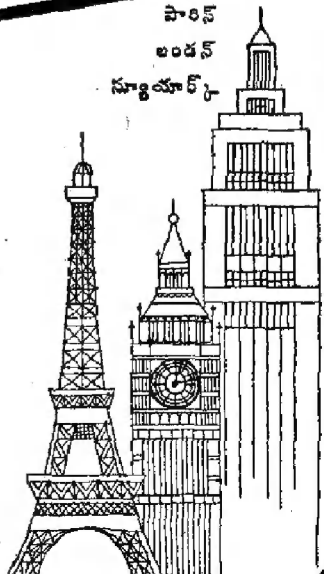
క్రొత్త సూత్రంతో తయారయిన ఆహ్లాదకరమైన టాల్క్ ఇప్పుడు పొరుగైన క్రొత్త టిన్నులలో లభిస్తోంది

AGC-5 TE

సుగంధముతో గూడిన టాల్కు తయారుచేసి

గోయా

పారిస్ లండన్ న్యూయార్క్

అపక చూడండి

© 1950 Kalyan

ప్రిమర్స్ పాఠశాలస్
దబ్బాదారుడు
సబ్బాదారుడు
 దర్శకత్వం: వి. శ్రీనివాస్

నిర్మాతలు:
 ఎస్.వి.కేశవయ్య
 వి.వి.సావమి
 నందితం:
 బి.గోపాలం
 పూర్ణా బాబ్

NAYRANG

25,000/-

ଦାସ

అవ్వ హార్ అయిల్

బహుమతి పోటీలో పాల్గొనండి

మొదటి బహుమతి రూ. 10.000/-

రెండవ బహుమతి రూ. 6,000/-
మూడవ బహుమతి రూ. 4,000/-

మూడివ బహుమతి రూ. 4.000/-
 ఇవిగాక 50 రూ. చొ॥ 100 బహుమతులు లున్నాయి

మీరు పూర్తి చేసిన ఎంప్లాయిమెంట్ యాక్టన్స్ అంటింది మాకు
 తెలిసిన వంటివి మీకు ఉపయోగపడుతుంది.

వివరములు : 1 400 కేర 200 మీ.చ. మా హేళ అయిక్కి నీసాండ్
 పైకి దోరీ కావడము మీద మాకు ప్రతి ఎంపిలీ పొరొని అయిం
 మిగి : సావిరి 2. ఎంపిలీ పొరొని మా దీర్ఘవర్తి కు వాగు ప్రతిం
 ప్రకరవరిగి అ సరిపాటు. 3. ఎంపిలీ ముక్కుం గా ప్రాణిగోయిగా,
 దీనిగా వరీమాడు ప్రాణి అతి పైపు 4. బ్లెస్సి విధ్వంసనీ తిరుగు
 తులు అంకడంవరకు అతి 5. ఈవేమాతి మిగి నీగరిం విలాపి
 పురక ప్రభుత్వరూప చెప్పకనే. 6 జులిగోతి ఎక్కువ మంది వరీ
 మా గెయిములు అ సెయింపు. వారందరినీ వమం వరవర
 7. డాండ్ (కాయనీ) బ్లెస్సి పైకి తిగిలి "విరేనవాడు, వారి
 వింపులు. ఈ గోతిని దీప్తి"వారిపు. సాక్సిములు, తిరపు, వర్షిని
 ఎంపు యా వీరిలో హిందవనాడు 8 వీరి వరీతి వరీతి
 ప్రకరీ వరవరము. గెయిమిలో హిందవనీ వీసవర్తిగా తిరువరము.

.....ఎంట్రి ఫారావ్ని ఇక్కడ క ల్పించి ఇంగ్లీషు లోక హిందీలో ఒకవైపు పూర్తిచేసి కూపనో నహా పంపండి.. ..

తరుచూ మీరు వాడే హేర్ ఆయిర్ పేరు వ్రాయండి

పోటి ముగింపు తేదీ 30 జూన్, 1968

పా. రీ. తీర్చి.....
 (పెద్ద అక్షరాలలో)
 రం. ద్రి. త్త. పేరు.....
 చిరునామా.....
 గ్రామం.....
 తల్లి.....
 కూనక వచ్చి పేరే అయితే కొత్త పేరు.....
 పేరు, చిరునామా.....

ఇక్కడ
ప్రోటీ కూపన్
అంటించండి

మీ ఎంట్రీను యీ ప్రదర్శనకు పంపండి .

డాబర్ అన్నా హేర్ ఆయిల్ బహుమతి పోటీ

డాబర్ (డా. యన్. శ. బర్మన్) పై. తిడ్., 142. రాన్ బెహర్ ఎవెన్యూ, కలకత్తా-29

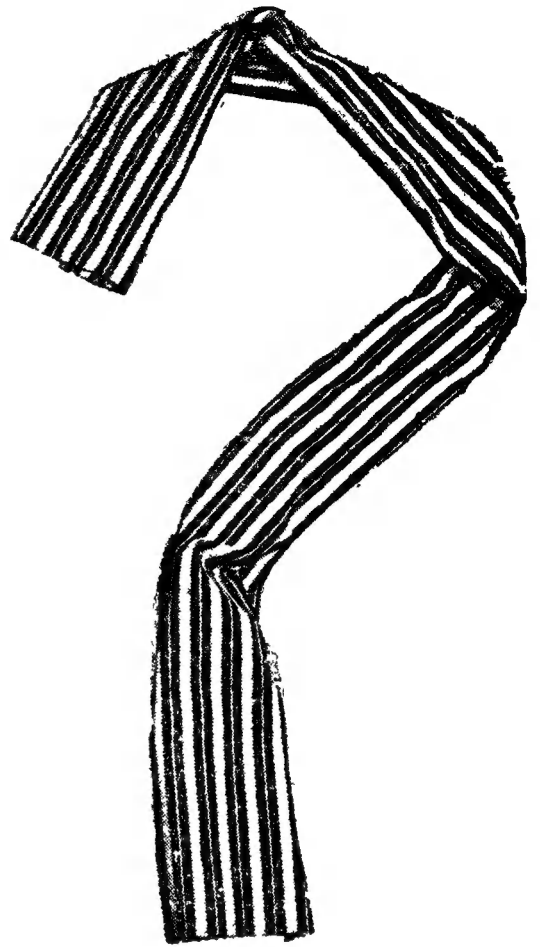
పొరన్మర్ ఇండర్ చంట్

4-4-18, మల్లాన్ బజార్ హైచార్జ్-1 ఫోన్ : 48780

మాతృశ్రీ మెడికల్స్

మున్సిపల్ కాన్ నం. 17 రెవల్లె, చిల్లా గుంటూరు పోస్ట్ 14

పురోగతిని
బట్టల
యత్నాల్లో
322 సంవత్సరాల
పారంపర్యంతో
కలిపేదెవరు?

మేము

‘కాంగ్రెస్ 322 సంవత్సరాల అనుభవం అపారమైనది. ఈ అనుభవం ఎది మిథిం వంతు కృష్ణుల అనుభవమైన వరే, అది మరే—చారిత్రాత్మక గ్రూప్ వారిది. మా బట్టలు చారిత్రాత్మక వాస్తవములో భాగమైనవి మా మొదటి మిల్లు 1906 సంవత్సరంలో ఉత్పత్తి ప్రారంభించినప్పటినుండి కాంగ్రెస్ అనేక మార్పులు వర్చినాయి. కాంగ్రెస్ పాటు మేము కూడా మున్ముందుకు గడచిపోయాము. ఈ రోజు మా మిల్లులో మిక్కిలి సూతనమైన పాంకేటిక వర్తకులు, అధినాతన యంత్రములు వయోగించి నాణ్యతకు పేరుగన్న అనేక రకములైన బట్టలను తయారుచేయుచున్నాము. మా బట్టలు ముందుకాంగ్రెస్ అనేక యేళ్ళవరకు వాడుకలో ఉంటాయని వగర్వంగా చెప్పు కొంటున్నాము. చారిత్రాత్మక డ్రెస్ మార్కునం వెతకండి: బట్టల నాణ్యతకు అది గ్యారంటీ.

లాల్ బాబ్ గ్రూప్

డి అర్విండ్ మిర్చ లిమిటెడ్
డి రాయ్ పూర్ మ్యూస్కాఫ్ కర్పొరింగ్
కంపెనీ లిమిటెడ్

డి అశోక మిర్చ లిమిటెడ్
డి సరన్ పూర్ మిర్చ లిమిటెడ్
డి అరుణా మిర్చ లిమిటెడ్

డి అహమ్మదాబాద్ న్యూకాటన్
డి సూతన్ మిర్చ లిమిటెడ్

కొన్ని సందేహాలు

శ్రీ ప్రభుత్వం గారు కొన్ని రాష్ట్రాలలో పెట్టుబడి, కర్బుల అంకెలని ఉదహరించారు. 'హిందీ వమన్' పేటికి ఎలా ముడిపెట్టుబడుతున్నదో సూచించారు.

వాలుగ వంచన వ్రాసినట్లైతే 'పెట్టుబడి' కర్బుల సంఖ్యలు కొన్ని అంకెలకు తగ్గవు—

1. హిందీ రాష్ట్రాలు

హిందీ	రు. 940	కోట్లు
మధ్యప్రదేశం	రు. 800	"
పంజాబు	రు. 500	"
రాజస్థాన్	రు. 438	"
ఉత్తరప్రదేశం	1405	"

మొత్తం రు. 4083 కోట్లు

2. దక్షిణాది రాష్ట్రాలు

ఆంధ్రప్రదేశం	రు. 784	కోట్లు
కేరళ	రు. 442	"
మదరాసు	రు. 750	"
మైసూరు	రు. 500	"

మొత్తం 2476 కోట్లు

పంజాబ్, హిందీ రాష్ట్రం కాదుకాని హర్యానా అందులోనిదే కాబట్టి ఈ రాష్ట్రాన్ని కూడా హిందీ జాబితాలో ఇవ్వటం జరిగింది.

హర్యానా అందులోనిదే కాబట్టి ఈ రాష్ట్రాన్ని కూడా హిందీ—జాబితాలో ఇవ్వటం జరిగింది

1961 జనాభా ప్రకారం హిందీ రాష్ట్రాల ప్రజల సంఖ్య మొత్తం సుమారు 19.50 కోట్లు

దక్షిణాది రాష్ట్రాల ప్రజల సంఖ్య సుమారు 11 కోట్లు.

అంటే ఇంచుమించు 19.5 కోట్ల మందికి సుమారు 4080 కోట్ల కర్బు జరిగితే ఇంచుమించు 11 కోట్ల మందికి జరగవలసిన కర్బులో తక్కువ ఏమీ జరగటం లేదని చిప్లు తెక్కువేసి చూస్తే తెలుస్తుంది!

ఇక ప్రభుత్వరంగం కంపెనీలు; ఈ కింది పట్టికలో 1966కి కొన్ని రాష్ట్రాలలో ప్రభుత్వ రంగం కంపెనీల పెట్టుబడి (పెయిడ్ అప్ కాపీటల్) మొత్తాలు ఇవ్వబడ్డాయి (కోట్ల రూపాయలు):

ఆంధ్రప్రదేశం	11.54
మదరాసు	92.20
కేరళ	23.96
మైసూరు	35.95
మొత్తం	163.65

ఉత్తరాలు

బీహారు	680.86
మధ్యప్రదేశ్	56.83
పంజాబు	1.48
రాజస్థాన్	7.53
ఉత్తరప్రదేశ్	2.30
మొత్తం	749.00

ముగ్గురు ప్రధానమంత్రులని ఎన్నిక చేసు కున్న ఉత్తరప్రదేశం, హిందీవాదుల పుట్టినిల్లు అనతగ్గ రాష్ట్రం, కేవలం 2.30 కోట్ల రూపాయ లకే నోచుకుంది! (బీహారు సంఖ్యవల్లనే మొత్తం ఎక్కువ అయిందికదా!)

ఆంధ్రప్రదేశం హిందీని నిరాకరించకపోయినా హిందీకి తీవ్ర శత్రువు అనతగ్గ మదరాసులో ఎని మితువంత మూత్రమే సంపాదించుకుంది!

ఈ అంకెల విగూఢార్థం నాకు తెలియదుకాని హిందీ అభిమానం, వ్యతిరేకాలని పీటిలో వెతకటం అబద్ధకాదని మూత్రం అనిపిస్తోంది.

—ఒక విశ్లేషి (మదరాసు.)

కథలు

"వాలుగ మజిలీ"— సింగరాజు రామచంద్ర మూర్తి, "జయమూ—అవజయమూ"— ముని సల్లెరాజు, కథలు బాగున్నాయి. చీకటి కడుపునకాంతి, పొద్దుదయించిగిరింది మొదలగు నీరీయల్లు కూడ చాలా బాగున్నాయి.

రాజవల్లభాలు (ముపుకాం)

* * *

"మిథ్యాదంబాలు" కథలో సుజాత అత్తపాత్య చేసుకోడానికి సరైన కారణం లేకుండా చేశారేమో రచయిత్రు అనిపిస్తుంది.

యస్.ఆర్. సరిమి, (కామ్రూరు) ●

గమనిక

ఉత్తరాల శీర్షికకి రాసేవారు ఈ కింది నియమాలు పాటించాలని మనవి: 1. ఉత్తరాలు వీలయినంత చిన్నవిగా ఉండాలి 2. రాసేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఇవ్వాలి 3. ఇంగ్లీషు లిపిలో అక్షరాలు రాయరాదు 4. కొగిలాటికి ఒకవయస్సునవే రాయాలి. 5. సిరాతోనే రాయాలి. —సం॥

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవసాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 3-5-'68

కీలకనామ సం॥ వైశాఖమాసం॥ శుద్ధ పంచమి
సంపుటము : 60 సంచిక : 34

సా. పి. త. మం :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివరెంక శంకుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివరెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

కొల్లూర్

సంవత్సర చందా	26.00
6 మాసముల చందా	13.00
3 మాసముల చందా	6.50

విషయము :
ముఖచిత్రం :
నటించిన : ఆర్. విజయ

కథలు :	
టి. సి. అమోఘం	17
నీడ వెనుక నిజం	27
దృష్టిదోషం	48
గురుద్యోగ వర్షం	49
నీరీయల్ సవలలు :	
పొద్దుదయం చిగిరింది	22
చీకటి కడుపున కాంతి	32

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినిమా :

ఉత్తరాలు — 4, ఊమర్ కర్కూన్ — 5, మ్యాథిల్లీలేఖ—6, ఆవేళిలా—అవరాధాలా—9, బుహార్ కథా మంజరి — 11, ఒకవారం వివరీతం—15, ప్రశ్నావళి — 16, అరవయ్యళ్లు, తనవెనుక — 21, భర్మపదం — 26, అవ్ కుమార్—28, రంగులబట్టం — 31, మల్లన్న మంత్రి — 38, నవండ్ అఫ్ ముహుజీక్ (కాల్కుల) — 39 వారఫలం—40, వనితాలోకం వ్యాసం—42, అభియోగలో వింతలు — 45, వంటలు— 47, వేసవిలో మల్లెలు, రాక్టర్ కబుర్లు — 48, శేఖావళి — 57, చిత్ర సమీక్ష — 58, సినిమా — 60, సినిమా డైరీ, మాకు తెలుసా?—62, అటలు — 63.

దృఢనిరయం లేకపోవటం మనకే నష్టం!

ప్రధానమంత్రి మేనత్తగారు శ్రీమతి పండిట్, శాన్త్రీ-ప్రభుత్వాన్ని సంకల్పం లేమికి బందీ అన్నారు. అప్పటినుంచి ఆమెరికాకి ప్రతికూలంగా వ్యవహరించడం లేక మాట్లాడటం ఫాషన్ అయి పోయింది. ఈ దోరణివల్ల ఎక్కువ తక్కువలు సద్దవచ్చు సంటారు. కాని, తప్పంత ఆమెరికన్లదే—ట. కమ్యూనిజాన్ని అరికట్టడం వారి ముఖ్యోద్దేశం కాబట్టి ఆమెరికన్లు ఈ ధోరణికి భయపడరు, వారు మనకి ఇంత సహాయం చేస్తున్నారంటే భారత దేశంలో పెట్టుబడి విధానాన్ని అమితంగా బలపరచటమే వారి ఉద్దేశంకదా? ఇదీ వరస.

వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికా—నోవోస్టీ

వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికా వస్తుండంతో మనకి అదనంగా ఒక పెద్దరేడియో ప్రసారయంత్రం (హన్స్ఫీల్డ్) వచ్చేది. దానిని రద్దు చేశారుకాని సోవియట్ వార్తా సంస్థ 'నోవోస్టీ'తో వస్తుందాన్నిమాత్రం లన్నివిధాలా సచ్చెప్పి చూద్దామని ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది ఈ వస్తుండం ప్రకారం 'నోవోస్టీ' భారత ప్రభుత్వం సమాచార కార్యాలయానికి వ్యాసాలు, ఫోటోలు ఇస్తుంది. వాటిని దేశంలోని వివిధ ప్రతికలకి వాడు కొనటానికి ఇస్తారు. ఇటీవలే ఆమెరికన్ విద్యాసంస్థ ఒకటి మన విద్యాభ్యాస సదుపాయాలని పెచ్చిస్తామంటే మన ప్రభుత్వంవారు వద్దవ్వారు.

ఇదంతా గతచరిత్ర అనవచ్చు. అయితే, కొందరు భారతీయులలో హిల్టన్ హోటర్స్ వారు సహకరిస్తామంటే దానికి ఎన్నో నిబంధనలతో కాళ్ళకి బందాలేశారు. ఇక అది జరగని పనికిదే తెక్క.

అయితే ఎండ్ నాచురల్ గాన్ కమిషన్ (ఐ. ఎన్. జి. సి.) ప్రతినిధి ఇటీవలే స్త్రీకా విలేజులలో కాంబే ప్రాంతంలో మంచి నూనె-ప్రదేశం దొరికిందని అన్నారు. భారతీయులు గట్టిపేల మీద,

రష్యన్లు లోతుతక్కువ నీటిలోపలా పని చేస్తారుట, నూనె శోధనకోసం. ఏదయినా అంతర్జాతీయ నూనె కంపెనీకి ఈ శోధన పని పెట్టవచ్చుననే మాచన చెయ్యటం జరిగింది. డచ్ నిపుణులు కాంబే నీటి అడుగున వేల వట్లాన్ని తయారు చేశారన్నారు.

సుమారు 18 నెలల క్రితం ఆమెరికన్ సంస్థ ఆప్లెండ్స్ ఈ పరిశోధన ప్రారంభించి అందులో అనక్తీని కోల్పోవటం ప్రారంభించింది. ఆ తర్వాత 'టెన్నెకో' సంస్థ కొంత కుతూహలం చూపింది. మంతనాలు జరిగాయి. వీటి ప్రకారం శోధన కర్చు ల్ని ఆమెరికన్ కంపెనీ పెట్టుకుంటుంది ఒకవేళ నూనె దొరకకపోయినా భారత దేశానికి ఏ విధమయిన బాధ్యతా ఉండదు నూనె గవక దొరికితే నిర్మించబడే కంపెనీలో 'టెన్నెకో'కి 49 శాతం వాటా ఇవ్వాలి, అప్పుడు శోధన వ్యయం అందరూ పంచుకోవాలి.

వర్మియన్ గర్స్ ప్రాంతంలో నూనె పడింది ఈ నిమిత్తమయి ఏర్పడే సంస్థలో భారతదేశానికి ఆరవ వంతు వాటా ఉంటుంది. శోధన కర్చులలో తన వాటా భరించటమే కాక భారతదేశం ఇలా ప్రభుత్వానికి ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నందుకు తన వంతు 'ప్రీమియం' వేరే ఇవ్వాలి.

లాబీ వర్గాలవారి ప్రకారం ప్రధాన మంత్రి ఈ పథకాన్ని అమోదించలేదుట. శోధన రష్యన్ల ఎందుకు చెయ్యడంలేదని ఆమె అడిగారుట.

రష్యన్లకి లోతు నీటిలో శోధన నడిపే స్తోమత లేదని ఆమెకి తెలిపారు సలహాదారులు. రష్యన్లకి పెద్ద ఎరువు సాక్షి రిలు పెట్టే సదుపాయాలు కూడా లేవు. బరవునీ, కొయారీ నూనె పరిశుద్ధం కర్మా గారాలలోనూ, భిరాయి, బొకారో ఉక్కు

మిల్లులలోనూ ఎరువు తయారీ సదుపాయాలు లేవు. అందుచేత ఈ వ్యవహారాన్ని కేంద్ర మంత్రివర్గం ముందు ఉంచారు. ఇంతలో రష్యన్లు కాంబేలో శోధించటానికి నిపుణుల బృందాన్ని పంపారు. రష్యన్లవారి రిపోర్టు వచ్చేదాకా ఈ ప్రాజెక్టు గురించి ఆలోచించటానికి వీలులేదని ప్రధానమంత్రి అనటం మొదలుపెట్టారు.

రష్యన్ నివేదిక వచ్చిందిట. లోతు సముద్ర జలాల్లో నూనెకోసం దొలవటం చాలా కర్చుతోకూడిన పని అనటం తప్ప వేరే ఏమీ అనకుండా ఊరుకున్నారు రష్యన్లు, అనుకుంటున్నారు అభిజ్ఞానలోలనారు.

రష్యన్లు నెగ్గుకు రాలేకే ఏంత కర్చయినా సరే, మనమే అంతా చేసుకోవాలి అని మంత్రి సూచన వెలువడింది. 11 ఏప్రిల్ నాడు జరిగిన కాబి నెట్ మీటింగులో ఆమెరికన్ కంపెనీని ఏ విషయమూ ఎంతకాలం అలాగే ఉంచుతామని కొందరు అడిగారు. ఇవ్వుం లేకపోతే వారి ప్రతిపాదనని కొట్టిపారవెయ్యవచ్చు కదా అన్నారు. కాని, శ్రీయుతులు మొరారీ జీ దేశాయి, అలీ అహమ్మద్ అశోకమెహతా, దివేన్ సింగ్ లతో ఒక సబ్ కమిటీని ఏర్పరిచి ఈ వ్యవహారాన్ని మరింత అనుశీలిస్తూ వారు. ఈ ఉపసంఘం నిర్మాణంపట్టి ఏ నిర్ణయమూ తీసుకొనటం జరగదని ఊహించవచ్చు.

అమెరికా అయితే?

ఇదే గవక రష్యన్లకి సంబంధించిన వ్యవహారమయినట్లయితే వెంటనే అమలు జరిపే నిర్ణయం తీసుకువేవారు. ఇది ఇలా ఉండగా నూనె దిగుమతులవల్ల భారత దేశం విదేశీ ద్రవ్యాన్ని సమ్మోదోతోంది

రుమేనియాతో జరుపుకున్న కాతా-వస్తుండం కమ్యూనిస్టులు భారతదేశాన్ని ఎలా శాసించగలుగుతున్నారో తెలుపుతుంది. కొన్ని ప్రాజెక్టులని తమకి పట్టిగోస్తే

తాము 5 కోట్ల డాలర్లు అప్పు ఇస్తామని రుమేనియా వారన్నారు. న్యూఢిల్లీ వద్ద మానె పరిశుద్ధి కర్మాగారం, ఒక ల్యూబ్రికేషన్ నూవెల కర్మాగారం, ఒక వివిధ వస్తుసర్వాల కర్మాగారం ఈ ప్రాజెక్టుల జాబితాలోనివి. ఇవన్నీ అంత అవసరం కావు కాబట్టి, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఇక్కడ తగుమాత్రం ఉంది కాబట్టి వీటి విషయములు భారత ప్రభుత్వం అంత ఆసక్తి చూపలేదు. అంతేకాక వాటాగత పంచవర్ష ప్రణాళిక అంచనాలు పూర్తి కావచ్చును తొందరపడటం అవసరం కూడా.

వారాలో పవుండి ప్రాజెక్టు, 20 హార్వెస్టర్ బ్రాక్టర్లు తయారుచేసి పాక్వరీ, ఇంకా 11 ఇతర ప్రాజెక్టులు, కట్టిఇస్తామన్నారు చెక్వారు. పవుండిని అసలే ఆమోదించలేదు బ్రాక్టర్ల విషయంలో ఎన్నో సందేహాలు వస్తున్నాయి.

అసలే ఆర్థికమాండ్యం ఉంది కాబట్టి రుమేనియా ప్రతిపాదనలని పరిశీలించవలసి వస్తుందని ప్రభుత్వంవారు అన్నారు. రుమేనియావర్గాలవారు మండిపడ్డారు.

గురువారం ఏప్రిల్ 4 న తేదీనాడు వచ్చుందమీద సంతకం పెట్టేపెట్టుండి, లేకుంటే అసలే పదులుకోండి - అని రుమేనియా మంత్రి అన్నారు.

విధేయత
ఏప్రిల్ 4 న తేదీనాడు కేంద్రమంత్రి పండితకృష్ణ చవుదరి పంత్ సంతకం పెట్టారు.

అమెరికన్లు అయితే ఎంతకాలం ఆగమంటే అంతకాలం ఆగేవారు!

ఇక ఆహారం సంగతి పార్లమెంటులో ఆహార - మంత్రి 1968 - 69 లో 2,948,000 టన్నుల ఆహార ధాన్యాల దిగుమతి జరుగనున్నదని చెప్పారు.

ఇందులో,
2,551,000 టన్నులు అమెరికా
263,000 ,, కెనడా
94,000 ,, బర్మా
40,000 ,, ఈజిప్టు.

భారతదేశంలో వివిధ భాంకులలో 88.7 కోట్ల డాలర్లు అమెరికా స్వస్థనంలో ఉన్నాయి (నుమారు రు. 650

కోట్లు.) ఇదంతా ద్రవ్యోల్బణకి దారి తీస్తోందని ఒక ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త; భారతదేశం అమెరికాకి లొంగేట్లు చేస్తోందని కొందరు; అమెరికాపంటి పెట్టుబడి దారిదేశాల, సోషలిస్టు విధానం అనుసరిస్తున్న రష్యన్లంటి దేశాలమధ్య ఉబ్బి కుదిరేట్లు చెయ్యాల్సి మరికొందరు.

యూదార్వాన్ని పరిశీలిస్తే ఏ పెట్టుబడి దారి విధానంకల దేశమూ మన వెళ్లి మీద సహాయాన్ని రుద్దలేదు. అంతేకాక అధ్యక్షుడు జాన్సన్ సహాయంపొందే దేశాలు తమ కృషివల్ల అర్హత మాపాలంటే ఆయనని విమర్శించారు.

మరి అమెరికా, కెనడాలకుంచి అహారం దిగుమతులని ఎందుకు ఆపరాదు?

రష్యాతో వ్యాపారాభివృద్ధి

భారతదేశంలోని ఆర్థిక మాంద్యాన్ని అరికట్టేందుకు రష్యా చేస్తున్న సహాయం ఫలితాలని పరిశీలించటం అవసరం. ఇంత దాకా రష్యా మూడు వస్తుందాలు చేసుకుంది. 1969 లో 2000 రయల్స్ వాగన్లు దిగుమతి చేసుకుంటుంది రష్యా. 1971 కి ఈ దిగుమతులు 10,000 మంచి 25,000 దాకా వెళ్లవచ్చు. 1975 కి వస్తుందం ముగుస్తుంది.

రెండవ అంశం ప్రకారం రష్యా మూడేళ్లలో 200,000 టన్నుల ఉక్కు దిగుమతి చేస్తుంది. ఇది ఎక్కువ భాగం స్ట్రక్చరల్ రకం ఉక్కు.

మూడవ అంశం ప్రకారం రష్యా ఏటా 200,000 టన్నుల ముడి ఇనుము భారతదేశం దగ్గరకొంటుంది.

భారత దేశంలో 27,000 (4 చక్రాల) వాగన్లు తయారుచేసే పదు పాయాలు ఉన్నాయి రష్యన్లవారు తమకి కావలసిన వాగన్ల పరిమాణాలు వగయిరా పంపించారు. దీనికోసం ప్రత్యేకమయిన ఉక్కు, బ్రేకులు, కమానులు తయారు చెయ్యాల్సి. ముందు 20 వాగన్లు మచ్చుకి సంవితే వాటిని పరీక్షించి కొనటం ప్రారంభిస్తారు.

ఈ వాగన్ల కోసం భారతదేశం కొత్త ఉత్పత్తి శక్తిని నిర్మించుకోవాలి, అని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

రష్యా వ్యాపారం మొత్తం విలువ సొలుకి 100 కోట్ల రూపాయలు ఉండవచ్చు. 1967-68 లో భారతదేశం రష్యాకి రు. 135 కోట్లు ఎగుమతి చేసింది, అక్కడ నుంచి 95 కోట్లు దిగుమతి చేసుకుంది. అంటే ఇండియాకి 40 కోట్లు మిగిలిందన్నమాట. ఈ కొత్త వ్యాపారం వల్ల పెద్ద అభివృద్ధి ఏమీ లేకపోవచ్చు. ఇంకొక విధంగా చెప్పాలంటే రష్యాలో భారత దేశం రూపాయల నిల్వ పెరుగుతూ వస్తుంది.

ఇక రష్యా మనకి ఈ కింది విధంగా అప్పులు తీరుస్తుంది -

1968-69 ... రు 65.96 కోట్లు
1969-70 ... రు 54.90 ,,
1970-71 ... రు 34.82 ,,

అనుకున్నట్లుగా అన్ని ఎగుమతులూ పలిస్తే, భారత దేశం వీటికి బదులుగా రష్యా వస్తువులు కొంటే కొత్త ఎగుమతులు మాత్రం సొలుకు రు 100 కోట్ల వాపున పేరుకోవచ్చు. అప్పుల తీర్చగా ఈ పేరుకున్న ధనం మొత్తం ఈ కింది విధంగా ఉండవచ్చు -

1968-69... రు 34.04 కోట్లు
1969-70... రు 45.10 ,,
1970-71 ... రు 65.18 ,,

రష్యాను భారతదేశం కోసం అదనంగా దిగుమతులు చేసుకుందా మనుకుంటున్నారైతే పరుకునికూడా కొనమని భారతదేశాన్ని అడుగుతున్నారు కాని, భారతదేశం కొంత అభివృద్ధి పొందిన దేశం. రష్యా లాగే మనకే ముడిపరుకు చాలా కావాలి ఈ పోటీని ఎలా పరిష్కరించటం? ●

తెప్పించుకొని తరువాత చెల్లించండి

నెలకు రు 10/-
వరుస వాయిదా
చెల్లించు పద్ధతిపై
మిని జాబ్ కార్డులో
3 బ్యాంక్, ఆల్ వరల్డ్ బ్రాన్చ్ లలో
పొందండి వివరములకు ప్రయత్నించండి

J. L. SANSON & CO., (WAP 10)
P. R 1288, Delhi-6

పెద్ద పెద్ద ఆశయాలున్నాయి
ఉత్సాహముంది
వృద్ధిలోకి వస్తున్నాడు
అతడి సైకిలు ఫిలిప్స్

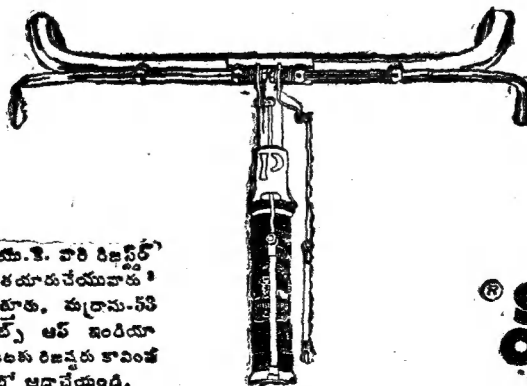
ఫిలిప్స్ దిట్టంగా ఉంటుంది ఎంత చెడ
కొక్కినా తట్టుకొనేట్టు మంచి బ్రా
డెంపరు స్టీలుతో తయారైంది. దాని అంద
చందాలు గంభీరత కూడా మీ సంస్కృతిని
బాగా తెలియజేస్తాయి. మీవంటి యువకులకు
తయారుచేయబడిన విశిష్టమైన బై సీకిలు.

.ఫిలిప్స్ మీరు వాడదగిన సైకిల్

®
ఇ.ఎ. ఫిలిప్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యు.కె. వారి రిజిస్టర్డ్
ఫ్రెంచ్ మార్కులు. ఇండియాలో తయారుచేయువారు.
ఈ బై సైకిల్స్ అల్ ఇండియా, అంబికాతు, మద్రాసు-53
ప్రాంతాలకు: బ్యూట్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్స్ అల్ ఇండియా
లిమిటెడ్, మద్రాసు-1 ఉపయోగించుటకు రిజిస్టరు కావంత
బడినవి, చిన్న మొత్తముల పేకరణలో అదాచేయండి.

T.L.C/P/3820s

® ఫిలిప్స్

బోల్షివితులను-వదిలగారిపత్త

వి. ఎస్. సుక్తాంకర్

■ వైద్యనాథపీల్స్ పెద్ద భూస్వామి. పెద్దమనిషి అనే పేరు సంపాదించు కున్నాడు. అతనిది తంజావూరు జిల్లాలోని పాండిగ్రామం.

వైద్యనాథ పీల్స్ కి ముగ్గురుభార్యలు. మూడవభార్యకి అయ్యాసామి అనే కొడుకు ఉండేవాడు. ఈ అయ్యాసామి తన బాబాయి సామిదేవన్ దగ్గర పెరిగాడు. సామిదేవన్ గ్రామమునవాడు.

అయ్యాసామి యుక్త వయస్సులో ఉన్నప్పుడు తర్వాత అతనికి ధనం అనే అమ్మాయిని ఇచ్చి పెళ్ళిచేశారు. ధనం మంచి కుటుంబానికి చెందినది చాలా గడుసుఅమ్మాయి. మొగుడిని పూరిగా తన దాసుడినిగా చేసుకుంది.

1911 సంవత్సరం. అప్పటికి ఆరు, ఏడు సంవత్సరాలుగా ఇద్దరూ పాండి పక్కనే ఉన్న మరొక వల్లెటూరులో

చుట్టూటో కలిసిఉంటున్నారు. అయ్యా సామికి, అతని తండ్రికి పడేదికాదు. కాని, ఆ సంవత్సరం కొందరు శ్రేయోభిలాషులు ఇద్దరికీ రాజీ చేశారు.

13 సెప్టెంబర్ 1911 వాడు అయ్యాసామి దంపతులు, వారి పిల్లలు (వారుగు, రెండుపిల్లవారు) వైద్యనాథ పీల్స్ ఇంటికి మారిపోయారు.

మారిపోయే ముందు ఒక షరతు

పెట్టారు. అయ్యాసామి వసతి చెల్లలు లింగులు తమతో కలిసిఉండటానికి వీల్లే దన్నారు. తంగబాలు బాల్యవితంతువు. ధనం ఆమె తన పవిత్రతని కోల్పోయిందని ఆరోపించింది. ఇటువంటి అపవిత్ర స్త్రీ తనతోబాటు ఒక ఇంట్లో ఉండటం పనికిరాదన్నది. ఈ మరతు తంగబానికి కోపం తెప్పించిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు...

22 జుట్టోబరు

అయ్యాసామి, ధనం తక్కినవారితో బాటు నిద్రకి ఉప్పొకింది.

తెన్నవారగా ధనం శవం మాత్రమే మిగిలింది.

ఆమె వంటిమీద 13 గాయాలు లెక్క పెట్టారు అన్నీ ఏదో పదునయిన మొన గల సాధనంగా బలంగా పాడనగా ఏర్పడి నట్లున్నాయి.

23 అక్టోబరు

పాత్యావిచారణ జరిపారు. ఈ విచారణలో రక్తం మరకలుకల కత్తి ఒకటి (పెదర్చించటం జరిగింది. ఇదిశవం దగ్గరే

ఆవేశాలూ...

దొరికిందని పోలీసువారు అన్నారు. విచారణ జరిపిన అధికారి అయ్యాసామిపిల్ల తన భార్య ధనాన్ని పాడిచివచపాడని తీర్పు ఇచ్చాడు. అయ్యాసామిని నిర్బంధించారు.

22 నవంబర్

తిరుత్తిరుయి పూండిలో సెకండుక్లాస్సు మెజిస్ట్రేటు జరిపిన విచారణలో అయ్యాసామి విరోధి అని తేల్చారు. అయ్యాసామి విడుదల అయ్యాడు.

మేజిస్ట్రేటు వేరం చేసిన వారు అయ్యాసామి తండ్రి వైద్యనాథపిల్ల, అతని సవిత్రచెల్లలుతంగం, సవిత్రమ్ముడు కల్యాణం అయిఉండాలనిఅన్నాడు. వేరస్తులతో కలిసి క్లుప్తచేసిన మరి కొందరితో కదిశిన్ అనే నపుకరుకూడా ఉండిఉంటాడని ఆయన అన్నాడు.

27 నవంబరు

పయన చెప్పినవారందరినీ అరెస్టుచేశారు. త్వరలోనే కొత్త విచారణ తంజావూరులో ప్రారంభమయింది.

ఈ విచారణలోనూ వైద్యనాథపిల్ల నేరస్తుడుగా నిర్ణయించటం జరిగింది. అతనికి మరణశిక్ష వేశారు. పిల్లె హాయి కోర్టులో ఎప్పిలు చేశాడు.

హాయికోర్టులో జేక్ వెల్, సదాశివ అయ్యర్లు న్యాయమూర్తులు. వీరు ఇద్దరూ ఒకే నిర్ణయానికి రాలేదు! జేక్ వెల్ వైద్యనాథపిల్ల నేరస్తుడన్నాడు, సదాశివ అయ్యరు అతన్ని నిర్దోషి అన్నాడు.

అందుచేత కేసుని శంకరన్ నాయర్ అనే మూడవజడ్జివద్దకి పంపారు. ఈయన జేక్ వెల్ నిర్ణయాన్నే బలపరిచాడు. వైద్యనాథపిల్ల అప్పీలునికొట్టిపారేయాలన్నాడు. ఆయన తన తీర్పులో ఇలా రాశారు-

'...అయ్యాసామి ఇచ్చిన సాక్ష్యం ఏది: 'అయ్యా నన్ను వదలండి!' అని తనభార్య కేకవెయ్యగా విన్నాడుట. ఆమె కేకలవల్లనే అతనికి మెలకున వచ్చిందిట. తంగం, కది శిశన్, తన తండ్రి ఇతరులు అక్కడే ఉన్నారుట. తన భార్యజోలికి రావద్దని తను వారితో అన్నాడుట కాని కొందరు సేవకులు తన తండ్రి ఆజ్ఞాపకారం తనని మరొక గదిలోకి తీసుకువెళ్లి అక్కడ ఒక స్తంభానికి కట్టివేశారుట.

'కొంతసేపు తర్వాత అందరూవచ్చి తనని విడుదలచేశారుట. వైద్యనాథపిల్ల కోడలిని కొట్టి శిక్షిస్తూ ఉండగా పొరపాటున కణత మీద దెబ్బ తగిలి ఆమె చనిపోయిందని అతనితో చెప్పారుట. అయ్యాసామికి రావలసిన ఆస్తిలోబాటు మరికొంతకూడా ఇస్తామని అన్నారుట. ఇంతలో దిహన క్రియలకి అంగీకరించమన్నాడుట.

'అయ్యాసామి వప్పకోలేదు. వారు వాదించుకుంటూఉండగా ముననబు సామి దేవ్ వచ్చాడుట. వైద్యనాథన్ సోదరుడికి ఏదో నచ్చచెప్పగా అతను అయ్యాసామితో 'జరిగిందేదో' జరిగిపోయింది, పోయినవారు తిరిగిరారు, నీ తండ్రి చెప్పినట్లు చెయ్య' మన్నాడుట.

'అయ్యాసామి అంగీకరించలేదు. ఇంతలో అక్కడ చాలామంది పోగయ్యారు. వైద్యనాథపిల్ల, 'ఇదుగో ఈ పిచ్చివాడు భార్యని చంపేశాడు!' అన్నాడుట.

'సాక్ష్యాస్పృహ సరిగిరిలే అయ్యాసామి చెప్పిన కథ నిజమనిపిస్తుంది.'

వైద్యనాథపిల్లకి మరణశిక్షవడింది. ●

మీ తండ్రిమైన శిరోజములకు పోషణ మరియు పుష్టి అవసరము

బెంగాల్ కెమికల్స్

కాంతర్ డైన్ హేర్ ఆయిల్

విడుపాటి నిగనిగలాడే, మృదువైన కేశములు పెరుగుటకు పవిత్రమైన ముత్యం చేరనియదు. రాలిపోవడం నిల్చును.

బెంగాల్ కెమికల్స్

కలకత్తా * బొంబాయి కాన్పూరు * ఢిల్లీ

నక్షత్రమేలండ్లు వైద్యమహామధామంజరి కథలు

అనువాదం: తిరుమలరామచంద్రు

వేర్వేరుకొనడం ఆరంభించింది. శ్రుతుల వాచ్చింపు తగ్గింపులతో, ఆయా పాఠా లలో, ఆరోహణావరోహణకమంతో, శ్రుతి జాతిక్రమం తెలిసి, తాతామగుణంగా స్వరాలు సంపూర్ణంగా వీణపై పలికించే ప్రావీణ్యం సంపాదించింది.

గురువుకు శ్రద్ధాభక్తులతో శ్రుశూష కూడా చేసేది, ప్రేమతో, ప్రణయంతో అమె శ్రుశూషకు వత్సరాజా, సుధ తాగిన వాడు అమరుడై ఇహలోక విషయాలే మరచిపట్టు తనను, తన రాజ్యాసీతిని మరిచిపోయాడు.

వత్స భూపతి అసంతి రాజ్యంలో బందీగా చిక్కుకున్నాడని కోశంబీ నగరానికి వార్త చేరింది. మంత్రులు చారులు చాల దుఃఖపడ్డారు. ఏ విధంగా అతనిని తొలగించి విడిపించడమా అని మహామంత్రి యోగంధరాయణాడు తక్కిన మంత్రుల తోను, సేనాపతితోను, పీఠ ప్రముఖుల తోను మంతనాలు జరిపాడు. అతడు చాల బుద్ధిమంతుడు, తంత్రం బాగా తెలిసిన వాడు. తమ ఉదయనుని సర్వసఖుడు వసంతకునితోపాటు ఉజ్జయినికి వెళ్లి ఉదయనుని విడుదల కు యత్నించాలని నిర్ణ యించాడు రాజ్యపాలనం సేనాపతి మొద లయినవారికి అప్పగించి ఉజ్జయినికి బయలు దేరాడు. మంచితోడు ఆసదలే ముళ్ళతీగ లను వరికే గొడ్డలిపంటిది.

దారిలో భయంకరమైన వింధ్యాటవిచ్చింది. సూర్యకిరణాలు కూడా చొరరా సంత దట్టంగా పెరిగివున్నాయి మహా వృక్షాలు, వింధ్యాటవిలో ఒకవైపు హింతాశ్వుక్షాలపై (గిరకడాటిచెట్లపై) కోతులు కొండముచ్చులు ఎగురుతూ వున్నాయి. మరొకవైపు సల్లకీవుక్షాల (అందుగుచెట్ల) కొమ్మలను ఏనుగులు ఎంతో ఆప్యాయంతో తొండాలతో ఎంచి విరిచి తింటున్నాయి. మరొకచోట సింహాలు ఆవలిస్తున్నాయి. ఆవలిస్తున్నప్పుడు వాటి తెల్లటికోరల కాంతులు మెరుపులాగ ఆ ప్రాంతంలో వ్యాపిస్తున్నాయి. అలాటి వింధ్యాటవి దాటి యోగంధరాయణాడు, వసంతకుడు అరణ్య సమీపంలోని ఒక చిరుల వల్లెను చేరారు.

ఆ శనిరుల వల్లెనాయకుడు ఉదయను మిత్రుడు. పేరు వుందకుడు. అతడు అ ముట్టుపట్టు ఆటవిక్రమహంకారా

3-5-68

ఇంటకి వచ్చినవారిని రాక్షసిలాగా కనాలమాంసంతోపాలు పర్యవ్వం హరించే మకరదండ్రుకు తనకూతురి ప్రవర్తన గిట్టలేదు. కూతురు వలచినవాడు నిర్తనుడు, చాలవాళ్ళుగా ఇంటో తిష్టవేశాడు. అతనిని ఎలా పెళ్ళగొట్టడం - అని అలోచించింది. తన కుమార్తెతో చెప్పింది: - 'అమ్మాయి, ఇక్కర్వంటేని ఇల్లు జోలింపదు. వీడితో జనం నిండుగా

కామల యిది చేయుటకు సమ్యుతివరం 11.
 తరు తన వృత్తి నిగుదించి సాధారణంగా రాత్రి
 లందే నంచరిస్తాడు 14. వర్షములోని విశమ
 స్థానము 16 ఇదిగల ప్రవాహముతో పడినవాడు
 బ్రతుకుట కష్టము 17 తమకన్న అచికులతో
 యిదిచేస్తే దుష్టపద మున్నాడు పెద్దలు 18
 బ్రహ్మ 19 సంకె 21. శ్రీ కృష్ణుడు యో
 దకు తన దీనితో చతుర్దశ భువనములు చూపెను
 22 అపదలందు సయితము దీనిని కోల్పోని, డే
 బుద్ధి మంతుడు 4 వ సాయము

వదనమును పై నే అందరూ అలాగే వారూనూ ఇంటికి రోకలు యాత్ర పొగిమండడమే కోరిక. భర్త దరిద్రుడగా వున్నప్పుడు గూడ అంటిపెట్టుకొనడం సతులకు కోరిక. మనకు డబ్బుమూటలతోనే వదా వర్తకాలం నడవవోత్తవం. అభ్యాసంలేని విద్య, నూతన ప్రయత్నాలలేని రాజ సంపదలు, వేశ్యలు అనురాగవతులు కావడం హాస్యప్రాప్తమైన విషయాలు. అమ్మాయి, ఈ యౌవనమనేది నీటి తరగలలాగ త్వరగా కదలిపోయేది. ఈ యౌవనం సడలిపోతే, ఒక్కడూ చిల్లిగవ్వ ఇవ్వడు వేశ్య ఎలా వుండాలంటే, దృష్టాంతాలాగ తీవ్రంగాను, కనుబొమలాగా వంకరగానూ, చనుకట్టులాగా కరిసంగాను వుండాలి. అలాంటిదే సరసుల సర్వస్వమూ పొరించగలుగుతుంది. ఎవరిమీదా సత్వేకమైన కామం లేక, స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తిస్తూ, కులంగిలం అనేది చూడక భోగిస్తూ, నిత్యం కానుకలు సంపాదించే వారకాంతలే పైకి వస్తారు. ఓ అమాయకురాలా, విచిత్రమైన మాయలతో, మనుష్యులను మోహింపజేసి కట్టివేస్తూ వున్న మన బోటిది ఈ పరిసరంలో మరొక పరిసరం వంటిది. చెబితో దూరిన నీటిని మరి కొంచెం పీరుపోసి పైకితీసినట్లుగా చతురలయిన పట్నాంగునలు కొద్దిసేపటి ఉపచారమనే డబ్బు మదుపుపెట్టి సరసుల నుంచి హెచ్చుడబ్బు లాగుతారు. సప్త, సృత్యం,

...బృహత్సాధానములతో

ఏడుపు, రాగం, రూఢి, ఉదాగత, ఇదంతా వారకాంతలకు స్వప్నంలో చూచిన దృశ్యాలలాగ అనత్యం. కొత్తగా వచ్చిన గడమడు కాగిట్లో కులాకుతరంగా గణిక అతనిని మోసం చేసి ఎన్ని ఇళ్ళు సంపాదించినవో ఆలోచనలో వదలుతుంది. అందువల్ల రాజాల నుండి డబ్బు గుండబావికి ప్రయత్నించు డబ్బులేని వేశ్యలు గడ్డిబొవకు కూడ కొరగారు నా చక్కని చుక్కా, డబ్బు సంపాదనం ఎంతవలెనా చేస్తారు కత్తివొంద పొముచేస్తారు; సముద్రంలో దూకతాగా మనం ఇతరులకు సుఖమిచ్చి ధనం సంపాదిస్తున్నాము; ధన్యులమనకో. చేతులు అమ్మినా, తల అమ్మినా డబ్బు రాదమ్మాయి. ఈ నా బాసబాసడిని వదలిపెట్టు. వీడిరూపానికి తోడండ్రు: కర్ర ఏనుగు యుద్ధానికి వనికి వస్తుందా?

తల్లిమాటలకు రూపిణి కోపంతో ఊగిసలాడి పోయింది. తోహజంఘుని మీద దృఢానురాగం వుండడంవల్ల 'మళ్ళీ ఇలా అనేవు, జాగ్రత్త!' అని తల్లిని హెచ్చరించింది.

మకర దండ్రు మరొక ఉపాయం వచ్చింది. ఒకమారు ఒక రాజపుత్రుడు ఆ దారిని వెళ్ళుతుండగా ఆ ముసలిది అతనికి తన గోడు చెప్పకొని, అ నిర్దమడైన బ్రాహ్మణుణ్ణి తన యింటి నుంచి వెళ్ళ

గొట్టమని కోరింది. రాజపుత్రుని సేవ కులు. తోహజంఘుణ్ణి మెడపట్టి ఇంటి నుంచి వెలుపలికి తోసి, దుడ్డుకర్రలతో బాగా బాది, ఒక బురదగుంటలో తోసి పోయారు.

తోహజంఘుడు ఎట్లా ఆ గుంటలో నుంచి పైకివచ్చి అడవిదారి వెట్టాడు. పైన ఎండ మాడ్చివేస్తున్నది. తోహజంఘుణ్ణి వియోగ సంతాపదుఃఖం కలిపించి వేస్తున్నది డినుడై, ఏమి తోచక అడవి పోతున్నాడు. నీడలో సేదదీర్చుకుందామనుకున్నాడు. నీడయిచ్చే పెద్ద చెట్టేదీ కనిపించలేదు కాని, చచ్చినదన ఏనుగు కనిపించింది. నక్కలు దానిని కొంత పీక్కుతినినదలిపెట్టాయి. క్రిమికటకాలు దానిలోని మాంసాన్ని తినవేశాయి. చర్మంమాత్రం కనిపిస్తూ, తోహజంఘుణ్ణి వుంది. అక్కడక్కడ చిల్లలువడ్డాయి. తోహజంఘుడు దానితోదూరి వదుకున్నాడు. చిల్లల గుండా గాలిపారడంవల్ల అతనికి నిద్ర పట్టింది.

అప్పుడు హఠాత్తుగా చీకటి మామరి నీడనంటి కారుమబ్బులు కమ్ముకున్నాయి. కుండపోతగా వానకురిసింది. దిక్కులన్నీ జలనంకులమయ్యాయి. వెల్లువలు పారాయి. వెల్లువలలో తోహజంఘుడున్న ఏనుగు కొట్టుకొనిపోయి నదితోవడి, నది అలల వేగంతో సముద్రం చేరింది. సముద్రంలో తేలుతున్న ఆ ఏనుగును చూచి గరుడ వంశంలో పుట్టిన మహాపక్షి ఒకటి మాంసం మీది ఆశతో దానిని కాళ్ళతో తన్నుకొని పోయి, అవలిగట్టమీద పెట్టి ముక్కుతో పొడిచి తినబోయింది అప్పటికి తోహజంఘుడు మేల్కొని మహాకాయమైన ఆ పక్షిని చూచాడు. గాబరాపడి లేచాడు. గరుడపక్షికూడా ఆ గజకేశరంలో బ్రతికిన మనిషి వుండడం చూచి భయపడి అక్కడే వదలిపెట్టి ఎక్కడికో తన దారిని ఎగిరి పోయింది.

తోహజంఘుడు ఏనుగుదొల నుంచి వెలుపలికివచ్చి చూచాడు. కొత్తదేశం. కొత్త జనం. కనుక్కోగా అంకాద్వీపం అని తెలిసింది. రాక్షసులు ఏమిచేస్తారో ఏమో అని భయపడిపోయాడు. సరే, ఏమైతే లభించినానుకొని అంకాద్వీపానికి దర్శిద్దామను (63వ పేజీ చూడండి)

ఇతన్ని మన ఆత్మంలా!
విలన్ గా తీసుకోవద్దామ!
విమాత్రం డబ్బు ఇవ్వడం
క్రొలసనం చేసినా తిరిగి తగ్గేట్లున్నాడు!

మేధావులను ఉత్పత్తిచేసే ప్రయోగం!

హేన్స్ బర్క్లో సైకాలజీ (మనస్తత్వశాస్త్రం) శాఖవారు ఆత్మదృఢతాన్ని పరీక్షించే నిర్ణయించారు ఇంజక్షను ద్వారా తెలివితేటలను మనిషిలోకి ప్రవేశ పెట్టారట. దీనికి పరీక్షణలు జరుగుతున్నాయి కరంటు అమర్చిన ఒక బోనులో ఆహార పదార్థం అమర్చి తెల్ల ఎలుకను వదులుతారట. బోనులో తెల్ల బల్బు వెలుగుతుండగా యీ ఎలుక వెళ్ళి ఆహారం తీచుకోవాలి. ఆలోగా ఎర్రబల్బు వెలిగితే చిన్న షేకు తగులుతుంది. ఇలా షేకు తినగా తినగా చివరికి ఎర్రబల్బు వెలిగేలోగా ఆహారం తెచ్చేసుకునే తెలివి వస్తుంది. అప్పుడా ఎలుకను చంపి మరో కొత్త ఎలుకకు దాని మెదడులోని కొన్ని పదార్థాలను ఇంజక్షను ద్వారా ఎక్కిస్తే—కొత్త ఎలుక మొత్తం మెదటిసారి ఎర్ర బల్బు వెలిగే లోగా ఆహారం తెచ్చుకుంటుంది. ఇది పరిస్థితిలోకం మేధావులను తయారు చేస్తుంది. (ఏ మేధావిని చంపి బుర్రలో మెదడు మరోవ్యక్తికి ఎక్కిస్తారో—మనకి అర్థంకానిదే సైన్సు)

ప్రయాణికుల

అపహరణ

అగ్రా—బీరాఫర్ బస్సును ఓరాఫర్ రోడ్డు వద్ద గూండాలు ఆపి, తుపాకి చూపించి దిగమన్నారట. అదే బస్సులో ప్రయాణం చేస్తున్న మహావీర్ సింగ్ అనే సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు ఆ గూండాలను పహలం చేసేసరికి గూండాంతన్ని కాల్చి చంపేసి, 20 మంది ప్రయాణికులను అపహరించుకున్నారు—ఇది ఏప్రిల్ 11వ తేదీన జరిగింది.

ఎక్స్ ప్రెస్ కి నిప్పు

పరాన్ కోట ఎక్స్ ప్రెస్ ఒక బోగీకి వున్న స్ట్రండి నిప్పుంటుకుని ఓ ఏడుగుర్ని పాట్టన పెట్టుకుందట. పాజారిబోగీకి సమీపంలో వున్న బిబాకి అనేచోట ఏప్రిల్ 14 న జరిగిన యీ వివరీతానికి కారణాలింకా బయల్పడలేదు.

యాభైమందికుటుంబం

మాస్కోలో గాడివ్ క్విన్స్ ఆన్ లిల్స్ అనే అతను 80 ఏళ్ళ తన వివాహ జీవితానికి ఓ ఉత్సవం జరుపుకున్నాడట. అతనికి నూటవదేళ్ళు. ఈ 110 ఏళ్ళ జీవితకాలంలో ఒక్కసారే జీరున చీడాడట.

అతన భార్య అదీ లేదట. ఈ దంపతుల యిద్దరూడ పిల్లలు, 13 మనవలు (మనవరాండ్రు) 5 ముని మనవలు, మువ్వయిమంది మేనల్లుళ్ళు, మేనగోడళ్ళు వెరసి యాభైమంది యీ పుత్రుహంట్ పాల్గొన్నారు—అతడు ధన్యజీవి కదా!

మరుగు దొడ్డిలో యువకునిశిరసం

వారణాసి నుంచి బొంబాయి చేరిన (13వ తేదీ) ఎక్స్ ప్రెస్ బండి మూడవ తరగతి ప్రయాణికుల బోగీలోని మరుగు దొడ్డిలో ఒక యువకుని శిరస్సు దొరికిందట. ఆ శిరస్సు ఒక డబ్బాలో వుందట. ఆ దుర్ఘంధం వచ్చేసరికి మురుగుదొడ్డి శుభ్రంచేసే వ్యక్తి ఆడబ్బాతీసి చూశాడట. హత్య గొడ్డలితోవో, బలమైన కత్తితోవో జరిగివుండాలి—జరిగి 70 గంటలయినా అయ్యుండాలి అన్నారు. అతను పాలిక ఏళ్ళ యువకుడట. వచ్చనివాయ, అందమైన

ముఖం— ఈలాటి దారుణదయంకరచర్యలు చేసిన ఘాతుకులకు (లేక 'నికీ') ఎలాటి శిక్ష విధించాలి?

సజీవ సమాధి

అకోక్ నగర్ (హైదరాబాద్) ప్రాంతంలో 14 ఏళ్ళ, 12 ఏళ్ళ యిద్దరు ఆడపిల్లలు భూమి కృంగి, సజీవంగా సమాధి అయిపోయారట (ఏప్రిల్ 11వ) ఇంకో యిద్దరు వ్యక్తులు మాత్రం రప్పించుకున్నారు. భూమిని ఓ చోట త్రవ్వ తుండగా యీ సంఘటన ఏర్పడిందట.

కుక్కల్ని తిన్న పులి

హుబ్లీ, సేవక్ (కర్నాట సమాఖం) గ్రామాలలో జనులు భయంతో కరుడుగట్టుకుపోయారట. పెద్దపులి ఒకటి ఆ ప్రాంతాలకు పీకారుకు వస్తోందట. మొరగాడానికి ఒక్కకుక్కయినా లేకుండా (మరి అన్నీకాదు) కుక్కల్ని తినేసిందట. మనుష్యులూ తిందట. పోనీ చంపి పారెద్దామా అంటే ఆపులి "రక్షిత ప్రదేశం వేట సిద్ధం" అనే ప్రదేశానికి వెందినదట. ఈ విషయం ప్రభుత్వానికి తెలియజేయబడిందట. కర్నాట జిల్లాలోనే హన్ వర్ తాలూకాకు చెందిన గ్రామాలలో ఓ దజను

ఏనుగులు ఏరవిహారం చేస్తూ పోలాలను సర్వనాశనం చేసి, గ్రామాలవూడ వధ్యయట. ఓ మనిషిని 'మట్టి', చంపేశాయట. ప్రభుత్వం చర్య తీసుకోవానికి వివేదిక కోసం వో కమిటీని వేసుంటుంది ఈ వార్త మార్చి వధ్యభాగంలోది అయితే ఏం!

—ఫాలాక్షిధు

ఎన్. పి, హవ్యకొండ

పుట్టినింటనుండి మొదటిసారిగా మెట్టి
వింట కాలిడబోయే ప్రతి ప్రేమి కోరు
కుంటుంది?

అక్కగారింటో పుట్టినింటానికి అదంత
భింపాది.

ఎన్. ఆర్. హైదరాబాదు

వేళ పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను.
కాని వేటి ప్రతికల్పం కార్మికులు
మానుస్తాంటే భయం వేస్తుంది ఏమి
చేయమంటారు?

బోత్తిగా నవవాడిలాగా బొమ్మలు చూపి దదుసరి
కోవడం బాగులేదు తమ్ముడూ, అయినా అది మి-
మగదాళ్ళు చేసేసేగా!

పి. కె. వి, విజయవాడ

మనం ఒక విషయం ఎదుటివారెక్కి
చెప్పవలసివచ్చదు - చెప్పకుండా ఉండుకో
కుండా, చెప్పి బాధపెట్టుకుండా ఉండా
లంటే ఏం చేయాలి?

అదే కర్ర విరక్తుండా పాముచముండా అంటారు.
దాన్ని డిప్లొమే అని కూడా అంటారు.

ఎ. ఎల్. ఎన్. బొంబాయి

సినిమాలో అంత అందంగా ఆకర్ష
ణీయంగా కన్పించే అంకరణ విజిజీవి
తంట్లో అనవ్యస్తి ఏవ్యస్తి, కల్గిస్తుంది
అదోరకం బాగున్న కూడా కల్గిస్తుంది.
ఎందువల్ల?

సినిమాలోని అంకరణ కెమెరా కమ్మకానం
చేసినది. మామూలు కంటిలో చూస్తే అందుకే అలా
ఉంటుంది.

వి. కె. ఎన్, కోటనందూరు

ఈ మధ్య నాకో సంబంధం వచ్చింది.
అన్నీ కాగానే ఉన్నాయిగాని అబ్బాయికి
వాలుగు కళ్ళు ఎలా?

వెనుంబం అని గుడ్డివి పెల్లాడే కంటే ఇది
జెలురు కదూ!

ఎన్. జి, తలారి

ఇకరేకములన్నీ అభివృద్ధి చెంది
నట్లుగా మన భారతదేశం ఎన్నడు అభి
వృద్ధి చెందుతుంది!

స్వంతభాగం కొంతగ్గొంతుకొని దేశ విభాగ్యం
కోసం నిజంగా కార్యకర్తలు తలపెట్టినప్పుడు.

డి. ఎన్, విజయనగరం

అవరిచితులను ఏ విధంగా పరిచయం
చేసుకోవాలి? ఆ పరిచయం ఏ విధంగా
ఉపయోగపరుచుకోవాలి?

చిరునవ్వు పరిచయానికి ఎప్పుడూ నాంది. ప్రతి
పరిచయానికి వో పరమార్థం ఉండదు. అలాగే
ప్రతి పరిచయం అవసరానికి వాడుకోదానికే అయితే—
కొంతకాలానికి మీకు పరచయిస్తుం కరువువస్తుంది!

■ హెచ్ పి, బూర్గుంపాడు

ఇది రహస్యమే అయినా బయట పెట్టక
తప్పదు. నన్ను ఒకరికి తెలియకుండా
ఒకరుగా, ఇద్దరమ్మాయిలు ప్రేమించారు.
పెళ్లి చేసుకుందామనుకుంటున్నారు. నేను
ఇద్దరినీ బాధ పెట్టలేను. పెళ్లి చేసుకో
లేను. ఎలా?

కనీసం మీరెవరినైనా ప్రేమిస్తున్నారా అదీ లేదా!

ఎన్. ఎన్, తణుకు

రేడియో ఆన్ చేస్తే చాలు కుటుంబ
నియంత్రణ మో అని ఒకటే గోల. ఇంతకీ
మన ప్రభుత్వం ఇందులో ఎంత పాధించ
కల్గారు?

కుటుంబనియంత్రణం ప్రజలకిగాని ప్రభుత్వ
వికీకాదు సోదరా, మనం ఏం పాధించాం అని అడ
గండి.

ఎమ్. ఆర్ ఎన్, మద్రాసు

కొందరు ప్రేమించడం వేరం అను
కుంటా రెండుకండి?

కూడనిచోట ప్రేమించడం వేరమవుతుంది.

బ్రతుకు చీకటి అయిపోయాక బ్రతక
డం ఎలా?

వెలుగుకాలంటే దీపం వెల్గించే ప్రయత్నం
చెయ్యడమే.

ఆడవాళ్ళ కోపానికి మగవాళ్ళ కోపానికి
తేడా ఏమిటి?

ఇద్దరికోసం ఒకటే. కాని ఇద్దరూ ప్రదర్శించే
తీరులోనే ఉంటుంది తేడా.

చిన్న పిల్లాడిగానే ఉండిపోతే మంచిది,
కష్టాలని ఎదుర్కొనకర్తలైదు
అలా అంటే ఎలా? వాణ్ణి నా ఎవరేవా చూడాలి
కదా!

పి, ఆర్, పి, ఆముదాలవలస

వేటి మన దేశనాయకులు దేశాన్ని
మట్టి అని భావించి పరిపాలిస్తున్నారా?
ప్రజలుగా భావించి పరిపాలిస్తున్నారా?
వోట్లుగా లెక్కకట్టి— పాలిస్తున్నారు.

ఎమ్. వి. ఆర్. టి, ఉరవకొండ

సాంఘిక నియమానికి వ్యక్తి ధర్మానికి
సంఘర్షణ ఉన్నదా లేదా?

సాంఘిక నియమానికి వ్యక్తిగత నియమానికి
సంఘర్షణ ఉండొచ్చు. కాని సంఘనియమానికి వ్యక్తి
ధర్మానికి సంఘర్షణ ఉండదు—వస్తువేకదా సంఘం?

జి. ఆర్. హెచ్, మైసూరు

ఉదయం రాద్దారే ఆనుకుంటూ నిద్రా
దేవు వడిలో జారుకుంటే మర్నాటికి పారిజా
తాల్లాంటి భావాలు చెదిరి నిర్జీవమైన
మనసు శూన్యంగా తోస్తుంది. ఎందుచేత
నంటారు?

పారిజాతం ఒక్కపూటే పూసి పూరుకుంటుందా
ఏం? మర్నాటికి తొమ్మిగ్గం సంగతి మరిచిపోకండి.

టీ, ఆర్. టి, ముప్పకాల

మనసులోని అభిప్రాయాలను ప్రాత
ద్వారా వెల్లడించాలంటే సాధ్యం కావడం
లేదు.

భావాలకి రూపం ఉండదు. అక్షరాలతో వాటిని
పొదిగి వోరూపం కల్పించాలని చూడడం—వాక
చక్రమే.... సాధనవల్ల సమకూడే కళ అది.

పి. ఎన్. ఎన్, చిట్టేలూరి

మీకు అల్లుణ్ణి కావాలని ఉంది అంగీక
రిస్తారా?

ఇంటల్లుదా?... కట్నం అల్లుదా?— అలాంటివి
మా ఇంటావంటాలేవు. క్షమించాలి.

ఎన్. పి, జగత్కల్వల

ప్రేమ పునర్నివాసం జరిపించడం
హిందూమత సంప్రదాయాన్ని కించపరచ
డము కాదా?

మారేయ్యగృహమిది స్వామి?

ఆర్. ఆర్, వేలూరు

నేను మేనమామ కొడుకును ప్రేమిం
చాను. అతనూ నన్ను ప్రేమించాడు. కాని
వాళ్ళుగారు నాకు వేరే సంబంధాలు చూస్తు
న్నారు ఏం చేయాలి?

బాగుంది. బావని చేసుకుంటావని అవధానికి
కూడా డైర్యం కావాలా? ●

క్రిమి అమానుం

అమానురావు తెల్ల రైల్వేకోటు వాడు క్కంటూంటే, పరస్పతి అన్నం గరిటెతో వూ వాల్లోకి వచ్చేసింది.

'ఇదిగో! మీకు మళ్ళీ వార్నింగిస్తున్నా...పాపాయిని మళ్ళీ స్టేషన్లో టికెట్టు ట్టడిగారంటే బావుండదంటే..'

'బాబూ! దే నీ గొడవ! అది వా డ్యూటీ! మీ చెల్వాయిగదాని టికెట్టు ట్టడిగో దేమిటి?'

'అ! చేశారులేండి పేదొ డ్యూటీ! దానికి నీజను టికెట్టు ట్టండిని తెల్పి అడగడమేమిటి?...మిగతావాళ్ళందర్నీ అడగ రేం మరి?...'

'ఛవో! నేను వీ...యినంతమంది నీజన్ 'టికెట్టు చెక్ చేస్తుంటాను తెల్సా? అందుగ్గా సోలే వేముంది దేనికేం అక్కడ?'

'అ! ఈ ప్రపంచంలో మీొక్కరే చేస్తున్నారు ఈ ఉద్యోగం! పోనీ బావగారు గదాని ఊరుకొంటోందది..'

'లేకపోతే ఏం చేస్తుండే?'

'ఏం చేస్తుందా?...మొన్న పేపర్లో చూడలా! బాండేలో మీరాంటి టి. సి. ఒహతను, రోజూ ఓ చక్కటి పిల్లదగ్గర టికెట్టు చెక్ చేస్తూ, అయిదు నిమిషాలు నుంచో దేప్పడం మొదలెట్టాట్ట! నా(రోజూ లాగి, అయిదోరోజు టికెట్టు ట్టడిగ్గానే, ప్రక్కకు పిలిచి చెంప చెళ్ళు మనిపించి వెళ్ళిపోయింది. తెప్పందా?...అనక మీ యివ్వం! మఱదలు చెంప దెబ్బ కొట్టిందని తర్వాత గోరెడితే లాభం లేదు...'

అమానురావు గొల్లన నవ్వేశాడు.

'అవునో!...ఇలా అడవెల్లం బెదరింపులకె దడిస్తే, మేమిక ఉద్యోగాలు చెయ్యాలి! దే! నే నసలే స్ట్రీక్టు మనిషిని ... టికెట్ లేకుండా మీ వాన్నొచ్చినా, అఖరికి నువ్వొచ్చినా పరే...భార్యచేసి పారేస్తా సంతే! తలుపేనుకో...పైమయిందిపోతున్నాను...'

'అ! ఈ పడిపోయే రైళ్ళకి టికెట్టు ట్టడిగారంటే తక్కువ...మా నాన్నేం మీలా టికెట్టుకి మెహూ చూసుకోనే రకంకాదు. మీ రడక్కుముందే మీ మొఖాన విసిరి కొడతారు.' చర చరా లోపలికి పోయింది పరస్పతి.

అమానురావువొచ్చి నాన్న కలెక్టరుద్యోగం చేసి రిటయిరయి పోయాడు, అయిన చాలా 'రూల్స్' మనిషి. 'ఇంచం' అనే మాట

వినబడితే వారం రోజులు వాంతులయ్యే వాయనకి. ఆ మాటన్నవాడినీ, అనిపించిన వాడినీ, ఇద్దరిమీదా వాళ్ళు వెల్లోజులు మంచం పట్టంత 'ఏక్స్కో' తీసుకొనే వాడు. అంచేత ఆయనపేరు చెబితే, చెప్పక పోయినా నరే, సిద్దపాతున్న అసేను పైల్లు, నదర్ల ఎక్స్కోపెసంత పీడులో పరిగెడుతుండేవి. ఏ పైల్ మీద ఎప్పుడు దండయాత్ర కొస్తాడోనని గుమాస్తా లంధరూ పణుకుతూ, ధైర్యంకోసం అంజనేయస్వామి ఫోటోలు డస్ట్రెస్లో పెట్టుకొంటూండే వాళ్ళు.

సర్ప్రైజ్ చేకింగ్ ఇచ్చేసి, పీట్లో లేకుండా, నారాయణ హోటల్ ముందు నుంచోని బాటాఖానీ కొడుతూండే అప్పివాదాన్ని వారంరోజులు సస్పెండ్ చేశాడని ఓ రోజూ, పీట్లో ఉండే సిద్దపాతున్న ఏడుకొండల్ని టెంకిజెల్ల కొట్టి, నిద్ర లేసి వార్నింగ్చాడని మరో రోజూ, పైల్ల వతల పాదేసి వారపత్రిక చదువుకొంటూన్న విస్మరణని పదేనోజులు కంపల్సరీ 'లిప్' పెట్టించాడని ఇంకో రోజూ...ఇలా ఆయన స్మరించి రోజూ ఏవో వార్త లొస్తూండేవి.

అంచేత తిరణాల్లా, ఎక్కడవడితే అక్కడ గుంపులు గుంపులుగా నుంచోని 'హస్సు' దూచేస్తుండే అసేనులవాళ్ళందరూ, వడిన్నర కొట్టగానే ఎవరి పీట్లలోకి వాళ్ళు దూకేస్తుండేవాళ్ళు...

టి. సి. అమోఘం

ఇదిలా ఉన్నట్లుండగా ఆయన కోరోజూ ఓ ఆలోచన వచ్చింది. తన తరువాత తనంత 'స్పిక్ట్' మనిషెవరూ అని! వెంటనే ఆయన కళ్ళకి బి.వి. పైనలియర్ చదువుతోన్న సుపుత్రుడు అమోఘరావు కనబడ్డాడు.

మర్నాటినుంచీ ఆయన అమోఘరావుకి 'రూల్స్' మనిషిగా తగ్గిదివ్వడం మొదలైతేడు. రెండేళ్లు తిరక్కుండవే అమోఘరావు రూల్స్ మనిషయికుమన్నాడు 'రూల్స్'లో వాళ్ళ వాస్తవంపై వాలుగాకు లెక్కువే చదివేశాడు. 'స్పిక్ట్' మనిషయి పొడంచేత అతను ఏ. ఏ. ఎగ్జామిన్లో కాపీ కొట్టలేదు. అంచేత నాలుగేళ్లుగా అది పానవలేకపోయాడు. చాలా కష్టం మీద అయిదోసారి అది కాస్తా అయిందనిపించేసరికి, ఓకేమలో మరీ 'స్పిక్ట్'గా పవ్వేసినందువల్ల వాళ్ళ వాస్తవ 'కంపల్సరీ రిటయర్మెంట్' యిచ్చేశారు. ఆ టెంకతో ఆయన మంచమెక్కేసి, బాంకులో ఉన్న కష్టార్జితమంతా కాపినోజుల్లో ఖర్చైతేడు. తరువాతి ఆ పంగడ్డెల్ని ఓ రోజు 'రజేర్'మని చచ్చిపోయాడు. పోయేముందు కొడుకేవ్వరావుని దగ్గరకు పిల్చి 'చిట్టి! నూనూ మాంచి 'స్పిక్' కలెక్టరయి పోయి నా పేరు నిఁచెట్టెనెయ్! పని తొందర్లో మర్చిపోయే...ఏం?' అనేసి

అలా అమ్మెన్న ఓ చిప్ప సైజు వాగ్దానం లాంటిది తీసేసుకొన్నాడు.

అతరువాత అమోఘరావు కలెక్టరుద్యోగంకోసం వెదికి పంచదారలా అది దొరికే హాప్ కూడా కనబడక ఓ ముహూర్తంలో టికెట్ కలెక్టర్ ఉద్యోగం సంపాదించేసి 'వాస్తా! మీరు చెప్పినట్లు కలెక్టరుద్యోగం దొరకలేదు గాని టికెట్ కలెక్టరుద్యోగం దొరికింది. 'డజన్స్ మేటర్!' మీ పేరు ఈ ఉద్యోగంలోనే నిఁచెట్టెనెయ్. ఇక మాస్కోండి!...' అనేవాడు. అనేసి చాలా ఖచ్చితంగా రూళ్ళమీద నడిపడం మొదలైతేడు.

నెంబరు శ్రీ ప్లాట్ ఫారంమీద యేదో పాసింజెరు బండి వచ్చి అగింది. గేటుదగ్గర నుంచోని టికెట్లు తీసుకొంటున్నాయి అమోఘరావు. కాసేపటికి రష్ తగ్గిపోయింది ప్రక్కనున్న మూల్ మీద టికెట్లు 'నివ్' చేస్తూ కూచున్నాడు.

ఇంతలోనే ఓ అమ్మాయి వయ్యారంగా నడుస్తూ గేటు బయటకు వెళ్ళబోయింది. 'టికెట్ ప్లీజ్!' అన్నాడు అమోఘరావు.

రక్కున అగిపోయిందా అమ్మాయి. అమోఘరావంక చాలా పిల్లిగా చూసి కొద్దిగా నవ్వేసింది. 'ఫామావా!... సర పాలా...' అనేసి ముందుకి నడచబోయింది.

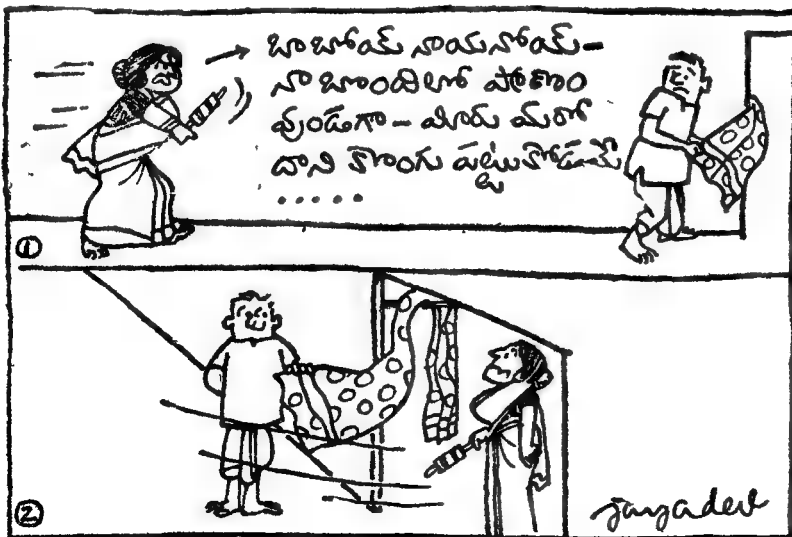
అమోఘరావు లేచి నుంచోని చాలా పీరియన్ గా అడిగాడు.

'టికెట్టుడుగులతోంటే సరసా లంబా చేమిటి? టికెట్ లేదా?'

ఆ అమ్మాయి కిరికిలా నవ్వేసింది. నవ్వేసి కొద్దిదూరంలో టేబుల్ ముందు కూచోని టి. సి. ఆర్ వ్రాసుకొంటున్న మరో టి. సి. ప్రసాద్ నడ్డేగించి అంది:

'నూడు మావా! నన్ను టికెట్టుడుగు తువ్వాడూ!... అయిదేళ్ళపట్టి, రోజూ రైల్వే పట్టం వచ్చి మా వూరు పోతున్నాను... ఇయ్యార్జితరకూ టికెట్టు కొన్నేదు ఓరూ అడగనుకూడా లేదు...'

ప్రసాద్ తనూ ఇలా నవ్వేసి 'మనోడు ఈ గేటుకి కొత్తలేవే నాంచారమ్మా! ఒరేయ్! అమోఘం! పదితెయ్యర బాబూ! దొరక్క దొరక్క ఈ కేసే దొరికిందా రసిదు చెయ్యడానికి...అదిగో అక్క డెవరో మామ్మగరు బండి దిగివచ్చింది.

పామానెక్కు పున్నట్లుగా వుంది. 'అన్ బుక్డ్
ంగేజ్' కింద ఛార్జి చేసి పారెయ్..'

ఈ మాటల్తో అమోఘరావుకి వాళ్ళ
వాస్తుంత కోపం వచ్చింది

'సపైద్ ! మైండ్ యువర్ బిజినెస్ !
...ఇలా టేకట్స్ నాళ్ళని వదిలేస్తే, మనం
దేనికో మరి జతాలు దండుగ!... అదేం
కుదర్దు నువ్వు డబ్బుకట్టాలమ్మాయ్...'
సేర్స్ బుక్ తీసి చూస్తూ అన్నాడు.

ఈ మాటల్తో ఆ అమ్మాయి కూడా
సీరియస్ అయిపోయింది.

'ఏంటయ్యోవ్ ! డబాయిత్తుందావే!..
ఇలాంటివి పాలా సూళా!...' అంటూ
ముందుకి వచ్చుకుపోయింది.

అమోఘరావు కేం చేయాలో అర్థం
కాలేదు

'ఏ యమ్మాయ్ !...ఆగు !... ఆగకపోతే
పోలీసుల కిస్తాను...'

అప్పటికే నాంచారమ్మ వదడుగులు
చేసేసింది.

పరిగెత్తుకెళ్లి ఆమె చెయ్యి పట్టుకు
అపబ్ యాడు అమోఘరావు.

నాంచారమ్మ చటాలున చెయ్యి వెనక్కు
లాక్కోడం, పిండి మర బెల్టులా చేతిని
అమోఘరావు చెంపమీద తిప్పడం, నీటి
చుక్కలు పడిన లాంతరు చిమ్మిలా అతని
చెంప 'కావ్' మని ప్రేలడం యివన్నీ
తెలుగు పినిమా చివరి సీనులా చక చక
జరిగిపోయాయి. కా పో తే కొద్దిగా
వేమరల్గా వుంది. ఆ తరువాత సీను
కూడా చాలా సహజంగా వుంది. అప్పటి
కన్నడే నలుగురు పాసెంజర్లు పోగడ్డారు.

నాంచారమ్మ గొంతు హార్మోనియంలో
అఖరి రీడ్ నోక్కేసినట్లు అరుస్తోంది.

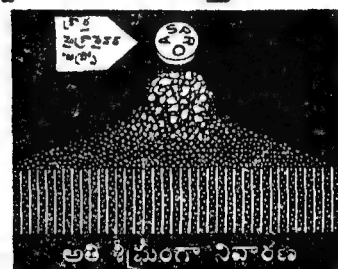
'సచ్చిన్దా!... టేకట్టుమ్మకొంటూ
చెయ్యట్టుకొంటావా?...నా అ బిండిన్సు
డిస్కండుంటే నీ ప్రాణం తీస్తును. నీటను
కొన్నావేటోనూ! నా అక్ బిండివరను
కొన్నావురా?... వాలునిదా సూరిగాడు ...
నీలాటోళ్ళా రుగురిని, తోటకూరకాడల్లా
ఇరిచేడిప్పటికి జాగ్రత్త... వొల్లు దగ్గ
రెట్టుకు బ్రతుకు..'

వచ్చిస్తేల్లూ కూడా డైలాగు
విసిరేరు.

'అమ్మమ్మమ్మా!... ఇతగాడ్మీలా వదిలేస్తే
లాభం లేదంటే... ఇవాళ ఆ పిల్లయింది.

నొప్పిని త్వరగా తొలగించడానికి మాత్రమే 'ఆస్ప్రో' మైక్రోఫైన్ డ్ కాబడినది

క్రాత్ మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో' విధంగా వనిచేస్తుంది.

వికారం అణచి ఎంత పెద్దదిగా వుంటే
అంత వెన్నదిగాను అది ఇమడుతుంది.

ఇది మైక్రోఫైన్ డ్ చెయ్యబడుట వలన, ప్రతి,
క్రాత్ మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో' వికారం ఇయ
మించు 15 కోట్ల అతి సూక్ష్మమైన అణువులు
వుంటాయి ఇందువలన, అది అతి త్వరగా ఇమిడి,
అతి శీఘ్రంగా నివారణ విచ్చును.

వివిధ కోసం క్రాత్ మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో'ను వాడండి : నొప్పి, తల నొప్పి, జ్వర
నొప్పి, ఫ్లూ, జ్వరముతో కూడిన జలుబు, కీళ్ళ నొప్పి, గొంతుక నొప్పి, వంటి చోట.

క్రాత్ మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో' నొప్పిని నివారించుటకు, ఇవ్వుడు మీకు
అరించే వాటిలో అతి అరుచికమైన సాధనము.

మోతాదు :
పెద్దవారికి :
1000 మిగ్.
అణచుకొని
నల్ల కేరళాలోని
పిల్లలకు :
500 మిగ్.
తక్కువ కోరిక
కలగట
వేమరల్గా

క్రాత్ మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో'
అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

వికోంస్ త్రవయాకు

లేవు మరొక ప్రతాపం అంచేత వడిమోడ రిపోర్టు వ్రాసేసి అందరం నంత కారెట్టేసి పైకి గుడ్డేస్తేనరి ... తొక్కిదులుతుంది...' కా సేవ యా క అందరూ వెళ్లిపోయారు. వాంచారమ్మా వెళ్లిపోయింది. అమోఘం చెంపవీరద వాంచారమ్మ అయిదువేళ్ళు కూడా పైకి తేలిపోయినాయి ప్రసాద్ కినుక్కున పోయారు.

'ఓరేయ్ అమోఘం! వద్దురా అంటే ఏమిట ... అదినలేసిందిరాబాబూ! కాడి నూరిగాడుంచుకొన్నాడు దాన్ని... అదెళ్ళి నంగలి వాడితో చెప్పిందంటే, డ్యూటీ దిగానే నిన్ను స్టేషన్ బయటనట్టుకొని 'టెస్ట్' పెట్టి ఉలికిపాడంటే...' అంచేత వెధవ 'స్పెక్యులేషన్' పోకు...' అమోఘరావుకి అదినరకే వళ్ళుమండి వుంది. ప్రసాద్ మాటల్లో పిచ్చెక్కి పోయింది. 'వోర్మయ్! నాయిష్టం!... నా డ్యూటీ వేను చచ్చినట్లు చేస్తేరతాను అనక తప్పినానరే...అ..! అనేసి చరచర ప్లాట్ ఫారం విరాడకి వెళ్లిపోయి మిగిలి పోయిన పాసింజెర్ల దగ్గర చెకింగ్ మొదలెట్టేశాడు.

ఆ కోపంతో మూడేళ్ళ వారం రోజుల పదునుగల టెకెట్టులేని ఓ కుర్రాణ్ణి, పాసింజెర్ కారెజర్లో కోడిని పట్టుకొచ్చిన ఓ సాయిబూ హాట్ టెకెట్ కొనుక్కొన్న ఓ వడ్రంగిమిడళ్ళ సాపాయి లగేజ్ చెయ్యకుండా మనవడికివ్వవని ఓ బామ్మగారు తిరుకొచ్చిన నాలు గానూరు బాడిలనీ, ఎట్టుకొని డబుల్ ఛార్జీ చేసిపారేశాడు మరో వెళ్ళుతుంటే పార్ట్రవబోతున్న ఓ పాసింజెర్ బ్రెయిన్ లోని సెకండ్ క్లాసులో ఎక్కి తలుపు దగ్గర నుంచున్న ఓ కాలేజీ కుర్రాణ్ణి టెకెట్టుడిగాడు.

ఆ కుర్రాడేమో వినబడనట్లు మరో వెళ్ళి చూడసాగాడు 'మిస్టర్! నిన్నే... టెకెట్?...! ' 'టెకెట్టు మాతమ్మడు దగ్గరుంది !' 'మీ తమ్ముడేడి?' 'అది తెలిస్తే, టెకెట్ నా దగ్గరే వుండేదిగా...వా డే పెట్లో ఎక్కాడో ఏమో !'

'టెకెట్ మీ దగ్గరలేందే బండి ఎక్కడానికి వీల్లేదు...అయినా అదనలు సెకండ్ క్లాసుదేనా?'

కుర్రాడు ఓ కళ్ళకూగి పక్కాలోకుంచి

టి. సి. అమోఘం

ఓ టెకెట్టు తీసి అతని కిచ్చాడు. అది సెకండ్ క్లాస్ టెకెట్. టెకెట్ మీద సైన్ చెయ్యబోతుంటే అమోఘ రావు దున్నీ దాని తొలిఖమీద వడింది. అది వారంరోజుల క్రితం తొలిఖది. 'ఏయ్ మిస్టర్!...ఈ టెకెట్టి వాళ్ళది వాడుగా...'

'ఇలాల్లిదని ఎవడన్నాడూ?...వేనెప్పుడూ సెకండ్ క్లాస్ లోనే ట్రావెల్ చేస్తానని మీకు తెలియదానికి చూచించాను...'

ఇంజను కూత వేసింది. వెంటనే గార్డు నిల్వలో కూడా వినబడింది.

'మన్విక్రమ దిగాలి! టెకెట్ రేందే పొడానికి వీల్లేదు...'

స్టూడెంట్ దిగకుండానే ఎవర్నో చూచి పిలచాడు.

'వరేయ్! తమ్ముడూ! ఈయనకి నా టెకెట్ చూచించరా...'

అతనుదగ్గరకువచ్చి టెకెట్ చూచించాడు.

'మరి...మీ టెకెట్టుదీ?' తమణి అడిగాడు అమోఘం.

బండి కదిలింది. స్టూడెంట్ వద్దరూ బండిలోకి దూకేశారు.

'వాది నా దగ్గరెందుకుంటుంది టి. సి గారూ! మా అమ్ముడు దగ్గరుంటుంది.

కావాలంటే మా యింటికి రాయ్-ఎన్ని కావాలంటే అన్ని టెకెట్లు చూచి ప్లాను...అరే! ... వెళ్ళిపోతావేమోయ్ ... దమ్ముంటే రారాదూ...'

బండి వేగం అందుకొంది.

అమోఘరావు ఏమీచేయలేక చూస్తూండి పోయాడు.

మరో వదినిమిషాలకే మద్రాసు ఎక్స్ ప్రెస్ ఆగింది ప్లాట్ ఫారంమీద.

బండి ఆగుతూవే రంగడు బాబాయి దిగేడు పెట్టే బెడ్డింగు తీసుకొని.

'ఏరా! ఏట్టే! అయిదేళ్ళయిపోయింది నిన్ను చూసి.. మొన్న సింగివాధం కనబడి

చోప్పడు. మన్విక్రమేలో పెద్దచెకింగ్ ఉద్యోగంలో వున్నావావటాని ... ఇక్కడికి టెకెట్టు కొనబోతుంటే వాడే కోప్పడ్తాడు.

'అక్కడ చిట్టాడుండగా టెకెట్టుంటే? కనీసం మన్విక్రమేలో కొనబోయినట్లు ఎంటే వారంరోజులు మనసు కన్నెట్టు పెట్టుకుంటాడువాడు. అలాంటి పిచ్చినను రైయ్యకు అని' అన్నాడు అమోఘరావు దగ్గరకొచ్చి.

ఇదంతా చెప్పేలోపల అమోఘరావు రసీదు వ్రాడుడం వూర్తి చేసేడు.

'అర్రూపాయల ముప్పానలాకట్టి రసీదు తీసుకోండి! లేకపోతే పోలీసుల కివ్వాలి వస్తుంది...'

రంగడు బాబాయి తెల్లబోయి, సంగ రైల్వే కొని బాతులు తిట్టేయడం మొదలెట్టేడు.

'మీ వంశమే అంతలా! అందరూ దొర్నాగ్నపు వెధవలు...ఇకనుంచి మా ఇంటి మీద పిచ్చిక కూడా మీ యింటివీరాద వ్రాడు...ఏ!!' అనేసి కండువా దులిపేసి డబ్బుకట్టి, రసీదు తీసుకొని బయటకు వడిచాడు.

ఆ కోపంతో, అమోఘరావు మళ్ళీ ప్లాట్ ఫారంమీదకి నడిచి అప్పుడే సమ్ము క్లాసులోంచి దిగుతూన్న తన సుపీరియర్ ని 'పాస్' చూచించమన్నాడు. కమర్షియల్ ఇనిస్పెక్టర్ వచ్చుతూ 'ఏమిటోయ్ అమోఘం! వాది సెకండ్ క్లాస్ పాసని నీకు తెలుసుకదా?...ఇంక చూసే దేముంది?' అన్నాడు.

'అట్లయితే సన్ క్లాసులో ట్రావెల్ చేసినందుకు ఎక్సెస్ చేస్తున్నాను ... ముప్పయి అర్రూపాయలు కట్టండి!...'

'నిజంగావే అంటున్నావా... నే నెవరో గుర్తుంది కదూ నీకు...?'

'వీరూ డబ్బు కడరాకా కట్టరా?'

'ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు అమోఘం.

ఆయన 'అల్ రైట్' అంటూ డబ్బు కట్టేశాడు.

వారంరోజుల తర్వాత 'మిన్ బిసాని యర్ విల్ పాసింజెర్స్' అన్న కారణంమీద అమోఘరావుని డిస్మిస్ చేశారు. అతను అరుగు మీద కూచుంటే, కాలేజీకి పోతున్న అతని మజదరు పాపాయి అతని వంక చూసి కిసుక్కున నవ్వింది '...తప్పించుకొన్నావ్ బావా!...' అంటూ తన తేలు చూచింది. ●

అరవయ్యేళ్ల కింది తెరవెనుక కథ

1910 దాకా కలకత్తా బ్రిటిషు ఇండియా రాజధానిగా ఉండేది. వయ్యసాయి అక్కడే ఉండేవాడు. దీనినిబట్టి ఎందరో జమీందార్లు, సంపన్నులూ కూడా కలకత్తాలోనే నివసించేవారు. రాజధానిలో ఉండేవారు కాబట్టి మంచి దర్బారుగా బతకాలని ప్రయత్నించేవారు.

ఎంత దర్బారుకన్నా ఒక్కవిషయంలో మాత్రం వయ్యసాయిని అనుకరించటానికి సాహసించలేకపోయేవారు. అదేమిటంటే, అప్పటి వయ్యసాయి లార్డ్ కర్జన్ ప్రతిరోజూ సాయంత్రం చక్కగా అలంకరించిన గుర్రపుబండిలో షికారుకి వెళ్లేవాడు. ఈ బండికి ఏడుగుర్రాలు ఉండేవి. ఇటువంటి వాహనంలో ప్రయాణించేసే ధైర్యం అక్కడి పెద్దమనుషులెవరికీ ఉండేదికాదు!

అటువంటివ్వాడు, 1908 లో ఒక సాయంకాలం ఒక ఏడుగుర్రాలబండి కలకత్తా వీధులవెంబడి వెళ్లడం చూసి జనం ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ బండిలో ఒక స్త్రీ వెడుతోంది. మంచి కీచిగా, రాణిగారిలాగ కూర్చుని ఉంది అవిడ.

అమె ఎవరు? ఎవరోకాదు, సుప్రసిద్ధ గాయకి గోహర్ జాన్

ఈ కథాబద్ధ ఆరంభంలో సంగీతంలో ఒకరకం విప్లవం బయలుదేరింది. ఈ విప్లవానికి మూలకారణం గ్రామసేమయంత్రం అంతకిముందు, ఎవరో కొందరు సంపన్నులకి మాత్రమే అందుబాటులోఉన్న సంగీతం వివే అవకాశం సామాన్యులకికూడా కలిగింది.

ఈ సంగీత విప్లవంలో అకేష ప్రజాదరణని అందుకొన్న మధురగాయని గోహర్ జాన్.

ఈ గోహర్ జాన్ మరెందుకు ఇలా వాహనంలో వెడుతోంది ?

ఇలా సతమతమవుతున్న జనానికి మరొక ఆశ్చర్యకరమయిన దృశ్యం కనిపించింది.

అదే వీధి వెంబడి లార్డ్ కర్జన్ కోచి బండి కూడా వెడుతోంది! రెండు బళ్లు ఒకదాని నొకటి కలుసుకున్నాయి. ఎదురు బండిలో ప్రయాణం చేసేది ఎవరో మహారాణి అనుకుని వయ్యసాయిగారు గౌరవార్థంగా టోపీ తీసివేసి, తల వంకించి, మళ్ళీ టోపీని ధరించాడు...

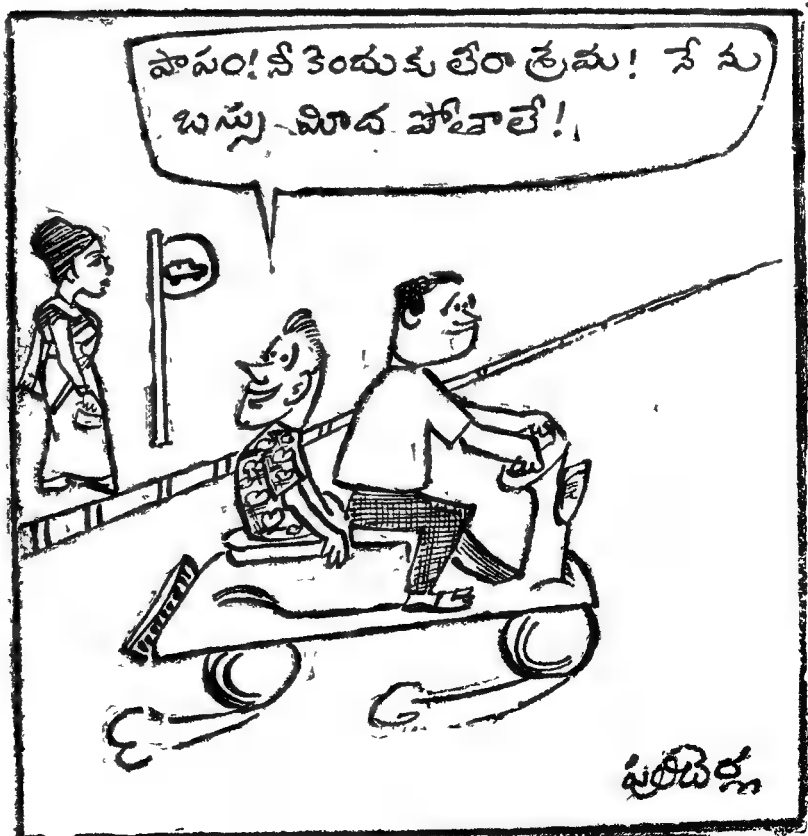
తర్వాత తెలిసింది లార్డ్ కర్జన్ కి ఆ అడమనిషి గోహర్ జాన్ అనే గాయకి అని! వెంటనే వయ్యసాయి కార్యాలయం నుంచి గోహర్ జాన్ కి ఒక చిప్లు మందలింపు వెల్లింది.

గోహర్ జాన్ ఈ మందలింపుని తెక్క చెయ్యలేదు. వీలయినప్పడలా తన గుర్రపు

బండి ఏకారు చేస్తూనే ఉండేది. కలకత్తా జనులకి ఆమె ధైర్యం సంతోషాశ్చర్యాలని కలిగించింది. లార్డ్ కర్జన్ కి 'నియంత' అనే పేరు ఉండేది. అయితే ఈ నియంతృత్వం రాజకీయాలని దాటి వెళ్లలేదని త్వరలోనే అందరికీ తెలిసిపోయింది. గోహర్ జాన్ సరదాకి అడ్డుపడలేదు కర్జన్...

ఈ కథని ఈ మధ్యనే మహమ్మద్ అలీఖాన్ (ప్రఖ్యాత గాయకుడు) బొంబాయిలో కొందరు శ్రోతలకి చెప్పాడు. ఆయన ఇరవయ్యేళ్లు గోహర్ జాన్ వద్ద శిష్యురికం చేశాడు...

—వి. ఎన్. సుక్తాంకర్.

ప్రేమయం చరిత్రం

కె.రామలక్ష్మి

అ రి గి న క థ

రమ బావగారు ఆమెని కాలేజీ కేజీన్ హాల్లో చేర్చి వెళ్ళిపోతాడు. వాడైన నరణుని పిలిచి రమని సరికయం చేస్తుంది. సరళ చలాపిల్ల. రమతో బాగా స్నేహం ఏర్పరచుకుంటుంది. కొత్తగా వచ్చిన తెళ్ళరారు రామారావు రమపై మోజు చూపిస్తా వుంటాడు. రమా, సరళా ఇద్దరూ ఆ విషయాన్ని గ్రహిస్తారు. రమతో రామారావును కలిపి కాలేజీ పిల్లలు అల్లరి చేయడం మొదలెడతాడు. రామారావు సరళని రమ దగ్గరికి రాయబార మంపుతాడు. చిల్లడికి సున్నీ చేసిందని విన్న రమ చూసిరాస నికి వెళ్తుంది బావతో రామారావు సంతతి చెప్పి అక్కడికి వెళ్తుంది. తనకు భర్త పోయిన విషయం చెప్పి ఒక సావనాన్ని సరళకి రాస్తుంది.

4

రొజా సోదరి రం ఆయిదు నుంచి బంధువు రామారావుతో పాటు ఉంటాడు. సరళకి బోధిస్తున్నాడు సరళతో పాటు రమకూడా వస్తూ ఉండడం అతనిలో అసౌకర్యాన్ని రెట్టించింది. పరీక్షలలో సామర్థ్యం రావడానికి కావలసిన ధోరణిలో ఉండటం పాఠాలు చెప్పున్నాడు.

'మేష్టరూ, మీ రా రొజా రాయబారా లను గురించి బాగా చెప్పారు' అందొకరోజు సరళ.

'వైషధం నాకు చాలా యిష్టమైన గ్రంథం సరళా, ఏం రమా, నీకు తెలుగు సాహిత్యంలో ఆ బిరుదు ఉందా?' తల సంచుకు కూర్చున్న రమని అడిగాడు.

'తెలుగు సాహిత్యం ఏం ఇర్మ? కవిత్వం కూడా చెప్తుంది మేష్టరూ' అని వేళా కోళం చేసింది సరళ.

రమ ముఖం సెగ్గతో కందిపోయింది. లేని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. సరళ రమ చేయి అందుకుంటూ.

'కూర్చో రమా, ఉట్టివే వేళాకోళం

వేస్తే అలా ఉడుక్కుంటా వేమిటి?' అని కూర్చోపెట్టింది.

ఆరోజు మొదలు సరళ ఏదో వంకవి పాతం మధ్యలో లేచి ఏ వున్నకం లేదానికో పెన్నులేదానికో అంటూ రూములోకి వెళ్లి వస్తుంది. అక్కడ అనవసరంగా జాప్యం చేస్తుంది. ఇదంతా రమ గ్రహించకపోలేదు. కాని ఎటూ చెప్పలేనిస్థితిలో ఉండిపోయింది.

సరళ రూములోకి వెళ్లిందా రోజు- ప్రోజాపుస్తకం తెప్పించంటూ. రమతో వికాంతంగా మాట్లాడడానికి ఇలా ఎన్నో అవకాశాలు వచ్చి వెళ్ళిపోయాయి. రామారావు మాట్లాడలేకపోయాడు. ఈరోజెలా గేనా తన మనసులోని మాట రమకి చెప్పి రని నిశ్చయించుకున్నాడు.

'రమా. నాకేసి చూడడం అంటే నీకు భయమా?' నవ్వుతూ అడిగాడు.

'భయం ఎందుకు మేష్టరూ' అంది వెమ్మడిగావే.

'మరి-లేకపోతే అనవ్వుమా?' రెట్టించాడు రామారావు.

'ఏదీ కాదు మేష్టరూ, మీకు చెప్పినా అర్థంకాదు' అంది తన చేతివేళ్ళ కొనలు తీవ్రంగా పరీక్షచేసుకుంటూ.

'అంత మూర్ఖుడికింద ఇమకట్టా మ్మమాట నన్ను' నవ్వుతూ అన్నాడు రామారావు.

'లేదు మేష్టరూ, క్షమించండి, మీరలా అనుకుంటారనుకోలేదు వేసు...' ఎలా మొదలుపెట్టి చెప్పిలో తెలియక అగి పోయింది రమ.

'చెప్పు రమా, మనిదర్రిమధ్యా ఇంత దూరం దేకి చెప్పు? సరళ నా మనస్సు నీకు చెప్పనే లేదా?' ఆత్రంగా అడిగాడు రామారావు.

'చెప్పింది మేష్టరూ కాని..'

'చెప్పు రమా నీ కిష్టంలేదా? నాకు

మేముకు విషయమేమిట రమా; నోలంటి నవ్వుదయంకం ప్రీ సహచారిణిగా దొరికితే వాలు-జీవితం తేలికగా పాగిపోనియ కంవని ఎన్నాళ్ళనుంచో కలలుకన్నాను. నువ్వు యిప్పుడు కనిపించి నాకు అంద నంటున్నావు.'

'అలా అని కాదు మేష్టరూ, మీకు తెలియదు నా సంగతి. వేసంత సౌభాగ్యానికి నోచుకోలేదు మేష్టరూ' వస్తూన్న దుఃఖాన్ని అనుకోంటూ ఎలాగో అనేసింది రమ.

'ఏం మీ అమ్మగారు ఒప్పుకోరని భయమా?'

'అది కాదు..'

'నీకే ఇష్టంలేదా?'

'మేష్టరూ,' బాధగా అంది రమ' ఇంత లోకే వున్నకం వట్టుకునివచ్చింది సరళ.

'ఈ రమ వున్నకంన్నీ తలక్రిందులు చేసేస్తూ ఉంటుంది మేష్టరూ' ఆ ఆస్పా నికి కారణం వివరిస్తున్నట్టు అంది సరళ.

'సరవాలేదు సరళా, ఈరోజు నీ స్నేహితురాలు కొంచెం గొంతు విప్పి మాట్లాడింది. మంచుబొమ్మ కొంచెం కరుగు తుంది!' నవ్వుతూ అన్నాడేగాని రామారావు చాలా గంభీరంగా ఉన్నాడని గ్రహించింది సరళ.

మేష్టరు వెళ్ళిపోగానే రమని నిల వేసింది.

'ఎందుకు మేష్టరంత త్వరగా పాతం ముగించి వెళ్ళిపోయారు?'

'నాకేం తెలియదు సరళా, నన్ను వేధించకు' బాధగా అంది రమ.

'వేను నిన్ను వేధిస్తున్నావా? నువ్వం దరిసి వేధిస్తూ, బలేదానివే' రమ వెనకనే తమ రూములోకి నడుస్తూ ఏడిపించింది సరళ.

సమాధానం చెప్పకుండానే గుడ్ల నీరు కుక్కుకుంది.

తన వక్కనే రమని కూర్చోపెట్టుకుంటూ, అసలీమెగారి ఉద్దేశ్యం ఏమిటో తెలుసుకోవాలి అనుకుంది సరళ.

'చూడు రమా, ఇలా ఇప్పుడు చదివి, పరీక్షలు ప్లాస్టి ఏదైనా ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి స్వేచ్ఛగా జీవించి బ్రతకాలని నీ ఉద్దేశ్యం. కాని మనం ప్లాస్టువేసినట్టు అన్నీజరగవు ఈ ప్రపంచంలో. నువ్వెందు

కప్పుడేలా మళ్ళి మోడబేకైనవ్వి చదవకునేసి వచ్చిందో అలోచిస్తే ఈ సంగతి ఎప్పుడో నీకు అర్థం అయ్యేది అవునా ?'

'అయితే ఇప్పుడు సన్నే చెయ్యి మంటావు? చదువు మానేసి వెళ్ళిపోనా?' అడిగింది రమ.

'అదీ అలా కొంచెం మనిషిలా ప్రవర్తిస్తూ ఉండు. మరీ జీవంలేని జవాబులు నా కిష్టం ఉండదు' అంది సరళ సవ్యతూ.

'మధ్యలో చదువెందుకు మానేయడం? మేష్టారిని పెళ్ళిచేసుకుని తరవాత కావలిస్తే మానేయమ'ని అంది సరళ.

నిర్బంతిపోయి చూసింది రమ.

'సరళా, జీవితం ఎంత తేగ్గా తీసుకుంటున్నావు మవ్వు. నువ్వన్న పని అంత సులభంగా పరిష్కారం అయ్యేదా నీ ఉద్దేశ్యం? ఈ ప్రపంచంలో మనుషుల తల్వలు అతి సన్నిహితంగా ప్రతుకతేసే అర్థం కావే. అలా పైపైగా తెలిసి పోయాయని మోసపోకు' అంది రమ.

'అంటే నీ ఉద్దేశ్యం మవ్వు వితంతువనీ, ఓ పిల్ల తల్లివనీ తెలిసినవాడు వేష్టారి ప్రేమ ఆవిరిలాగా పారించుకు పోతుందనా?'

'అంతదాకా అక్కరలేదు రమా, వే వితంతువని తెలియగానే మేష్టారు వెనకడుగు వేయక తప్పదు సంచులో ముందడుగు వేస్తామన్నంతగా వేళాక ఉండడా అనందం సరళా, నీవన్నీ గాలిమేడలు, నీ ఉపాదేశ్యదూ పాలిడులాగా పంచనర్కాల కలలు అల్లుతూ ఉంటాయి. కాలాని నేలే నిలవవు.' నిట్టూర్చింది రమ.

'ఇంత తలబద్దలు కొట్టుకోవటంలేనికీ, రేపు నేను చెప్పేస్తాను.' అంది సరళ.

'నద్దవద్దు. అసమయం అదేనస్తుంది. అప్పుడే తెలుసుకుని ఆయన నిర్ణయం తేల్చుకో'ని' అంది రమ.

'మరి నీ నిర్ణయం?' కుతూహలంగా అడిగింది సరళ.

'వా నిర్ణయం నీకు తెలియకుండానే ఇంతదాకా దొత్యం నడిపానా?'

అమాంతం రమని కౌగిలిండుకుంది సరళ.

'అలా ఉండాలి. అంతే కాని తగవంతు తొక దెబ్బతీశాడుకదా అని మనం తానికి

రెండు వారాలని జీవితం కాలుపోట్ల పోతు కోవడం వేసు పహించలేను రమా, అందులోను ముఖ్యంగా పిలాంటి అర్థస్యద యులు-అలా చెయ్యవేకూడదు. మీరు ఎవరేని అనురాగాన్ని, త్యాగాన్ని అందివ్వకలరు. వంచుకోకలరు. అని తగిన వ్యక్తికి ఇవ్వకుండా దూరంచేయడం దోపాం కదూ?' రమ ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగింది.

రమ ముఖం నిశ్చలంగా ఉంది. ఆమె మనస్సు ఓ నిర్ణయానికి ఎప్పుడోవచ్చింది. నిజంగా కొత్త చిగుళ్లు తన జీవితం తాడిగితే, చేతులా తుంపడలమకోలేదు రమ అందుకే ప్రాణస్నేహితులారికి కళ్ళతోనే తన నిర్ణయం చెప్పి కలిగింది.

* * *

సరళక చాలా విశ్వాసంగా ఉంది. వరీక్షలు పొగుతున్నాయి. రమకి రేపు అఖరి వరిక్ష అనగా మండరం పాడవిడిగా ఊరు నుంచినచ్చాడు. డాక్టరేవో మందులు కొనమన్నాడని తక్షణం బయలుదేరి వచ్చాడు.

'ప్రాసకి చాలా ముస్తేచేసింది తమా, సువ్వు వాతో ఈరోజే బయలుదేరు' అని రమని వెంటబెట్టు కుని అఖరి బస్సుకి వెళ్ళిపోయాడు. ఎదురు చూడని యీ పరిణామానికి రమా, సరళాకూడా దిగ్భ్రమ చెందారు.

'ఏం ఫరవాలేదు. మవ్వేళ్ల సరికి పోయిగా ఆడుకుంటూ ఉంటుంది' అంటూ థైర్కం చెప్పి వంపింది సరళ.

1968 లో మీ అదృష్టము

మీరు ఒక పోస్టు కార్డు మీద యే ప్రశ్నము
పేదనైవా (పాసి, మీ ఆద్రమ తెలుపండి.
మేము మీకు రోజు వచ్చేందునెంతో ఆదరణ

ముఖ్య సంఘటనల
అనిగా వ్యాపారంలో
లాభ వనో, నల్ల
మల్ల ప్రమాదానికి
ప్రాప్తమవుతుంది, ఎల్ల
రిజన్, వివాహం
మరియు మరల
మరియు మరల

మరియు మరల నల్ల ప్రమాదానికి
వివాహములు రు. 1-25 లోకే పంపెదము.
పోస్టు కార్డులను ఒకటి పాసు వివరాలు చెప్పగలరు.

PT DEV DUTT SHASTRI
Raj Jyotshi, (MAP) P. B 86,
JULLUNDUR CITY

ప్రత్యేక చికిత్స

Licenced under M. & T. P.

Act - Rule (83)

చికిత్సానియము :- సరళి ఒకటి నత
పోయి మంజుల కల్పాటకు పాసి మరలము
తెలు 1 నీక రూ 27/-.. పెకం
ముందుగా వ పాటి.

డా. రత్నం సన్న్, (Estd 1904)

అజంపురా రైల్వే సెక్షన్ వద్ద,

New Malakpet,

హైదరాబాద్ - 36 ఆం. ప్ర.

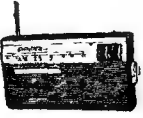
తెల్ల మచ్చలకు
ఉచిత వైద్యము

శక్తివంతమైన మా ఆయుర్వేద వైద్యము
"SWETARI" తెల్ల మచ్చలను కొద్ది
రోజుల్లో తొలగించును. పాసి || సంక్రమం
కొరకు 1000 రోజులకు ఒక్కొక్క పాకెట్
ఉచితంగా యివ్వబడును. నెలవే ప్రాయశః.

Sri Krishna Chandra Vaidya
(A. P.) P. O. Katrisarai (Gaya)

రు. 20/-లకు ట్రాన్సిస్కర్

మా కో ఆర్డర్
టెక్స్ పర్మిట్టెన
రు. 20/- లోకే
రు. 330/- నిలువ

గం అంతరార్థ 3 బ్యాండ్ పోర్టుబల్ బ్రాన్
స్పెర్మిన్ పొందండి. పిఆర్. రు. నేడే ప్రాయశః.

CEYLON TRADERS

(WAP-22)

Post Box 1257, DELHI-6.

హృదయం చిగిస్తుంది

బస్సులో కూర్చుండన్నమాటేగాని రమ
మనసు మనస్సులో లేదు. పసిదానిమట్టా
తిరుగుతుంది. బస్సు ఎంతకీ కదిలడం
లేదే! అనిపించింది. మనస్సులో తొందర
ఎక్కువ అయినకొద్దీ బస్సు నెమ్మదిగా
నడుస్తుందా అనిపించింది.

ఊరు చేరినా ఇల్లు రావడానికే ఆలస్యం
అయిందా అన్నట్లు నిలవిగ్గాడిపోయింది
రమ. ఇల్లు రాగానే గబగబా ఆతంగా
లోపలికి పరుగెత్తింది జానకి ఒళ్లో పడు
కుని పెద్దదానిలాగా 'అమ్మా' అని
మూలుగుతోంది పాప. దాని బాధ చూసి,
జ్వరం తీవ్రత చూసి హడలిపోయింది.

కాని డాక్టరు మరేం భయం లేదన్న
రైర్యం చెప్పడంలో కుదుటపడి పాప ఉప
చారాలకి పూనుకుంది.

రమ ఆశ్రుతనల్లనో, డాక్టర్ల మందు
వల్లనో త్వరలోనే జ్వరం తిరుగుముఖం
పట్టింది. జ్వరం నార్మల్ కే వచ్చిన మరు
క్షణంనుంచీ లేచి కూర్చుంది పాప. కాని
రమ మటుకు తన నావరించిన పిరికి
తనంనుంచి కోలుకోలేకపోయింది అదే పిల్ల
లకీ పెద్దలకీ తేడా. జ్వరం తగ్గగానే
వాళ్ళ హాయిగా లేచి తిరుగుతారు రోగం
తగ్గినా 'అమ్మో ఎంత జబ్బు చేసిందో'
అన్న బొగమటుకు పెద్దనాళ్ళని వదండు.
అదే పిల్లల్లో ఉంది రమ అయితే ..
అందుకే పసిదానికి వత్సంపెట్టినా, అది
బాగా నయం అయి తిరుగుతున్నా వదిలి
వెళ్ళలేకపోయింది. దానికి కావలసినవన్నీ
స్వంతంగా చేస్తుంటే ఏదో తప్పి తో
మనస్సు తేలికలయింది రమకి

'ఏమే పరీక్షలున్నాయిగా! వెళ్ళనా?'
పాపకి తల దువ్వుతూ కూర్చున్న రమని
అడిగారు రమ తల్లి.

'ఇంక రెండే పరీక్షలున్నాయమ్మా, వెళ్ళి
ప్రయోజనంలేదు. తరవాత పది రోజులు
నెలపులుంటాయి' అంది రమ.

'అవునే కిందటిపారి మవ్వు వచ్చినప్పుడే
అడగాలనీ...!

'అడుగమ్మా, ఏమిటి?' యాధాలాపంగా
అంది రమ.

'మవ్వు బావా మాట్లాడుకుంటుంటే
విన్నాను. నే విన్నది సజమేనా?'

'మవ్వేం విన్నావో నాకేం తెలుస్తుం
దమ్మా, అదేమిటో చెప్పే చెప్పాను' పర

దాగా నవ్వుతూ అంది రమ.

కాల్చిన అప్పడం చేతిలో పట్టుకుని
పాప కివ్వాలని జానకి వచ్చిందక్కడికి.

మాటలజాడ విని సిగరెట్టు పెట్టె
జేబులోంచి తీసుకుంటూ సుందరం కూడా
వచ్చాడు. రమ పెదవులమీద నవ్వు ఇంకా
అలాగే ఉంది.

'మవ్వు ఎవరో ప్రేమిస్తున్నావా?'

అడగడం కంప్లీతో కొట్టిపట్టుంది.

రమ అదిరిపడింది.

సుందరం బావ సిగరెట్టు పెట్టె కింద
పడింది. పాప చేతిలో అప్పడం పెట్టి చంకని
వేసుకుని బయటికి నడిచింది జానకి.

'ఏమిటత్తయ్యా నువ్వడిగేది?' గదమా
యించినట్లు అన్నాడు సుందరం బావ.

నంభాషణ యీ విషయం పై రావడం
ఆతనికి ఒకండుకు ఆనందంగా ఉంది.
ఆత్మయ్యకి ఎలా తెలియచెప్పాలా అని
సంకటపడుతున్నాడు కొన్నాళ్ళుగా. అబాధ
లేకుండా ఇప్పుడొకడే డిద్దేశ్యం ఏమిటో
తెలిసిపోతుంది.

'ఏమిటమ్మా నువ్వడిగేది?' రమ మాట
నూతిలోంచి వస్తున్నట్లుగా ఉంది.

'అదే మవ్వు ఎవరినో ప్రేమిస్తున్నావా?'
రెట్టించింది రమ తల్లి.

'అవునత్తయ్యా, రమ నాతో చెప్పింది'
నెమ్మదిగా అన్నాడు సుందరం.

'నీకు చెప్పినప్పుడు విన్నా దాని సంగతే
వేమా ఇప్పుడు అడుగుతున్నాను సుందరం'
అన్నారామె.

రమ కళ్ళప్పగించి చూస్తూ ఊరుకుందే
గాని బదులు చెప్పలేదు.

'రోజు లెంతగా మారిపోతున్నాయో
చూస్తున్నావుగా ఆత్మయ్య, రమ ఎన్నా
ళ్ళలా ప్రపంచంలో ఒంటరిగా బ్రతుకు
తుంది చెప్ప ? ఎవరినైనా ఇవ్వవడి
రెండోపెళ్ళి చేసుకుంటే తప్పేముంది?'
గడపమీద నడుచుకున్నా అడిగాడు
సుందరం.

'ఈ ప్రపంచంలో ఇంక తప్పేమిటి
సుందరం, అంతా ఒప్పే' అది హేళనగా
అన్నారో, నిజంగా అన్నారో తెలియని
స్వరంలో అన్నారు రమ తల్లి.

'అదికాదత్తయ్యా, నువ్వే ఆలోచించి
చూడు. ఇప్పుడే చదువు సంధ్యలు పూర్తి
చేసి ఏదో ఉద్యోగం చూసుకుని అది చేసు
కుంటూ కాలం గడపాలంటే-రమ ఎంత

కాతం పోగెడతా చూడు.' పాపక భవిష్యత్తు ఏర్పడవద్దా? రమ ఏం అనుభవించిందని ఇంత నిస్పృహగా బ్రతికేయాడానికి? ఏం అనుభవించిందని ఆ సంతుష్టితో నిశ్చింతగా బ్రతకడానికి? అనేకంగా అడిగాడు సుందరం.

'అమ్మా.. నీయివ్వం చెప్పమ్మా. చదువు మానేసి ఇక్కడే ఉండిపోమన్నా ఉండిపోతానమ్మా. నువ్వు కోవగించుకోకుండా చెప్ప' తల్లి ఒళ్ళి తల దాచుకుని వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడ్వసాగింది రమ.

రమ తలి కూడా కంట తడిపెట్టారు. ఆమెకి ఎటు చెప్పాలన్నా ఏం చెప్పాలో తెలియడంలేదు. ఆమెకి పడుతున్న మానసిక మైన ఆరాటానికి ఆరంభం చెప్పేవారు కూడలేదు.

రమ భర్తపోయి తిరిగి యింట అడుగు పెట్టినవాడే అనుకున్నారు. 'వారిమాట విని పిల్లని చదివింది ఉంటే' అని. కాని ఏం లాభం? గడిచిన విషయాలని మార్చలేం కదా?

రమకి పాప పుట్టినప్పటికీ అనిపించింది 'ఈ పాపకేం దారి?' అని.

అనిడ మార కూడ దమ కుంటూనే మారుతూ వస్తున్నారు. కాని అదెవరూ గమనించడంలేదు. భర్తని దూరంచేసుకున్నానే అని ఆయన పోయిన శ్మశానమంచి ఆమె బాధపడుతూనే ఉన్నారు. కూతురి మీద భగవంతుడు దెబ్బతీయడంతో ఆమెలోని కార్మిచ్చు రగిలిందేగాని తగ్గలేదు. నిపురుకప్పిన నివ్వలా కుములుతుందామె హృదయం. నడిలో పడుకుని ఏడుస్తున్న కూతురికి ధైర్యం చెప్పన్నట్టు తల రాస్తూ ఉరుకున్నారామె.

* * *
రమ పరీక్షలు ఆఖరు రెండూ రాయకపోవడం గ్రహించాడు రామారావు. మళ్ళీ ఏమొచ్చింది? అనుకుని సరళని ఓ సాయంత్రం అడిగాడు. 'రమ పరీక్షలు వ్రాయడంలేదే?' అని.

'పాపక చాలానుస్తే చేసిందిట మేష్టేరూ ఊరుకి వెళ్ళిపోయింది.' అనేసిన వారి క్కరుమకుంది సరళ. ఇక అంతా బయటికి రాక తప్పదు కాబోలు అనుకుంది. 'ఎవరి పాపక?' యధాలాపంగా అడిగాడు రామారావు.

'రమ పాపకే మేష్టేరూ మోటాగా అతి సరళ.'

'రమ పాపక?' రెట్టింది అడిగాడు రామారావు.

'అవును మేష్టేరూ, రమకి ఓ పాప ఉంది. రెండు సంవత్సరాలు దాటి ఉంటాయి అంది సరళ.'

తను వింటున్నదేమిటో అరంభం కాలేదు రామారావుకి.

'ఏమిటి సరళా నువ్వనేది? రమకి పెళ్ళయిందా?'

'అవును మేష్టేరూ' సరళ వెమ్మడిగా అంది.

'నా కెందుకు చెప్పలేదు? మీ ఇద్దరూ కలిసి నన్ను అడించాలనుకున్నారా?' సీరసంగా అడిగాడు రామారావు.

'చవ, లేదు మేష్టేరూ, మీకు చెప్పే అవకాశంకోసమే చూస్తున్నాను. పాప కడు నలో ఉండగా రమ భర్త పోయాడు. పాపకి రెండేళ్లు వస్తున్నాయి. ఇలా ఎన్నోళ్ళని కాలేజీలో చేరింది రమ. మీ రా విషయాలన్నీ చెప్పే అవకాశం ఎప్పుడూ రానివ్వలేదు మేష్టేరూ, మిమ్మల్ని ఆట పట్టించాలంటే అల్పబుద్ధి నాకులేదు రమ కిలాంటివి ఊహకు కూడా అందవు. మిమ్మల్ని మనసారా ప్రేమించి ఆ సంగతి చెప్పలేని అభివ్యురాలు రమ, శ్మశానం చూడ

మేష్టేరూ అంది సరళ

కాని ఎదుట మేష్టేరుంటేకదా? సరళ మాట పూర్తిగా వినకుండానే చెరచెర వెళ్ళిపోయాడు రామారావు.

ఆ వెళ్ళిపోవడం-రెండురోజులు గడిచిపో తిరిగి సరళ కంటపడలేదు.

ఆ రెండురోజులలో రెండు యుగాల వ్యధ అనుభవించాడు రామారావు. రమ వితంతువా? బిడ్డతల్లా? అన్న ప్రశ్నలు సమాధానాలు అతన్ని వెన్నాడి పిచ్చివాణ్ణి చేశాయి. ఇప్పుడేం చేయాలి? ఇప్పుడేం చేయాలి? అని లక్షసార్లు తనని తాను ప్రశ్నించుకున్నాడు. అతని హృదయం రమపట్ల ద్రవీభూతమైందేగాని కరడు కట్టుకోలేకపోయింది. రమ దేం తప్పింది? ఆమె నన్నేం ప్రేమించమని శాపించిందా? అనుకున్నాడు. రెండురోజులు సతమతమైన అతని మనస్సు ఒక దారి పట్టింది. ఒక నిర్ణయం చేసుకుంది.

ఆ రోజు ఆదివారం. సోమవారం ప్రాక్టీ కల్ కోసం తీవ్రంగా చదువుకుంటుంది సరళ. బోయి వచ్చి ఎవరో వచ్చారని చిటి తెచ్చాడు. ఆదరాబాదరాగా విజిటర్లు రూము చేరింది సరళ.

(ఇంకావుంది)

ఎక్కడయ్యో అరుంధతే క్షేత్రం??

■ త్రిశోకనందారి అయిన నాకడకునా మునికి ఒకప్పుడు ఒక ధర్మపండితం కలిగింది. యాజ్ఞోపవీతంనూ ఎవరు గొప్ప అని ఏమంటే అతడు యే శోకంలోకి వెళ్ళినా ఆ శోకనాయకుడే గొప్పవాడని అతనికి తోచేది. త్రిమూర్తులలో కూడా ఎవ్వకు అధికులా అనే జిజ్ఞాసకూడా అతనికి కలగకపోలేదు.

తన సంకయాన్ని వివరించడానికి వారాయణుడు తప్ప మరొకరికి సామర్థ్యం లేదని వారడుడికి తెలుసును. అందువల్ల అతని మూలంగా తన సందేహాన్ని తీర్చుకోవాలని విస్మయపడగ్గరికి వెళ్ళాడు.

వారడుచే మాడగానే మహావిస్మయ సంకతి సంతటిని గ్రహించాడు. వారడుడు ఏదో చెప్పడానికి పోయి కడుపుతూ ఉన్నాడు. అప్పుడా దేవదేవుడు 'వారదా! నీవు ఎందుకు వచ్చినది నాకు తెలుసును. నేను చెప్పేదంతా విను. దానివల్ల నీ సందేహానికి సమాధానం - ఇతరులు చెప్పనక్కరలేకుండా నీకే తెలుస్తుంది' అంటూ ఇలా ఉపక్రమించాడు.

'వారదా! నమస్తే శోకాల్లోనూ భూలోకమే స్థావరజంగమాలలో కలకం లాడుతూ కోటానకోట్ల జనంతో నిండి విస్తృతంగా ఉంటున్నది గదా! దీనిని అంతా ఒప్పుకుంటారు. ఆ భూమండలం దేవులలో ఒక మారుమూలలో అణగివుందో తెలుసునుగదా! మహాసముద్రంలో వాదూ? ఆ మహాసముద్రాన్ని ఒక్క పుడిసిటిలో వట్టి తాగిన మహాత్ముడు అగస్త్య మహాముని కదూ! అతడు మహాసముద్రంకంటే గొప్పవాడు కాడ? ఇక ■ మహామునిని మించినది మహాకాశం కదూ! ఏమంటే - అంతగొప్ప అగస్త్యుడూ ఒక నక్షత్రమయి, ఆ మహాకాశంలో కోట్లకోటిగా వుండే నక్షత్రాలలో ఒక నక్షత్రంగా వున్నాడు కదా! దీన్ని బట్టి మహాకాశం మహా విశాలమైనదని గొప్పదని తెలుస్తూనే ఉన్నది. అయితేవేం?

దానికన్నా గొప్పవాడు లేక' ఉన్నాడు. బలిచక్రవర్తిని పాతాళానికి అణచి వేసిన వామనమూర్తి ఒక్క అడుగుతో దాన్ని ఆక్రమించాడు!

ఇలా అంటూవుండగా వారడుడు అడ్డు వచ్చి 'చాలును. ఓ దేవతే!' నీ గొప్పతనాన్ని గ్రహించలేని నా అవరాధాన్ని క్షమించు' అని అన్నాడు.

'మహావిస్మయ నష్టతూ 'నా గొప్పతనాన్ని చాటడానికి యీ పురాణం యాకరువు పెట్టలేదయ్యా! నా కంటే గొప్పవాడొకడున్నాడు... పూర్తిగా వినకుండా ఎందుకు తొందరపడతావు?' అన్నాడు.

వార-మీ కంటే గొప్పవాడా?

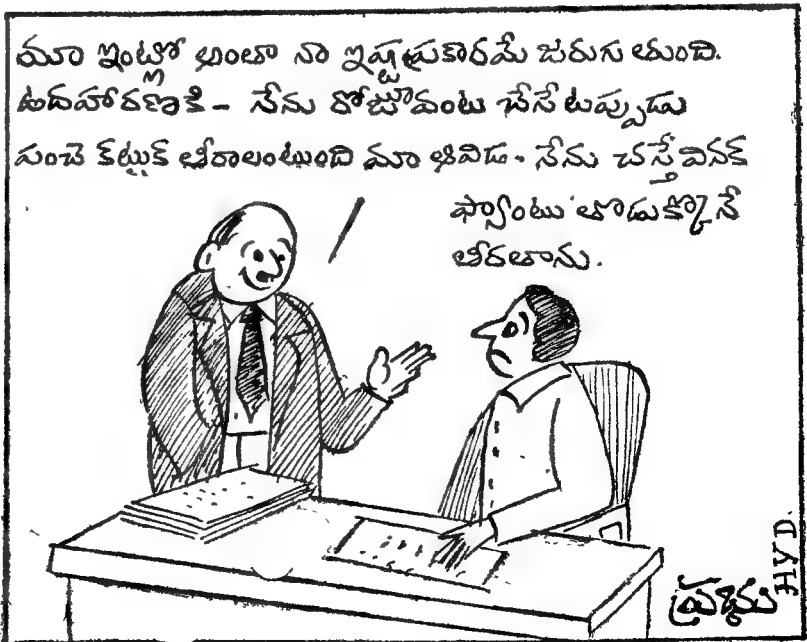
మహా- అవును. నా కన్నానూ గొప్పవాడున్నాడు. నా భక్తుడి హృదయంలో నేను ఒక మూల ఇమిడి వున్నాను. అతడు ఎక్కడనా నన్ను తన హృదయంలో వుంచుకుని ద్యానం చేస్తూ ఉంటాడు. అతడు నాకంటే గొప్పవాడు అవునంటావా? కాదంటావా?

వారడుని ఆశ్చర్యానికి అంతిం లేక పోయింది.

అతడు మరియేమీ చెప్పలేక పోయాడు.

భగవంతుడు భక్తులనే తన కంటే

కూడా అధికంగా చూచుకుంటాడు. వాళ్ళకు వచ్చే షోలను తాను అనుభవించి భక్తులకు ఎంతో సంతోషాన్ని, సంతృప్తిని కలిగిస్తాడు. ●

నీడవెనుక నిజం

ని.సత్యనారాయణ

పూర్వమునుండి వచ్చిన వాడు. అతడు, మీరు కనుపించేవరకూ రిక్వారించి కాలు (కింద పెట్టలేదు.)

‘పిచ్చి వద్దు’

రుక్మిణి కాఫీకోసం తోనికి వెళ్ళింది.

అతను అన్నాడు: ‘దాని వ్యాధి వివరా లేమిటో వా కంటగా తెలియదు. ఈ ఊళ్లో హాస్పిటల్లో దాక్టర్లు వాకు కొత్త. దాని వ్యాధి హాస్పిటల్లో దాక్టర్లు ఇక అన్నీ మీవే. డబ్బు కావలిస్తే దాని పెట్టోనే వుంది. పద్మను మీకు అప్పగించి బయట దించుకుంటున్నాను... అప్పుడప్పుడు వచ్చి కనుపిస్తావుంటాను. ఇక వాకు శంకా మరి...’

తను మాట్లాడలేదు. అతను వెళ్ళిపోయాడు. అంతా, తన శరీరంలో శరీరం, ప్రాణంలో ప్రాణమైన భార్య ప్రాణాపాయస్థితిలో వున్నప్పుడు పరుల మీద బాధ్యతను మోపి వెళ్ళిపోయే ఆ మనిషిని ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోవాలో తనకు తెలియటంలేదు.

అతను వెళ్ళిపోతూంటే ఎక్కడికీ లని నేను అడిగలేదు, అతను చెప్పలేదు. పద్మ భార్యన ఏడుస్తూందనుకున్నాడు వాని పద్మ వెళ్ళింది. తోపంకు వెళ్ళిన రుక్మిణి మూడు కప్పుల్లో కాఫీ పట్టుకొచ్చింది. ఆ మూడో కప్పుమనిషి ఏమయ్యాడని అయోమయంగా ముఖం పెట్టింది.

‘ఆయన వెళ్ళిపోయారట’ అక్క. ఆయన కాఫీ త్రాగకుండా వెళ్ళిపోయారని నువ్వే బాధపడనక్కర్లేదు. ఈ ఊళ్లో వున్న హాటల్లోన్నీ ఇక ఆయనవే’ అంది పద్మ.

పద్మకు స్నిహాఅగది చూపించి అడిగింది. ‘ఈ అమ్మాయి మీ నాగభూషణం మావయ్య గారి అమ్మాయి కదూ!’ అని.

వాళ్ళ చుట్టూలో మధుసూధనానికి తెలియనివాళ్ళు కూడా పద్మకు తెలుసు. నాగభూషణం అనే ఆయన మధుసూధనానికి సొంత మేనమామ ఏమీకాదు. వరసకు మావయ్య అంతే.

అఫీసుకు శంకు పెట్టివచ్చి పద్మను కె. జి. హెచ్ కి తీసుకు వెళ్ళాడు. అవేళ డిక్టేట్ లో వున్న సర్క్యూల్ పద్మను తుట్టాంగా పరిశీలించి కేస్ అంత హాప్ టుల్ కాదని పెడవి విరిచాడు.

ఇంకా పూర్తిగా తెల్లవారలేదు చీకట్లు అప్పుడే విడిపోతున్నాయి. ఇంటి ముందు ఏదో రిక్వారించినవచ్చి ‘ఎవరో చుట్టూలోవున్నారని మనింటికి’ అంది.

తను లేచి బయటకెళ్ళాడు రిక్వారించి దిగుతున్న పద్మను, పద్మ భర్త రాజారావును చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

‘మధుసూధనరావుగారు మీరేకదూ’

‘అవును’ పట్టు తల ఊపాడు తను.

అంతే నేను పారబడలేదన్నమాట

అప్పుడతను నవ్వుతూ, తనుకూడా చుఖం లోకి నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకున్నాడు. రుక్మిణి రిక్వారించేత సామానులు తోపం పెట్టిపోంది.

‘మీ ఇల్లు ఒక పెద్ద భవంతి అయితే

పద్మ తన సమాధానం చెప్పింది
 పద్మకు ఏం సమాధానం చెప్పింది? తనకు అర్థం కాలేదు. అబద్ధాలు చెప్పి పద్మను నమ్మించటం తనకు చేతకాదు. ఇంత ఘోరమైన పరిస్థితుల్లో పద్మకు బ్రతుకుకుంటే చావే శాంతిని ప్రసాదిస్తుందేమో ననిపించింది. ఆ పరిస్థితుల్లో అసత్యాలతో పద్మను నమ్మించటం అవి చేకూరుతుందేమో.

'కేన్ అంత హావపుల్ కాదన్నాడు దాదా?' తన సమాధానం విని పద్మ నవ్వింది. 'మా బావ ఎప్పుడూ అబద్ధాలు

నిజానాన నిజం

చెబుతు' పైపల్ వార్డులో చేరిపించి, చదువు కోవటానికి ఏరో పుస్తకాలు తెచ్చి పాఠం క్రం నీకు తోడుగా రుక్మిణిని పంపుతాను, ఇక నేను వెళతాను పద్మా' అన్నాడు తను. 'వాకు వంటరిగా పండుకోవటం అలవాటే కావా! మళ్ళీ అక్కయ్యను కూడ ఈ నరకంలోకి ఈడ్చటం ఎందుకు? నట్టి మనిషి కూడ కాదు.' 'నీకు తెలియదు పద్మా, జబ్బుమనిషిని

బోరికాగా పుడకొడదాడు.
 'తేను ఏ క్షణంలోనైనా చచ్చిపోతాననా, నీకాభయం ఏమీ అక్కర్లేదు. నా ప్రాణం అంత తేలిగ్గా పోదు' అంది. తను ఏం సమాధానం చెబుకుండా వరండాలోకి చచ్చినిలిచిపోయాడు. 'వా మాటలకు బాధపడుతున్నావా, నా విషయంలో అలాంటివి వదిలేసుకోవాలి. ఇక ఇంటికి వెళ్లు. రుక్మిణి నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లుంది.' తను ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరికి కేరియర్ పట్టుకుని రుక్మిణి సేతంగా వుండి.

'ఎక్కడికే?'
 'అక్కడికే'
 'సరి'
 రుక్మిణి కేరియర్ పట్టుకువెళ్ళింది. ఆ రాత్రి తను వంటరిగా మిగిలిపోయాడు. రుక్మిణి తన జీవితంలో ప్రవేశించిన తరువాత వంటరిగా గడిపిన రాత్రులు చాల తక్కువ. విద్రవపట్టుక మనసు పద్మకు సంభవించిన సంఘటనల చుట్టూ తిరగ సాగింది.

* * *
 ఎక్కారాని పద్మ మధు అనే పేరేళ్ల మింగి ముఖం పిల్లాడిచేత రోజూ దెబ్బలు పడేది ఆ పిల్లాడు పద్మను దిబ్బ ముఖం పిల్లా అని పిలిచేవాడు.

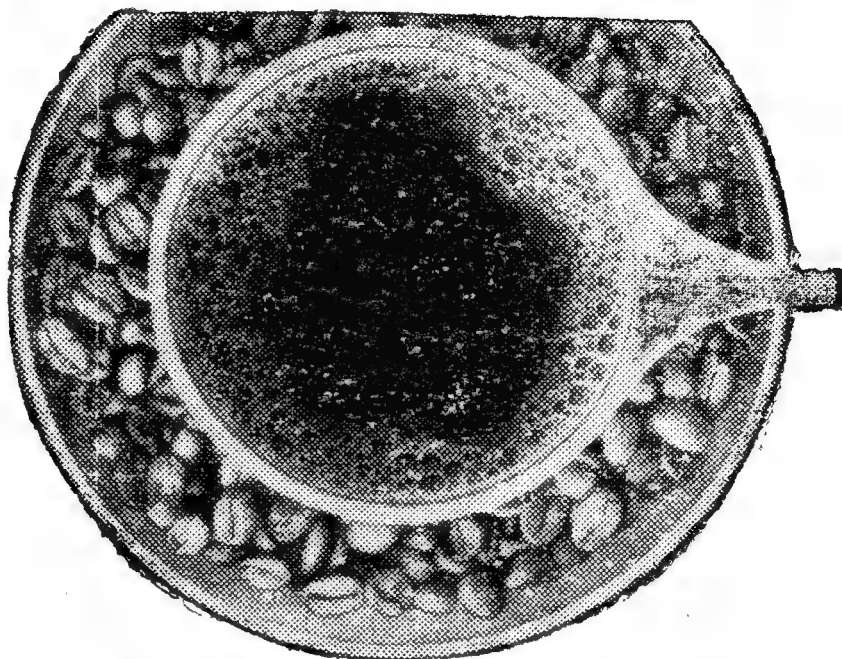
ఆ మింగిముఖం పిల్లాడిదీ, ఆ దిబ్బ ముఖం పద్మదీ ప్రక్కప్రక్క ఇళ్లే. ఇంటికెలితే వరసయినవాళ్లంతా మొగుడూ పెళ్ళాలు అని పిలిచేవాళ్ళు. వీళ్ళు ఇద్దరూ నిత్యం దెబ్బలాడుకోవటానికి ఆదో ముఖ్యమైన కారణం.

ఒక సంవత్సరం కృష్ణాష్టమికి అనుకుంటాను వీళ్ళిద్దరూ రాధాకృష్ణులు వేషం కడితే అంత ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు వీళ్ళ దుంపతేగ అచ్చం మొగుడూ పెళ్ళాల్లాగా వేషం కట్టారు. ఎవరు చెప్పారు వీళ్ళకివన్నీ అన్నారు.

దాంతో వాళ్ళిద్దరు ఇంటా బయటా మొగుడూ పెళ్ళాలయ్యారు. మీ గోం మేం పడలేం అన్నట్లు ఆ ఏడాది అయిదో క్లాసు అయిపోగానే మధుసూధనం హైస్కూలు కెళ్ళిపోయాడు. పద్మ సరాసరి వంటింట్లో కెళ్ళిపోయింది.

రోస్టు అయిన కాఫీ గింజలు

వెదజల్లే వాసనను

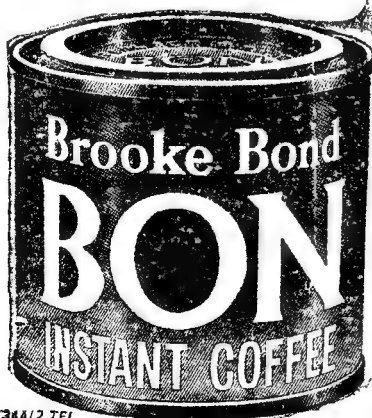
ప్రతి శబ్దంలో నింపబడిన

బ్రూక్ బాండ్

బాన్

ఇన్స్టెంట్

కాఫీ

“బాన్ —
అసలు కాఫీ
సువాసన పొందేందుకు
తక్షణమార్గం! —

34A/2 TEL

(బ్రూక్ బాండ్ ఇంటిమో రిఫైనర్ కాఫీ బ్రాండ్ కెఫీన్ తగ్గించినది)

హైస్కూలు వదవుకు పట్నం వెళ్లిని మధుసూదనం ఫిత్తపారం చదువుతూ ఒకసారి వాళ్ళారొచ్చాడు. 'పద్యకు పెళ్లి రేపు' అంది వాళ్ళ అమ్మ.

'ఛా! అప్పుడే పద్యకు పెళ్లిమిటి?' అన్నాడు మధుసూదనం.

'ఛా! ఏమిటి నీ ముఖం' అంది వాళ్ళమ్మ.

'నువ్వయితే ఇంకా పాట్టి లాగులు తోడుగుతున్నావు. వెళ్లి పద్యను చూడు. ఇంకా చిన్నపిల్లే ననుకుంటున్నావేమో' అంది వాళ్ళ వాదిన.

ఆవేళ సాయంత్రంవెళ్లి పద్యను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. 'ఛా ఇది పద్యకాదు' అనుకున్నాడు. ఆ తరువాత వాలుగయిదు సార్లు మధుసూదనం మళ్ళీ ఆ ఊరు వెళ్లాడు. కానీ పద్య అక్కడ లేదు.

* * *

మరునాడు రుక్మిణి వచ్చి నిద్ర లేపి చుకూ మెంకువ రాలేదు.

'ఏమిటి తెల్లవారకుండా నే నూడి పడ్డావు' అన్నాడు.

సాపం రాత్రిళ్ళు ఆవిడ కనలు నిద్ర పట్టదట. ఏవేవో విషయాలు చెబుతూ కూర్చుంది' అంది రుక్మిణి.

రుక్మిణి ఎంత మానసికమైన క్షోభను అనుభవిస్తుందో తెలుసుకోవటానికి ఈ ఒక్క ఉదాహరణ చాలు. ఆఫీసుకు వెళ్ళా పద్య దగ్గరకు వెళ్లాడు. అతను వెళ్ళే సరికి సై కస్ట్రు కేసి చూస్తూ ఏదో అలోచిస్తోంది.

'రాత్రి అసలు నిద్రపోలేదటగా'

నిడవెనుక నిజం

'రుక్మిణి చెప్పిందా?...సాపం వాతోపాటు ఆవిడకు కూడ నిద్రలేకుండా చేసాను'

'ఆవిడ నిద్ర చెడిందని మవ్వేం బెంగ పడకక్కరలేదు వగలంతా నిద్రపోయి మతి బాకీ తీర్చుకుంటుంది.'

పద్య నిండుగా నవ్వింది. అంత నిండుగా ఈ మధ్యకాలంలో ఎప్పుడూ నవ్వివుండేదేమో!

'ఆఫీసుకు టైము అవుతున్నట్టుంది ఇక వెళ్ళ బావా?' అంది.

'సరే పద్యా! ఏమైనా కావలిస్తే చెప్పు. సాయంత్రం వచ్చేటన్నడు పట్టుకు వస్తాను'

'ఏమీ అక్కర్లేదు. నిన్న తెచ్చినవన్నీ అలాగే వున్నాయ్' అంది.

పద్య తన భర్త గురించి అడుగుతుం దనుకున్నాడు. కానీ పద్య అతని ప్రసక్తే లేలేదు పద్యకు తెలుసు ఆ ప్రశ్నవేస్తే ఏ జవాబు వస్తుందో! పద్య సంసారం సరిగలేదని తను చాలసార్లు విన్నాడు. కానీ ఇంత అధ్వాన్నంగా వుందని అనుకో లేదు

ఆ సాయంత్రం ఆఫీసునుంచివస్తూ మళ్ళీ పద్య దగ్గరకు వెళుతుంటే దారో మెట్లమీద సర్ప్ కనుపించి,

'ఆ ప్లెషర్ వార్డులో పేషెంట్ మీ తాలాకూ కదూ! మధ్యాహ్నం ఎలాక్ వచ్చింది. బెడ్ ఫాళీ అనుకున్నాను. ఆవిడ అదృష్టం బావుంది. ఇప్పటివరకు ఘరా లేదు' అంది.

ఆ పరిస్థితుల్లో పద్యను చూడాలని పించలేదు ఇంటికేవెళ్లి రుక్మిణిని పంపించి రాజారావుకోసం ఊరుమీది పడ్డాడు.

సముద్రపువొడ్డున, జనసమరంగావుండే బజార్లో, సినిమాహాళ్ళు గేట్ దగ్గరా వెతికి వెతికి చివరికి విస్మగిల్చి ఇంటికి తిరిగివస్తుంటే రక్తి టాకీస్ దగ్గర ఒక నందుతో పెద్దమనుషులెవరూ నివసించని ఆ విభిత్ ఒక ఇంటినుంచి బయటకు వస్తూ అతను కనిపించాడు.

'రాజాగారూ!' అన్నాడు తను.

అతను ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి చూసాడు. 'హిహో మీరా! ఈ వేళప్పుడు ఇలా వచ్చారేమిటి? పద్య కులసాగా వుందా?'

'ఇప్పటివరకూ బాగానేవుంది కానీ ఇక ముందు ఏమవుతుందన్నదే భయం. కనీసం ఈ ఆఖరి షణ్డాలలోనైనా మీరు ఆమెకు దగ్గరగా వుండటం చాల అవసరం.'

అతను కాస్తేపటివరకూ మాట్లాడి లేడు.

'సరే నేను తప్పకవస్తాను. మీరు వదిండి' అన్నాడు.

కానీ ఆ మరునాడుకూడ అతనురాలేదు. ఆ రోజు పదిగంటలవరకూ చూసి చూసి తను హాస్పిటల్ కు వెళ్లాడు.

తను వెళ్ళేసరికి పద్య లేదు ఆ ప్లెషర్ వార్డులో ఏదో నెంబర్ బెడమీద తెల్లని దుప్పటితో ఆమె తాలాకు భౌతిక కాయం కప్పబడివుంది. రుక్మిణి భోరుమని ఏడ్చుపోయింది.

అంతిలో అటువచ్చిన సర్జన్ 'అయ్యావేరెకి సారి బదర్...' అన్నాడు. తను సమాధానం చెప్పలేదు. దుఃఖంతో గొంతు పెగల్లేదు. కళ్ళు జలపాతా లయ్యాయి.

'డోన్ట్ బీ ఫయర్డ్' అంటూ భుజం తట్టి వెళ్లిపోయాడు.

నిన్నటి వరకూ వున్న పద్య ఇప్పుడు లేదు. ఇక వుండదు. ఈ సత్యం భరించ రానిదిగా వుంది. రుక్మిణితో ఇంటికి ఆ రోజే తిరిగి వచ్చాడు తను. ఆ మరునాడు చూసిన గడ్డంతో చిరిగిపోయిన బట్టలతో రాజారావు వచ్చాడు. తను మాట్లాడలేదు. అతనే అన్నాడు.

'నన్ను క్షమించాలి. నిన్న ఎంత ప్రయత్నించినా రాలేకపోయాను'

— 'మీరూ రావలసిన అవసరం నిన్నునే

రెండో సద్దుక్కుడా సద్దుడొమనుకున్నానని
'నాకి శరీరం క్షయిల్ వుందిరా!'

తీరిపోయింది. మీరు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చారో తెలియదు. పద్మ కోసమే అయితే ఇక మీరు హాయిగా మీ ఊరు వెళ్లి పోవచ్చు.'

'పద్మకేమైంది. స్లీప్... స్లీప్... త్వరగా చెప్పండి'

'ఏమికాలేదు హాయిగా వుంది అనం దంగా నవ్వుతోంది. బీబితం లో అనుభవించ నంత ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది'

'ఎక్కడ... స్లీప్... నన్ను వేధించక త్వరగా చెప్పండి'

'సమాధిలో'

అతను కుప్పగా కూలిపోయాడు. జబ్బు పీక్కుంటూ బాపురుమన్నాడు. పద్మ తాలూకు మంగళ నూత్రాన్ని వంటి మీది నగల్చి, ఆమె మిగిల్చి పోయిన డబ్బును అతని చేతి కందిస్తూ 'ఇవన్నీ మీకు మిగిల్చి వెళ్లిపోయింది' అన్నాడు.

'పద్మ! నిజంగా చచ్చిపోయిందా. ఇది నిజమేనా?'

'ఇప్పుడు కన్నీరు కార్చి ప్రయోజనం లేదు. ఇక మీరు వెళ్లి హాయిగా వుండండి. పద్మ మీకు అడ్డతొలిగి పోయింది'

మధుసూదనంగారూ, నేను మీరను కుప్పంత దుర్మార్గుడిని కాను పద్మను వేసు ప్రేమిస్తున్నాను. పద్మంటే నాకు పంప ప్రాణాలు.. పద్మ పోయిన తరువాత నేను బ్రతికలేను. శరవు, ఇక నేను వెళ్లి పోతాను.'

అతను వెళ్లిన తరువాత తను భోరన ఏడుస్తూ వుండిపోయాడు. రుక్మిణి తన చేయి పట్టుకొని 'మరణం ముందు మాన వులు అల్లులు, మరణమే మానవునికి విముక్తి ప్రసాదిస్తుందని చెప్పిన మీరే ఎందుకు ఇలా దుఃఖిస్తారు' అంటూ లోపలకు తీసుకు వెళ్లి దీపం వెలిగించింది. గదంతా వెలుగుతో నిండిపోయింది.

నామగ్న రోజుల తరువాత రాజారావు అక్కహత్య చేసుకున్నాడని ఉత్తరం వచ్చింది.

ఈ వార్త విన్న తరువాత కూడ అతను పద్మను ప్రేమించటం లేదని తను ఎలా అనుకోగలడు? ●

రంగులకల్పం

అమెరికా ఖండంలో దీనిని, 'అమెరికా పింహం' అంటారు. చురుకుదనం, శక్తి దీనికి సమృద్ధిగా ఉన్నాయి. ఆసియా, ఆఫ్రికా లలో 'పిల్లులు' కొన్ని, లక్షలాది సంవత్సరాల క్రితం, అమెరికాకు వలసపోయి, ఈ రూపం పొందాయి.

మనిషితో సావాసం కోరుకొనే జంతువు. సహజంగా మనిషి భయపడ్డా, మనిషిని ఏమీ అనదు. ఒంటరిగా ఉన్న పసివాడికి కూడా హానిచెయ్యదు. ఏ మాత్రం అలికిడి అయినా పోతుంది. అయితే ఇది పిరికి మాత్రంకాదు. పెద్ద పెద్ద జంతువుల్ని సహితం చంపుతుంది. చెవుల పిల్లులు మొదలు దూడలు, చిన్న చిన్న గుర్రాలు దున్నపోతుల్ని

కూడా హతం చెయ్యగలదు అయితే అవసరం వస్తే పురుగులు మిడతలు కూడా తింటుంది. వేటాడుతున్నప్పుడు చప్పుడు చెయ్యకుండా, దొంగవాలుగా ఉండే వేటాడుతుంది. వేటకుక్కల్ని తప్పించుకోడానికి, చెట్లు ఎక్కువమే కాకుండా, చెట్టువీంచి చెట్టుకు దాటుకొని పోతుంది.

ఉత్తరమెరికాలో కల్లా ఇదే పెద్దపిల్లి. సుమారు అయిదు అడుగుల పొడవు ఉంటుంది. శరీరం మీద చక్కని ఊదారంగు ఉంది కాని, చుక్కలు గీరలు ఉండవు. తోక సుమారు పొడవుగానే ఉంటుంది.

—బిమ్మి కోనేటిరావు

నీలియత్

సి.ఆనందరావు

జరిగిన కథ

రామచంద్రమీద అభిమానం పెంచుకుంటుంది వారిజ. రామచంద్ర కూడా వారిజని ప్రేమిస్తాడు. గతంలో ఆమె ఒక సినిమాతార అని తెలుసుకున్న తర్వాత అతను గుండెరాయి చేసుకుంటాడు. వారిజ వృత్తిని విరమించుకుని తన కుటుంబానికి పాద పడుతూవుంటుంది. అయినా ఆమెమీద అందరికీ దురభిమానమే. వారిజ చెల్లెలు లత. రామచంద్రానికి లతతో వివాహం లంబపోతుంది. లతతో వారిజని పూహించుకున్న రామచంద్ర లతలు ఫలించవు. వారిజ రామచంద్ర నామస్మరణంతో అదే పూర్వోక్త చరణంగా ఉద్యోగం సంపాదించుకుంటుంది. రామచంద్ర అనుకోకుండా వారిజను కలుసుకుని ఆమె అంతరంగాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు.

9

రామచంద్ర ఇచ్చిన బంగారు గొలుసును తెల్లబోయిచూసాడు వీరన్న.

'ఇదేవింటి బాబూ! ఎందుకిది?'

'రంగనాయకికి ఇయ్యమని వారిజ ఇచ్చింది.'

'వారిజగారా? ఆవిడ ఇక్కడికి వచ్చారా?'

ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వీరన్న.

'ఊ!'

పరధ్యాన్యంగా ముక్తసరిగా చెప్పాడు రామచంద్ర-

వీరన్న కొన్ని క్షణాలు రామచంద్ర

ముఖంవంక చూస్తూ మాట్లాడకుండా ఊరుకుని చివరకు తగ్గు స్వరంతో, 'మీ రింకా అవిడను కలుసుకుంటూవే ఉన్నారా?' అన్నాడు.

రామచంద్ర విసురుగా 'అంటే?' అన్నాడు-

నేను మీకు చెప్పవలసినవాడిని కాను-కానీ...

'చెప్పతున్నావు- నన్ను కాల్చుకులివే వతి ప్రతాపతల్లి లతను వదిలి వా ఆశాంతిని మటుమాయం చేయగల మధుర మూర్తి వారిజ దగ్గరకెళ్లి పతితుణ్ణయిపోతున్నానని నీ బాధ-అవసరంలేదు - బాధపడకు- ఆ అస్తవ్యస్తం వా ముఖాన్న లేదు-నిన్న కాకతాళియంగా వారిజను కలుసుకున్నాను- అంతే!'

కనిగా అన్నాడు రామచంద్ర-

'బాబూ! మీరిలా బాధ పెంచుకుంటే ప్రయోజనంలేదు-లతమ్మగారు చిన్నపిల్ల -అవిడకు సచ్చజ్ఞిప్తి...'

'అవిడ చిన్నపిల్ల-వేను ముసలివాడిని-కొన్ని కొన్ని విషయాలు చెప్పి, ఎంటే వచ్చేవికావు-సహజంగా రావాలి-'

కోపంతో భగ్గునన్నాడు రామచంద్ర-

'మీరు ముందే చికాకుతో అవిడను సమీపిస్తారు-అవిడ ఏదీ అర్థం చేసుకోలేని అమాయకురాలు ఎలా బాబూ'

'అమాయకురాలు కొడు-మూర్ఖురాలు

-అమాయకత్వం అందంగా ఉంటుంది-మూర్ఖత్వం చీదరెల్లిస్తుంది-నీకు తెలిదు వీరన్నా! నేను వారిజ దగ్గరికి వెళ్ళానని తెలిసినా లత ఏం బాధపడదు - అవిడకు కావలసినవి వీరలూ, నగలూ-అంతే! వేవే తెంచలేక పోతున్నాను - ఏ మాత్రమూ ఆర్థికలేని అనుబంధాన్నుండి విముక్తి పొందటానికి వా సహజ సంస్కారమే అడ్డు వస్తోంది-కానీ, ఎంతోకాలం ఇలా ఉండగలనని తోచదు- ఈ మోడు బ్రతుకు వేను బ్రతకలేను-'

విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు రామచంద్ర-విర్హంతపోయాడు వీరన్న-

లతా, రామచంద్రల దాంపత్యం అవ్యోన్యంగా లేదన్న సంగతి వీరన్నకు తెలుసు-

ఈ పరిస్థితికి ఆవేదనతో అలమట పుట్టన్నాడు రామచంద్ర-అలాటి స్థితి ఉందని కూడా తెలియని మూఢురాలు లత-రామచంద్రకు వారిజపైగల అనురాగం వీరన్నకు తెలుసు - వారిజను అతిగాఢంగా ప్రేమించి, ఆమెను పొందలేక ఆర్థిక పోరాటాన్ని మన్నిత మనస్సుడు రామచంద్ర-అతని సరం చేసుకుని, మిగిలిన మమకారాలన్నీ అతడు మరచిపోయేలాగ తన ప్రేమలో ముంచేవేయగల రాగమయి అతనికి లభించిఉంటే బాగుండేది-స్వయంవే ఎరుగని పరమ తొకితురాలు భార్య అయింది.

ఈ చికాకులకు తట్టుకోలేక రామచంద్ర

మళ్ళీ వారిజను ఆశ్రయిస్తే? అవల
వారిజ మళ్ళీ ఇక్కడికి తిరిగివస్తాడు?
తనకూ వారిజ అంటే ఏదో ఆర్థ
భావమే కలుగుతుంది - వెకిలిమనిషిగా కని
పించదు - అయినా రామచంద్రుని వారిజ
వలతో పడి సంసారాన్ని దూరం చేసు
కుంటే సహించలేడు. వారిజలో ఏదో కొన్ని
ఉత్తమగుణాలు ఉంటే ఉండవచ్చుగాక! ఇవా
అవిడజగత్తు ఇదివారు-ఆ జగత్తులోకి రామ
చంద్ర అకర్షించబడకూడదు-అధఃపతనం
తప్ప మరి వ్యామోహముండి విముక్తి
ఉండదు-

రంగనాయకికి ఆ గొలుసు అందించాడు

వీరన్న

తెల్లబోతూ 'ఇదెక్కడిది?' అంది-
'వారిజగారు ఇచ్చాడు'-
'అవిడెవరు?'
'ఒక పినిమాతార'-
'పినిమాతారా? నాకు చూపించవా
మావా? మనకి కనిపిస్తారా? నీ కెలా
తెలుసు?'
పంబరంగ అడిగింది రంగనాయకి-
విస్తూపోయి చూసాడు వీరన్న-
ఏమిటే వెళ్ళి, పినిమాతార అయినంతలో
ఏమిటుంది అవిడెలో? ఎందుకు రంగనాయకి

కింత ఉబలాటం అవిడెను చూడటానికి ?

'ఎందుకు చూడటం?' విసుగ్గా

అన్నాడు-
వీరన్న విసుగు కనిపెట్టి బుంగమూతి
పెట్టింది రంగనాయకి-
'ఎందుకు మానా అట్లా విసుక్కుం
టావు? చూస్తే ఏం పోయింది? వాళ్ళ
వేషాలన్నీ వేసు వేర్చుకుంటాననా? చీ!
పాడు! సరదాకి చూస్తాను కానీ, ఆ వేషా
లన్నీ ఎవరికి కావాలి?'
'నువ్వు ఓ తార నయినా!' వెక్కిరిం
పుగా అన్నాడు-
'చార్లీ! ఆటలుకూ ఒక బతుకేనా?'
మూతి తివ్వకుంటూ అంది రంగనాయకి-

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హాడన్ సాతో

చీకత్తును పొందండి

శస్త్రచీకత్తు

అవసరములేదు!

COL-327 TEL

హార్లింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్

లైసెన్స్ అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకొంది. ఉల్లాస ప్రయాణాలు, ముగ్రలు, పంటకాంక్షలకు చాలా మేరది.

ఆటోమేటిక్ 50 షెల్లు నిర్మాణములను కలిగి ఉంది. ఇందు నుండి వెలువడు మృత్యు రక్తాలు మిమ్మను కలగజేయవు. ధర: 50 షెల్లు నెం 33 రు 13/50. 300 షాట్ల మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50. వి.సి.సి. చార్జింగ్ రు. 2/50. రెడో కేట్ రు. 7/- అవసరమైనట్లు 100కి రు. 5/-

GEM ARTS (WAPM 15)

P. Box 1325, Delhi 6

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి

(స్త్రీలకు అందాన్నిచ్చే కాస్మిక్ ఆర్ట్స్ విరెజ. సరికొత్త ఆకర్షణీయమైన నమూనాలోను రంగులతోను యా ముత్యపుకలగినట్లు మావర్నగంపై పెద్ద పైజాంట్ మాత్రమే 4 షి. ము. 1 డిలైట్-చీరె. 11 షి. 2 రు. 20 షి. 3 రు. 28 షి. 4 రు. 36/- రెండు లేక అంతకు పై చీరెలకు అర్హుల వంటిన వారికి జ్ఞాపక గుడ్డ ఉచితం మీ అర్హులను పోస్టు పోస్ట్ కార్డ్ ద్వారా పంపెదము.

ARVIND AGENCIES (APW-22)

P. B. 1408, Delhi-6.

చీకటి కడుపున...

ఒక ప్రక్క అసహ్యం-మరొక ప్రక్క అకర్మణ్యత - తనలో తను నవ్వుకున్నాడు వీరన్న-

'తీసికెళ్తావే! అవి డెక్క డన్నారో నాకు తెలీదు - తెలిశాక తీసికెళ్తాను-' అన్నాడు పాడిగా-

'ఎక్కడున్నారో తెలీకుండా గొలుపెలా తెచ్చావు?'

'వేసు తేలేదు - రామచంద్ర బాబు తెచ్చారు-అయిన కిచ్చారు అవిడే-'

'ఓహో! రామచంద్ర బాబుకీ, అవిడకీ స్నేహమన్న మాట!' కళ్ళు తమ పొగా తిప్పతూ, అదొకరకంగా అంది-

'చీ! వోరు మూసుకో!' కనురుకున్నాడు వీరన్న-

రంగనాయకికి కష్టం తోచింది-

'వేసేం తప్పమాటన్నాను? ఎంతసేపాం లేకపోతే, బంగారు గొలుపిస్తారు? నువ్వు చెప్పు స్నేహంలేదని రెంపలేసుకుంటాను-' వీరన్న మాట్లాడలేదు-మూతిముడుచు

కుని కూర్చున్నాడు-రామచంద్రపై వీరన్నకు గల అభిమానం తెలిసిన రంగనాయకి అతడి ఆవేదనను అర్థం చేసుకుంది-

అతడిని మరిపించడానికి మల్లె మొగ్గలున్న పళ్లెం తీసుకుని దగ్గరగావచ్చింది-

'చూడు మావా! ఎంత బాగున్నాయో, ఈ మల్లెపూలు! వే న్నయంగా పూయించాను-'

'కొంచెం పూలు లతగారి కిచ్చి రాకపోయావా?'

చుట్టుకున్న ముఖం ముడుచుకుంది రంగనాయకి-

'అవిడకు వల్లమాలిన గర్వం బాబూ! మర్యాద అక్కర్లేదు-పోనీ ఆదరంగా వలక రించవైవా వలకరించదు - ముఖమంతా ముటముట లాడించుకుని ఎందుకోచ్చా

వన్నట్లు మాట్లాడుతుంది-నువ్వేం చెప్పినా వింటాను కాని లతగారి దగ్గరకు మాత్రం వెళ్లమనకు-'

ఉమారుమని నిట్టూర్చి ఊరుకున్నాడు వీరన్న-

* * *

చిన్న వల్లెటూరు - వారిజ ఎక్కడుం టుందో తెలుసుకోవటానికి ఎక్కువకాలం

పట్టణేదు వీరన్నకి - వారిజ అక్కడే స్థిరపడిపోయి ఉద్యోగంలో జేరిందని కూడా విన్నాక గుండెల్లో రాయి పడ్డట్లు అయింది-

నందివేళ వారిజ యింటికి బయలు దేలాడు వీరన్న వీరన్నను చూడగానే సంభ్రమంతో వారిజ ముఖం వికసించింది.

'రా! రా! వీరన్నా! ఎన్నాళ్లకు కనిపించావు? పెళ్లి చేసుకున్నావుటగా! మీ ఆవిడను కూడా తీసుకరాకపోయావా? చూసేదాన్నిగా! అయినా వా మీద నీ కింత అభిమానముందని నాకు తెలీనే తెలీదు వీరన్నా! తెలిస్తే నేనే మీ ఇంటికి వచ్చే దాన్ని. మనుష్యుల్లో జాతీ, సానుభూతి, చాలామందిలోనే ఉన్నాయి వీరన్నా!'

వీరన్న తల దించుకున్నాడు - వారిజ ముఖంలో తనను చూడగానే ప్రతిఫలించిన సంతోషమూ, అవిడ కంఠంలో ధ్వనించిన ఆస్థాయితా అతణ్ణి లజ్జితుణ్ణి చేసాయి.

వారిజపట్ల తోనూ పద్మాదా తానిక్కడికి? తల వంచుకు నిబబడ్డ వీరన్నకు కుర్చీ తెచ్చి వేసేది వారిజ.

'కూర్చో వీరన్నా!'

ఆ మర్యాదకు తలక్రిందులయిపోయాడు వీరన్న

'పరవాలేదమ్మా! ఇలా కూర్చుంటా రెండి-' (క్రింద కూర్చోబోయాడు.

'అహ! అలా వీల్లేదు వీరన్నా! కుర్చీలో కూర్చో! మీ అధ్యుగారి దగ్గర నీకీ మర్యాదలన్నీ! వా దగ్గర చేనికి? నీకన్నా నిర్భాగ్యురాలిని వేసు-'

'వారిజ కంఠం గద్గదమయింది.

కన్నీటి బిందువులతో మిల మిల లాడుతూ దైన్యంగా చూస్తోన్న వారిజ కళ్ళల్లోకి చూసి తల దించుకున్నాడు వీరన్న.

అంతలో కళ్ళు తుడుచుకుని, లోనలికి వెళ్లి కాఫీ కప్పు తీసుకొచ్చి వీరన్న కందించింది వారిజ.

వణకే చేతులతో అందుకున్నాడు వీరన్న.

తాను చెప్ప దలుచుకున్నది ఎలా చెప్పటం?

చుట్టుకున్న స్ఫురించింది వీరన్నకు- తనే ఇలా అయిపోతేంటే రామచంద్ర ఈ

34

అంగధనితవారసము

3-5-68

యూజి ముందు కరిగిపోతుంటే ఆశ్చర్యమేముంది?—అని.

కానీ తాగి కప్పు కడగబోతుంటే చుట్టుకున్న అందుకుంది వారిజ—

‘నువ్వందుకు కడగటం? పని మనిషి వస్తుంది—’ కప్పు లోపల పెట్టివచ్చి, అతనికి ఎదురుగా మరో కుర్చీలో కూర్చుంది వారిజ.

‘మీ బాబుగారు బాగున్నారా?’

మీన్నకు నందు దొరికింది—

‘ఏ బాగులేమ్యూ! అన్నీ ఉన్నాయి నుఖంతప్ప అన్నట్లుంది—మనమంతా కలిసి ఎలా గైనా ఆయన నుఖపడేలా చూడాలి—’

‘అదేం వీరన్నా!’

అందోళనగా అడిగింది.

‘బాబుగారు నిన్న రాత్రి ఇక్కడికి వచ్చారుట కదమ్మా! ఆయనేం చెప్పలేదా?’

‘ఉహూ! ఏం చెప్పలేదే! సంగతేవంటి వీరన్నా!’

‘అవడానికి మామూలు విషయమే అమ్మా! కానీ బాబుగారు గోరంతను కొండంతగా చేసుకుని బాధ పడుతున్నారా—’

‘విషయం చెప్పు—’

‘బాబుగారి భార్య అదొక రకం మనిషి— మంచిదే కానీ వీరల మీదా, నగల మీదా మోజు—బాబుగారి మనసు అర్థం చేసుకోదు—నోటికేంతోస్తే అంత మాట్లాడుతుంది బాబుగారు లోలోపల విరక్తి పెంచుకుంటున్నారు—’ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది వారిజ—

‘ఇందులో అంత విరక్తి పెంచుకోవలసిందేముంది? వీరలమీదా, నగలమీదా మోజు మూడువంతులు అడవాళ్ల కంటే ఉంటుంది—ఇంక ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకోవటానికి కొంత కాలం పడుతుంది—ముందు బాబుగారే అవిడను అర్థంచేసుకుని అవిడకు సంతృప్తి కలిగేలా ప్రవర్తిస్తే అవిడ కూడా నెమ్మది మీద ఆయనను అర్థం చేసుకుంటుంది—ఎవరో ఒకరు పర్చుకుపోవాలి కాని, ఇలా విరక్తి పెంచుకుంటే ఎలా?’

వీరన్న ముఖం వికసించింది—

‘అదేనమ్మా! నేనూ అనటం—అతగారు అమాయకురాలు—’ ఉలిక్కిపడింది వారిజ—

‘అవిడ పేరేవంటి?’

‘అత—’

‘ఏ వూరూ’

‘బెజవాడ—’

‘ఎవరమ్మాయి?’

‘ప్లేడర్ సత్యనారాయణగారి అమ్మాయి’

వారిజ తం గిరిగిర తిరగపొడి—

అనాడు అత పెళ్లి చూడాలని గంపెడు ఆశతో వచ్చి అవమానం పొంది వెళ్లిపోయాక అత పెళ్లి గురించిన వివరాలే తెలుసుకోలేదు—రామచంద్ర పెళ్లి చేసుకున్నది అతనా?

‘మీకు తెలుసా అమ్మా!’

కళవెళపడినోయింది వారిజ—

‘అహా! తెలిదు—నాకేం తెలిదు—’

‘నన్ను క్షమించడమ్మా ఒక్క విషయం చెప్తున్నాను—బాబుగారికి మనసులో మీమీద ప్రేమ ఏమాత్రం తగ్గలేదు—అ కారణం చేత అతగారి దోషాలు ఒకటికీ పదింతలుగా కనిపిస్తున్నాయి—ఈ సీతిలో...’

అగాడు వీరన్న—

వారిజ గుండెలు వగిలిపోతున్నాయి—

తన బ్రతుకు ఇలా మండిపోయావా, కనీసం తన చెల్లెలయినా నుఖపడుతోందని సంతృప్తిగా ఉండేది మనసులో! చివరకు తన చెల్లెలు జీవితంలోనూ నుఖంలేదా?

అయ్యో! ఏం మనుష్యులు? తమకు అభించిన అపూర్వ సంపద విలువ తెలిసికోలేక చేజేతులా జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేసుకనేవాళ్లని ఏమవాలి?

వారిజ కళ్లలో నీళ్లుచూసి బాధ

పడ్డాడు వీరన్న—

‘అమ్మా! మీరలా కళ్లనల్లా పెట్టుకుంటే నేనేం చెప్పలేను—’

వారిజ పైటకొంగుతో కన్నీళ్లు తుడుచుకుంది—

‘చెప్పు—’

‘మీరు బాధపడకూడదు—ఈ సీతిలో బాబుగారి మనసులో మీ పట్ల ఆకర్షణ పెరిగిందంటే, ఆయన సంపాదన విధానం మరింత నరకంగా తయారవుతుంది—బాబుగారు మొదటి నుంచీ నియమ నిబంధనలతో పెరిగిని వ్యక్తి—జీవితంలో భోగాలకు కంటే విలువలకు ప్రాధాన్యం ఇస్తారు—ఒక్కసారి, ఆ విలువలు పడిపోతే ఆ నియమాలు పడలిపోతే, ఎక్కడకు కొట్టుకుపోతారో ఎవరు చెప్పగలరు?’

తెల్లగా పాలిపోయిన ముఖంతో వీరన్న ముఖంలోకి చూసింది వారిజ—

‘ఏంటి వీరన్నా! నువ్వు మాట్లాడేది?’

‘మిమ్మల్ని బాధపెట్టున్నానమ్మా! మీరు బాబుగారిని ఎంత గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నారో నాకు తెలుసు—ఉజ్వలమైన మీ భిషివ్యక్తులంతా వదిలి ఈ మారుమూల గ్రామంలో మామూలు పంతులమ్మలా ఎందుకు జీవితం గడుపుతున్నారో కూడా తెలుసు—’

చేతులలో ముఖం కన్నుకుని వెక్కిరిస్తూ ఏడవ సాగింది వారిజ—

‘మీరెంత బాధపడినా చెప్పక తప్ప

ఈ కారు నడవేయండి—
లోటలోలో వచ్చింది!

అమ్మా! భయపడు గమక మీరు బాబుగారితో దూరంగా ఉంచకపోతే ఒక అమాయకు లాని జీవితం నాశనమయిపోతుందమ్మా!

‘అవు మీరన్నా! వే నిక్కడికి మీ బాబు గారితో సుఖాలు అనుభవించడానికి రాలేదు- కనీసం ఆయనను చూసుకోవచ్చును గదా అని ఆశపడ్డాను-మీబాబుగారికోసం సినిమా జీవితం వదిలిపెట్టలేదు-నాకే విరక్తి కలిగి వదిలిపెట్టాను - సుప్రస్నట్లు ఆయనను గాతంగా ప్రేమించినమాట నిజమే! కానీ, ఆయనలో పాశవిక శక్తులను రెచ్చగొట్టే వాకు బానిసను చేసుకోవాలనే ఉద్దేశం వాకెన్నడూలేదు- మీరన్నా! నన్ను నమ్ము- కుమిలి కుమిలి ఏడ్చింది వారిజ-

మీరన్న బాగా కదిలిపోయాడు-
‘నాకు తెలుసమ్మా! మీలో ఆ నమ్మకమే లేకపోతే, నేనిప్పుడు మీ దగ్గరకు వచ్చే వాడినే కాదు- సమ్మకం పోతున్నది మీలో కాదు - బాబుగారితో - ఆ లతమ్మ ఒక్క తెలివితక్కువది-అసలే విరక్తిలోఉన్న బాబు గారు మీమీద మోజు పెంచుకుని ఆవిడ మీది మరింత విరక్తి పెంచుకుంటారని భయపడి వచ్చాను- నాకెందుకో బాబుగారు మళ్ళీ మీదగ్గరకు వస్తారని ఉంది-బాబు గారి మనసు లతమ్మగారిమీదకు మళ్ళించ గల సామర్థ్యం మీకేఉంది - చూడండి, ఎంత కసాయివాణో? నిమ్మల్ని కోరు తున్నాను ఈ సహాయం’ వారిజ శక్తులు తుడుముకుని ప్రశాంతంగా నవ్వింది-
‘లతా, మీ బాబుగారు అన్యోన్యంగా ఉండి సుఖపడాలని మువ్వెంత కోరుకుంటున్నానో, అంతకంటే ఎక్కువగా నేను కోరుకుంటున్నాను - అందుకోసం నేను చెయ్యగలిగిందంతా చేస్తాను - ఈ విషయంలో నువ్వు నన్ను ప్రాణేయపడ వెలసిందే లేదు-’

‘మీరంత మంచివారని నాకు తెలు సమ్మా! వస్తాను-’ సమస్కారం చేసి సంతృప్తిగా వెళ్లిపోయాడు మీరన్న -

* * *

ఉంటున్నది అద్దె ఇల్లయినా, ఇంటి ముందు చిన్న పూలతోట పెంచింది వారిజ - స్కూల్ పని అయిపోగానే పొయంతం ఆ పూం మొక్కలకు గొప్పలు తవ్వటంతో, నీళ్ళు పట్టటంతో రకరకం దోహదాలు చెయ్యటంతో లీన

చికటి కడుపున...

మయి పోతుంది-మొదట్లో వంటరితనం భయంకరంగా అనిపించేది - కానీ, ఈ పూలతోట ప్రారంభించిన దగ్గర నుండి మొక్కలే ఆమెకు ఆత్మబంధువులయి పోయాయి- ఈ మొక్క వడిలి పోతోంది- బెంగ-

ఆ మొక్క చిగురేసింది - ఉత్సాహం - మరో మొక్క మొగ్గ తొడిగింది - అంటులేని ఆనందం - విరిసిన ఆ పూల వంక చూసుకుంటూ తనను తను మరిచి పోతుంది- సుకుమారమైన ఆ పూవులను తన చెక్కిళ్ళ కానించుకుని పరవశించి పోతుంది-రంగు రంగుల సౌందర్యంతో వింత వింత సౌరభాలతో ఊగిపోయే ఆ పూం మధ్య నిలిచి విశ్వశిల్పి కళా చాతుర్యానికి ఆశ్చర్య పోతుంది -

గులాబి మొక్కల చుట్టూ గొప్పలు తవ్వి రోజ్ మిక్చర్ కలుపుతోన్న వారిజ ‘వారిజా!’ అన్న పిలుపుకు ఉలికిపడి తలెత్తింది-

నవ్వుతూ నించున్నాడు రవి-
రవిని చూడగానే ముఖం ముడుచు పోయింది వారిజకు - పవిత్రమైన ముని పల్లెలోకి ఎవరో కిరాతకుడు అడుగు లెట్టినలాటి భావన కలిగింది-

‘కాళ్ళూ! ఎక్కడెక్కడా? అంది పాడిగ-

‘ఎన్నవే వచ్చాను - లత ఇంటో దిగాను - లత ఇక్కడే ఉంటోంది, నీకు తెలుసుగా! నువ్వు ఇక్కడికెందుకోచ్చావ్? వస్తున్నట్లు నాకు చెప్పలేదే? నీ ఎడ్డెన్ తెలియక పానా ఆపనపడ్డాను-’

‘ఇప్పుడెలా తెలుసు కున్నానీ?’
‘దైవికం- ఏంతోచక ఊరంతా తిరుగుతూ ఇలా వచ్చాను-నువ్వు కనిపించావు- లతను చూసావా?’

‘ఏలా చూస్తాను? లత ఇక్కడున్నట్లు నాకెవరు చెప్పారు? అసలు లత పెళ్ళి ఎవరితో నిశ్చయమయిందో కనీసం ఆ విషయమన్నా నా చెవిని వెయ్యాలని ఎవరనుకున్నారు? అవునులే! మీ కందరికీ వేను చచ్చిపోయినదాన్నిగా!’

‘అలా నిష్కారంగా మాట్లాడకు వారిజా! నీకుమాత్రం తెలియనిదేముంది-’

‘నిష్కారం ఎవరిమీద చేస్తాను? ఎ అధికారంతో చేస్తాను? అవును - అన్నీ తెలుసు- అందుకే భరిస్తున్నాను అంతా! ఇదంతా సరేలే! లత కులాసాగా ఉందా-’

‘ఏం కులాసాలే! ఎద్దుమొద్దులంటే మొగుడు దొరికాడు-’

అదిరిపడింది వారిజ-

‘ఏమన్నావ్?’ అంది తీక్షణంగా-

ఆ తైచ్చ్యానికి ఆశ్చర్యమూ, భయమూ కలిగింది రవికి-

‘లత మొగుడి సంగతి-’ అన్నాడు ఎవరిస్తున్నట్లు - తనను తను నిగ్రహించు కుని గంభీరంగా అంది వారిజ-

‘అదే! ఎద్దుమొద్దుతనం ఏం చూసావని అడుగుతున్నాను-’

‘నువ్వొక్కసారి చూస్తే నీకే అర్థమవుతుంది-బి.ఎన్.సి. పానీయ్యాడు పల్లెటూరి రైతులా పంచే, చొక్కా - అది అవతారం - హాయిగా ఉద్యోగం చేసుకోరాదూ! స్వంత వ్యవసాయం అంటూ ఈ పల్లెటూళ్ళోపడి ఉండకపోతే- నాల్గోకూలంతో వ్యవసాయం చేస్తేమాత్రం ఏం వస్తుంది? అయినా లటు ఉద్యోగమూ, ఇటు వ్యవసాయమూ కూడా చేసుకోవచ్చుగా! - ఏమిటో అదొక్కలా నీడు పోంది-’

‘లత ఏడుస్తోందా?’

అమ్మగారా! ఈ కన్న పాంపూ మూర్కమో! తీర్చుకోవాలి - దానికి సర్ది చెప్పటానికి బదులు రెచ్చగొట్టి వచ్చావు - భర్తను పోర మని పలకా యిచ్చావు - నీ పలకా ప్రకారం అది భర్తచెప్పలే పోరు పెడితే, ఆ పోరు పడలేక ఆయన దానిని వదిలేస్తే - దాని గతి ఏమవుతుంది? నువ్వు పోషిస్తున్నావా, దాన్ని? మనలో కనీసం అది ఒక్కటే అయినా నుఖంగా ఉండటం నీకు నచ్చలేదులావుంది -'

అత్యంత తీక్షణంగా ఏడుగులు కూర్చి పిస్తూ మాట్లాడుతోన్న వారిణిను పోలె తెలపోతూ చూసాడు రవి -

చివరకు తలవంచుకుని 'పొరపోటుయి పోయింది వారిజా!' అన్నాడు -

వారిజ ఏం సమాధానం చెప్పలేదు - దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది - కొంతసేపాగి రవి ననుగుతూ అడిగాడు -

'వారిజా! నీ దగ్గర డబ్బేమైవా ఉంటే... ఇంట్లో ఇబ్బందిగా ఉంది...' -

వారిజ కేంతో కోపం వచ్చింది - నా దగ్గరేం లేదని అనెయ్యబోయింది - వోరు రాలేదు - ఇరవైరూపాయలు తెచ్చి రవి చేతిలో విదిలిస్తున్నట్లుగా పెట్టింది - ఈ విదిలింపులు రవికి లెక్కలేదు - సంతోషంగా వెల్లిపోయాడు -

రవి వెల్లివెళ్ళే దిగాలుగా చూస్తూ నిల్చుంది వారిజ -

(ఇంకా ఉంది)

అమ్మగారా! ఈ కన్న పాంపూ మూర్కమో! తీర్చుకోవాలి - దానికి సర్ది చెప్పటానికి బదులు రెచ్చగొట్టి వచ్చావు - భర్తను పోర మని పలకా యిచ్చావు - నీ పలకా ప్రకారం అది భర్తచెప్పలే పోరు పెడితే, ఆ పోరు పడలేక ఆయన దానిని వదిలేస్తే - దాని గతి ఏమవుతుంది? నువ్వు పోషిస్తున్నావా, దాన్ని? మనలో కనీసం అది ఒక్కటే అయినా నుఖంగా ఉండటం నీకు నచ్చలేదులావుంది -'

అత్యంత తీక్షణంగా ఏడుగులు కూర్చి పిస్తూ మాట్లాడుతోన్న వారిణిను పోలె తెలపోతూ చూసాడు రవి -

చివరకు తలవంచుకుని 'పొరపోటుయి పోయింది వారిజా!' అన్నాడు -

వారిజ ఏం సమాధానం చెప్పలేదు - దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది - కొంతసేపాగి రవి ననుగుతూ అడిగాడు -

'వారిజా! నీ దగ్గర డబ్బేమైవా ఉంటే... ఇంట్లో ఇబ్బందిగా ఉంది...' -

వారిజ కేంతో కోపం వచ్చింది - నా దగ్గరేం లేదని అనెయ్యబోయింది - వోరు రాలేదు - ఇరవైరూపాయలు తెచ్చి రవి చేతిలో విదిలిస్తున్నట్లుగా పెట్టింది - ఈ విదిలింపులు రవికి లెక్కలేదు - సంతోషంగా వెల్లిపోయాడు -

రవి వెల్లివెళ్ళే దిగాలుగా చూస్తూ నిల్చుంది వారిజ -

(ఇంకా ఉంది)

ఆల్బో-సాంగ్

అన్ని వయసుల వారికి ఆదర్శక బలవర్ధకం

మీరు అన్నివయాల ఆరోగ్యంగా పుండాలంటే మీకు ఆల్బో-సాంగ్ అవసరం. పుట్టినందుకు యువకులకు కూడా అవసరం. 40 రోజు ఆల్బో-సాంగ్ పుండించుకుంటే ప్రత్యేకమైన మోతాదు ఆల్బో-సాంగ్ చేర్చబడ్డాయి. ఈ రోజు పుట్టిన బాబుకు ఆల్బో-సాంగ్ తీసుకోండి. సర్దిచూడండి మీరు ఆరోగ్యంగా పుండండి.

జె. ఆండ్ - జె. డి. ప్లెన్
హైదరాబాద్ (దక్కన్).

ఒకవపుడు రాజు, కొద్ది మంది సైనికులతో కలిసి వేటకు వెళ్ళాడు. అడవిలో దక్షిణ దేశపు సైనికులు రాజును ఆకస్మికంగా చుట్టుముట్టి, బంధించి వేశారు. తరువాత వారు రాజును తమ రాజధానికి తీసికొని వెళ్ళారు.

'సగం రాజ్యాన్ని యిచ్చినట్లయితే మీ రాజును వదిలి పెడతా' నని దక్షిణ దేశపు రాజు మల్లన్న మంత్రికి కబురు పంపించాడు.

'అర్ధరాజ్యాన్ని మీకు యివ్వడానికి అభ్యంతరం యేమిలేదు. రాజుగారి కంటే మాకు అర్ధరాజ్యం యెక్కువ కాదు. అయినా యీ విషయంలో నిర్ణయాన్ని తీసికొనే ముందు మా రాజుగారితో ఒకసారి మాట్లాడవలసి ఉంది. మా రాజ్యపు సరిహద్దు దగ్గర ఉన్న నది ఒడ్డున మేను వారిని

కలుపుకొంటాను' అని మల్లన్న మంత్రి దక్షిణ దేశపు రాజుకు సమాధానం పంపించాడు.

మల్లన్న మంత్రి రాజును కలుపుకోవడానికి వచ్చినప్పుడు మల్లన్న మంత్రిని కూడా బంధించ వచ్చుననుకొన్నాడు దక్షిణ దేశపురాజు. అందుచేత మల్లన్న మంత్రి రాజును కలుపుకోవడానికి దక్షిణ దేశపురాజు అంగీకరించాడు. అయితే రాజును కలుపుకోవడానికి మల్లన్న మంత్రి ఒంటరిగానే రావాలని ఒక షరతును విధించాడు.

రాజును కలుపుకోవడానికి నది ఒడ్డున ఒక గుడారాన్ని నిర్మించ జేశాడు మల్లన్న మంత్రి. అయిదు వందల మంది దక్షిణ దేశపు సైనికులు అక్కడకు రాజును బంధించి తీసికొని వచ్చారు. మల్లన్న మంత్రి అక్కడకు ఒంటరిగానే వెళ్ళాడు.

రాజు, మల్లన్న మంత్రి గుడారంలోనికి వెళ్ళారు. గుడారాన్ని దక్షిణ దేశపు సైనికులు కాపలా కాస్తున్నారు. రాజు మల్లన్నమంత్రి గుడారంలోనికి వెళ్లి సుమారు రెండు గంటలసేపు అయింది. అప్పటికే వారు యివతలకు రాలేదు. దానిలో గుడారానికి కాపలా కాస్తున్న సైనికులకు అనుమానం కలిగింది.

దక్షిణదేశపు సైనికులు అప్పుడు గుడారంలోనికి తొంగిచూశారు. లోపల యెవరూ కన్పించలేదు. తరువాత వారు లోపలకు వెళ్లి పరిశీలించగా, ఒక తివాచీ అడుగున సారంగం కన్పించింది.

రాజు మల్లన్నమంత్రి సారంగపు దారిగుండా పారిపోయారని దక్షిణ దేశపు సైనికులు గ్రహించారు. అప్పటికే రాజు మల్లన్నమంత్రి సారంగానికి అవతలి వైపునున్న తమ సైనికులను కలుపుకొన్నారు. వెంటనే మల్లన్నమంత్రి సైనికులు దక్షిణ దేశపు సైన్యం మీదవడి, దానిని ఓడించి వేశారు. ●

సాండ్ అఫ్ మ్యూజిక్

ఆ చిత్రంలో మీ సంగీతం
విస్తోక మంచి సంగీతానితో
చేయి సంగీతానితో ఉన్న తేడా
మీరు బాగా తెలిపారుమంది సార్!

కొన్ని కొద్దుడం ఎలా
నొస్తా - అందులో నీది
అందె వేసిన చెయ్యటగా?

"సంగీత రత్నం"
నీ సంగీత దర్శకుడు

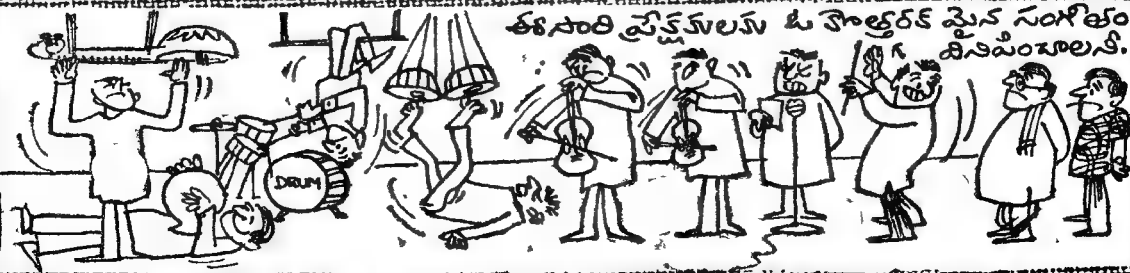
ఇదుగో అబ్బాయ్!
లోపలికి తా!!

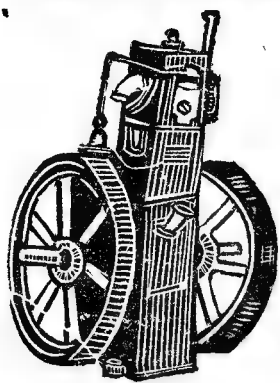
ఏదీ ఇహ పాడూ!
మా సినీమోలో డ్యూయ్
టు మ్ ఈ ట్యూన్
పెట్టోస్తా!!

ganadev

ఈ సారి ప్రెక్షనులను ఓ కొత్తరక మైన సంగీతం
చినిపించాలనీ..

‘మీనా’ డీజల్ ఇంజన్
6 H.P. 650 R.P.M.

ఉత్పత్తిదారులు :-

**శ్రీ తిరుమలై ఇంజనీరింగ్
కార్పొరేషన్.**

191, 8వ జి ఉజ్వయ నగర్,
కోల్కత్తా, (పూర్వ ప్రదేశ్)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో జిల్లావారీ జెంట్లెమెంట్లు కావాలి

వాయిదాల చెల్లింపు పై ట్రాన్సిస్టర్

నెలకు రు. 10/-

సంతున సురభిమగా

చెల్లించి రు. 320

పెం గల ‘టెలి క్విట్’

పోర్టబుల్ 3 బ్యాండ్స్, ఆల్ వరల్డ్

ట్రాన్సిస్టర్ లు సొందండి. వివరములకు :

ATLAS CO, (AP-22)

Box No. 1329, Delhi-6.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

సోగడం మాకు ఇష్టంలేదు. “Palitari”

అయిదేదిక్ సెం టెడ్ ఆయిల్ తెల్ల

వెంట్రుకలను నల్లగా మార్చును. మొదట

తెల్లవానిని నల్లవిగా మార్చి, అటుపై నల్లవి

వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్వాలకత్తి,

కంటిమాపువద్దీ పరచును. లాభంపొందినవారు

1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం

లేకున్న డబ్బు వాచును. ధర రు. 10/-

Sri Krishna Chandra Vaidya

(APH) P. O. Katrisarai (Gaya)

వార్తలం

3.5.1968 శుక్రవారం మొదలు

9.5.1968 గురువారం వరకు

మేషం: వ్యాపారం భారీయెత్తున చేయడం వలన ఆర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలించ గలవు. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో శ్రాతి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—విలాస మస్తువులు కొంటారు. దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి.

వృషభం: వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల వ్యక్తులను కల్పిస్తారు. ప్రయాణం ద్వారా కార్య సాధన చేయగలరు. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సహి కరంగా ఉంటాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు మొగమాటాలకు లొంగిపోయే ప్రమాదం ఉంది

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోష కరమైన వార్తలను వింటారు.

మిథునం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. రావలసి డబ్బు నమ యాని: అందుతుంది. సాహిత్యకారంగాల్లో మీకు రాణించగలదు. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలమైన సంఘటనలు జరుగుతాయి.

స్త్రీలకు—బంధుమిత్రులను కల్పిస్తారు. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం: వృత్తిలో మీరు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. మాతన వ్యవహారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో అధికారుల ఆదరాధిమానాలను పొందగలరు. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అలంకార మస్తువులు కొంటారు.

సింహం: వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తి వ్యాపారాల్లో చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దు కొంటాయి మీ తాలూకు మస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది. వృత్తిలో మాతనవాచకాలు లభిస్తాయి.

ఉద్యోగంలో గౌరవప్రతిభలు బాగా ఉంటాయి. **స్త్రీలకు—**కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తి కరంగా ఉంటాయి. అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

కన్య: మీకు ముమ్మందు లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధించగలరు. సమయానికి యేదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. వారం మధ్యలో అన్నివ్యవహారాల్లోనూ చికాకులు కలుగు

తాయి. - ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. మాతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

తుల: వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్పిస్తారు. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీకు రాణించగలదు వృత్తిలో మాతనవాచకాలు లభిస్తాయి.

స్త్రీలకు—దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

పుష్యం: ఇదివరకు మీకు ఆందోళన కలిగించిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు—సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది.

ధనుస్సు: ఇంతవరకు అనుకూలంగా ఉన్న వ్యవహారాల్లోనే చికాకులు యేర్పడతాయి. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. వారంమధ్యలో వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

మకరం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు శ్రమ మీద నెరవేరుతాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది. వారంమధ్యలో ఆకస్మికంగా చికాకులకు గురి కాగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలకు మార్పులు వస్తాయి బంధుమిత్రులను కల్పిస్తారు.

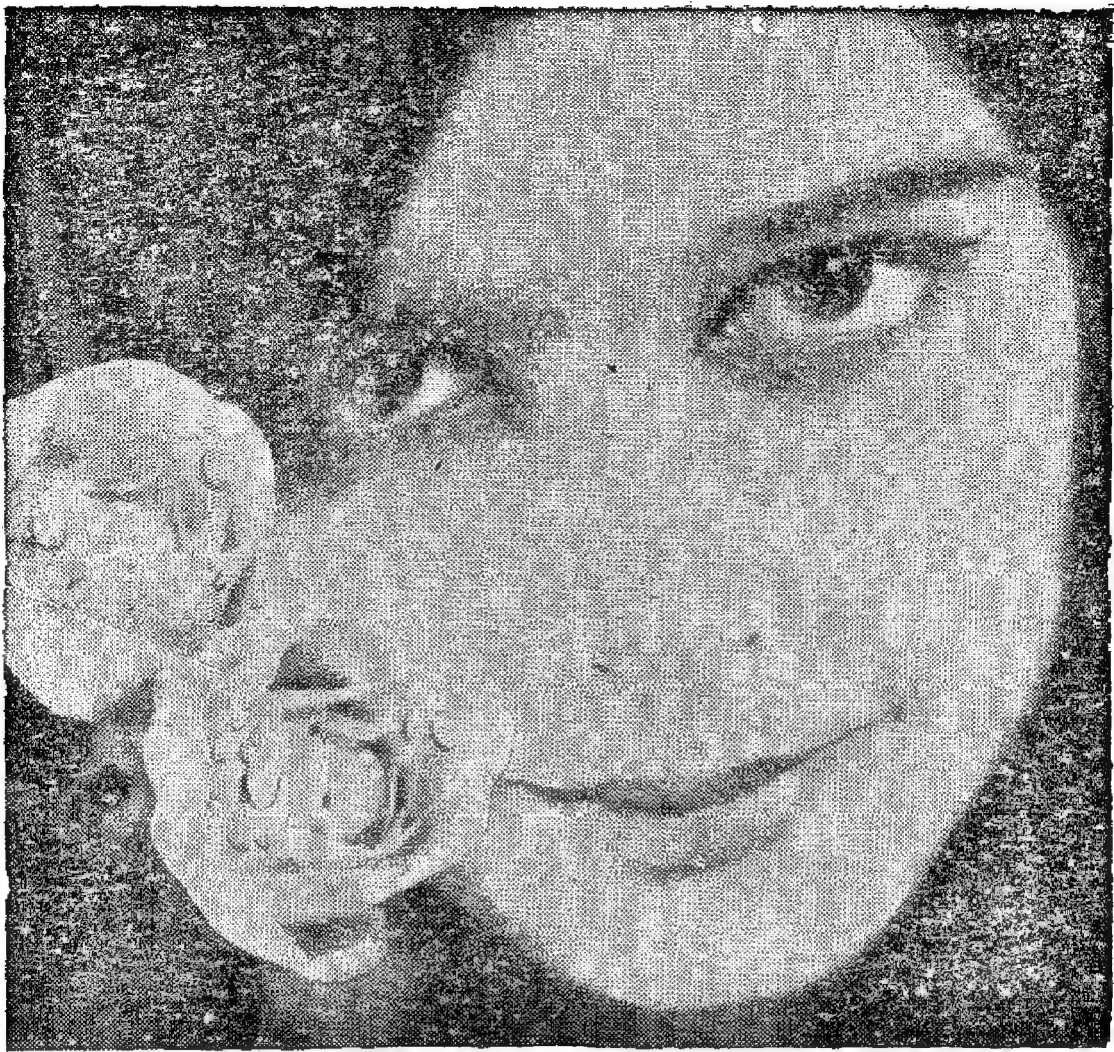
కుంభం: రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందక పోవడం వలన యిబ్బంది కలుగుతుంది. వృత్తిలో సాటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. కోర్టు వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. ప్రయాణాల్లోనూ చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

మీనం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో మీకు రాణిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంచలనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి.

—మహేశ్

మీ చర్మాన్ని పుష్పదళం లాగా మెత్తగా, మృదువుగా యౌవనంగా వుంచుకోండి...

ఇందుకు మీ చర్మమందలి స్వాభావిక తేమను మీరు నింజెత్తుకోవాలి. పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తోగల ఒక ప్రత్యేకమైన పదార్థము 'హ్యూమెక్టెండ్' చర్మపు తేమను నింజెత్తి మీ చర్మాన్ని దుమ్ము, వాతావరణమునుండి రక్షిస్తుంది. తేలికైన, మంచువంటి పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మిమ్మరిని పొగమగా కవచ దేజులు వుండి మీ చర్మాన్ని పల్లవపురు అందంగా, మృదువుగా, యౌవనంగా వుంచుతుంది. పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మాత్రమే రాచుకొంటే మీ ముఖము నహణ మనోహరత్యముతో వుంటుంది. లేకపోతే అది రాచుకొన్న తరువాత పొడర్ అడ్డుకోవచ్చును. అప్పుడు పొడర్ గంటల కొద్ది ఏక రీతిగా అంటుకొని వుంటుంది. పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ప్రపంచమంతటా అందక తేది వాడే క్రీమ్!

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ పొడర్ అడ్డుకానుటకు ఉత్తమమైనది
 టెక్సాస్-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (నరిమికమైన వార్షికతో యు.ఎస్.ఎ.లో ప్రాపింకరినది)

రచన

తనకొక రోజున యిద్దరు కుర్రాడి పిల్ల తనంట్లో అవన్నీ సమకూర్చుని తాపత్రయ పడ్డం—ఒకవిధంగా మాస్తే అరంభించింది. తనకి లేపుకదా అని ఇద్దరు కుర్రాడికి లేకుండా చేయడం ఎంత అన్యాయమో— ఇది అంతేకదా?

రోజులు మారుతాయి. మన పెద్దరి కాలంలో లేనిది, చేయనిది ఇద్దరు పిల్లలు ఎన్నో చేస్తున్నారు... 'నేను నీ నయస్సులో ఉన్నప్పుడు' అంటూ ఇప్పటి కుర్రకాడుకి నచ్చచెప్పడాడం కూడందదుగ. వాళ్ళ అడుగుతారు— 'అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఒక టేనా?' అని! నిజమే మరి—అమ్మకాలంలో ఆడపిల్లలకి చదువుల్లేవు అంతమాత్రం చేత 'నాకు మంచి అయితే నీకుమటుకు మంచికదా?' అని ఈ రోజుల్లో అక్షరం ముక్క రాకుండా ఆడపిల్లని కూర్చో పెట్టనచ్చునా? అన్యాయం. ఒచ్చిన చిక్క అక్కడి. 'మాకు సంబంధించినంత వరకూ మీ చిన్నతనం పాత పురాణం' అని పిల్లలు ఏదో సందర్భంలో అనే దాకా తల్లితండ్రులు ఊరు కోరు. ఈ రోజున వాళ్ళకి ఏదైనా 'కూడదు' అని చెప్తే దానికి కారణం వర్తమానానికి చెందినదై ఉండాలే కాని 'నా చిన్న తనంలో ఇలాగా' అన్నది కాకూడదు. ఎలాగూ మీ చిన్నతనం వాళ్ళకి పాతకాలపు కథే కదా!

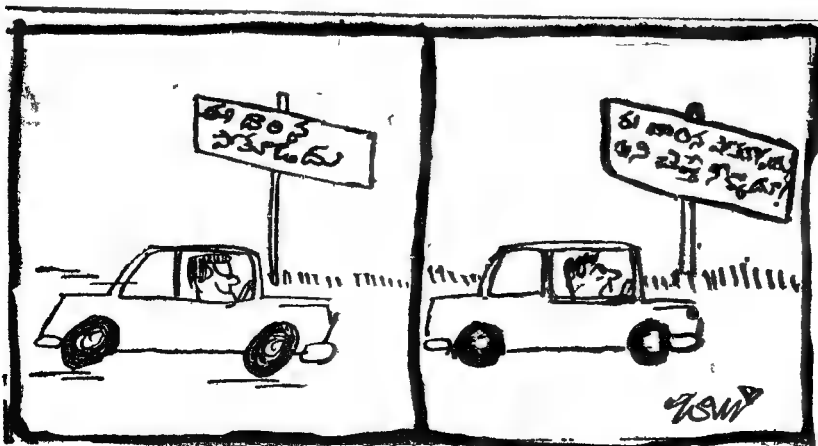
మన మధ్య పెద్దగుతున్న కుర్రవాళ్ళకి ముందు మాస్తే ఎక్కువ ఉంటుంది. అంచేత మనం అనుభవించలేదు కదా అని భూతికాలపు అనుభూతులు వర్తమానం లోకి చొప్పించాలని చూడ్డం హాస్యాస్పదం. అది పాత ఫోటో ఆల్బమ్ లో పాతకాలపు ఫోటోలు చూస్తున్నట్టుంటుంది వాళ్ళకి. ఆ పాడుగు చేతులు, ఉంగరాల వేళ్ళ కుబ్జదలా పోజులా— అన్నీ చచ్చేటంత నవ్వు పుట్టిస్తాయేకాని వాళ్ళకింకోలా ఆనక్తి కల్గించవు. అంచేత అయ్యా మనకి ఎలాగ లేదు— పిల్లలకేనా కోర్కెలు తీర్చి అన్న దృక్పథం అరంభం లేనిది. పిల్లల కెలాంటి జీవితం ఈ రోజున కానాలో అదే సమకూర్చడం—నిధి లేకుంటే ఈవాడూ కుక్క కరిస్తే చుట్టూ కాల్పు వేయడానడంలా ఉంటుంది. ●

బొమ్మరైలు వరుచుకుని అడుకుంటున్న బుజ్జిగాడ్ల మాస్తే ముచ్చటపడి పోతున్నారు నాన్నాడు. ఆ అరేళ్ళ కుర్ర కుండా రెండు నిమిషాలు దానికే అటూ యిటూ చూశాడు. ప్రాణం విసిగి నట్టుంది— ఇంకేదైనా ఉంటుందేమోనని అక్కణ్ణించి లేచుక్కా పోయాడు!

'కుర్రాడింకా చిన్నవాడుకదూ. అయితే నేం వాడికి రైలుంది కదా—అదీ ముఖ్యం' అన్నట్టు చూశారు గుడ్లూరి మి చూస్తూన్న అమ్మకేసి. 'నేను చిన్న పిల్లాడుగా ఉన్నప్పుడు నా కెన్నడూ ఎవరూ ఏమీ ఇవ్వలేదు. ముద్దుచెయ్యలేదు. నా కొడుక్కి అలా జరగనివ్వను.' అని వివరించారు వాన్నాగురు. అదీ అసలు సంగతి. కష్టంలో పుట్టి కష్టం మధ్య పెరిగి పెద్దవారై స్వకీర్తిమీద పైకి వచ్చిన వాన్నానికి తన కొడుక్కి సర్వం సమ

కూర్చాని ఉండడం సహజమే. కాని ప్రస్తుతం ఆయన కొన్న పన్నీ...కష్టపడి కూడా పెట్టుకున్నవే కదా? సరి వస్తువు కోసం తాపత్రయపడితే గాని రాలేదు... అందుకే వాళ్ళు కొడుకుని దానికి విభిన్నంగా తయారు చేస్తున్నారు! పిల్లాడికి అన్నీ ఉన్నాయి. ఊ అంటే చాలు కొండమీది కోతిని తెచ్చే తండ్రి ఉన్నాడు— జీవితంలో కావలసినవి సంపాదించుకోవడం వాడికి అతి తేలిక — వాస్తవాలని అడిగితే చాలు!... రాసురాసు అబ్బాయి మొద్దులా తయారై ఎందుకూ పనికి రాకుండా తయారైతే ఆ బాధ్యత కూడా తండ్రిదే అనక తప్పదు కదా?

అందుకే అనడం— పెద్దవాళ్ళ గడిచిన చిన్నతనంలోని లోపాలు పూరించుకుంటూ కుర్రాళ్ళ వర్తమానం ప్రపంచదం కాకుండా చేయకూడదని. తన చిన్నతనంలో

దృష్టిదోషం

జొన్నలగడ్డ
రాజగోపాలరావు

వీరి సుశీలవంక చూశాడు.—

అకుసచ్చని టెలిన్ చీర, అదేరంగు బిల్లుజాలో—పచ్చని శరీరంగల అందమైన సుశీల మెరిసిపోతోంది. చదువు ఆమెకిచ్చిన సంస్కారమూ, దేవుడు ఆమెకిచ్చిన అందమూ—ఆమెనవ్వలో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.

‘ఇక్కడటా మీటయూ’ అన్నాడు ప్రకాశరావు. ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్లు ‘ది సేవ్ విక్రమ్’ అంది సుశీల. ఆమె మాటలు చాలా మధురంగా ఉన్నాయి. మరో రెండు నిమిషాల సేపు మాటలయ్యాక — ‘మరి ఉంటాం!’ అన్నాడు భాస్కరశర్మ.

‘రేపు వచ్చే ఆదివారం మా ఇంటికి రావడం మాత్రం మరిచిపోకూడదున్నీ!’ ప్రకాశరావు జ్ఞాపకంచేశాడు. తలకూపి భాస్కరశర్మ కదిలాడు. అతనితోపాటే సుశీలకూడా కదిలింది. ఆమె నడకలో దొప్ప అందం ఉంది.

కాస్త చదువుకుని మంచి సంస్కారం ఉన్నవాళ్ళందరూ అందమైన అమ్మాయిలను వివాహం చేసుకుని సుఖపడుతున్నారు. ఎలాగ్నీ అనే...

సుశీల వేన కున్న బట్టల్లో వసుంధరను ఊహించుకుంటే, ప్రకాశరావు మనస్సు

■ ‘ఇతను ప్రకాశరావుని — కెమిస్ట్ లో రీసెర్చ్ చేస్తున్నాడు — ఈమె వాభార్య సుశీల!’ భాస్కరశర్మ తన భార్యను ప్రకాశరావుకి పరిచయంచేశాడు.

ప్రకాశరావు కపాడి లంఘనములు అడి

గాడు, ‘మీ శ్రీమతి బాగా చదువుకున్నట్లు చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం!’

‘అం బియస్సీ న స్టూక్స్ న లో ప్యానయింది’ — భాస్కరశర్మ గర్వంగా అన్నాడు. ప్రకాశరావు తలవీతి మళ్ళీ

బాధగలమౌలిగింది. అతని మనస్సులో ముగిం
చితం ఒకసారి కదిలింది. ఒకవిధమైన
అసంతృప్తితో అతను ఎట్టొర్పాడు. తనను
గురించే ఆలోచిస్తూ అతను ఇంటికి
బయల్పెట్టాడు.

ప్రకాశరావులో చాలామంది గుణ
లున్నాయి. తన బాధ్యతలను గుర్తించి
చిన్నప్పటినుంచీ జాగ్రత్తగా చదువుకున్నా
డతను. పెద్దవాళ్లను విషయంలోనూ
వ్యతిరేకించడు. అనవసరంగా ఇతరులను
వొప్పించడు.

తనమంచి గుణాలవల్ల అతనివృద్ధా
నష్టపోలేదు. మంచివాడనీ, తెలివైనవాడనీ
ఇంటా బయటాకూడా పేరు సంపాదించు
కున్నాడు. ఎటొచ్చి పెళ్లి విషయంలోనే
అతని మంచితనం అతన్ని వేదించింది.

కొడుకు తనమాట వాదనలనే వమ్మకం
కొద్దీ—వసుంధర సంబంధాన్ని కుదిర్చారు
సుబ్బారావుగారు. ఆయన అసంబంధాన్ని
కుదిర్చడానికి మరో ముఖ్యకారణముంది.
వసుంధరతల్లి అరుణ, సుబ్బారావుగారికి
వరుసకు చెల్లెలవుతుంది. కానీ సుబ్బారావు
గారికి అరుణమీద స్వంతచెల్లెలిమీద కంటే
కూడా అనురాగం ఎక్కువ. దానికి కారణా
లేమైనా ప్రస్తుతానికి అవి అప్రస్తుతం!
వసుంధర పదమూడోవీటే అరుణ చనిపో
యింది. చనిపోతూ సుబ్బారావుగారి దగ్గర
మాటలేసుకుంది—వసుంధరను సుబ్బారావు
గారు కోడలిగా చేసుకోవాలని.

ప్రకాశరావుకి పెళ్లి విషయంలో ఎవ

దృష్టి దోషం

తీతమైన కోర్కెలేమీలేవు. పెద్దలు పెళ్ళి
యించుకున్న పెళ్ళి చేసుకోవాలని అతని
ఉద్దేశ్యమూకూడా—కానయితే అమ్మాయి
కొస్తే అందంగాఉండి స్కూలుపైసలు
వరకయినా చదువుకునిఉంటే బాగుండునని
అతని ఉద్దేశ్యం. అయితే అండ్రి అతని
వద్దీ పెళ్లిప్రసక్తి తీసుకువచ్చినప్పుడు
మాత్రం అతను తన కనీసపు అభి
ప్రాయాలనుకూడా వెల్లెబ్బువ్వలేదు. అంతా
మీ ఇష్టం!' అనేశాడు.

అయితే—తనుచేసిన పొరబాటు అతను
పెళ్లిచూపుల్లో గుర్తించాడు. వసుంధర
ధర్మపారంకంటే ఎక్కువ చదువుకోలేదని
అతనికి చూడ్డానికి వెళ్ళేముందే
తెలుసును. కానీ—ఆమె మరి అంత అనా
కారి కాకపోయినా ఆట్టే బాగుండదని—
అతనికి ఆమెను చూశాకే తెలిసింది. నిజం
చెప్పాలంటే ఆమె అతనికి నచ్చలేదు.

అయితే అవి లాంఛన ప్రాయంగా
ఏర్పాటుచేసిన పెళ్లిచూపులు తప్ప మరేమీ
కాదు. ప్రకాశరావు అంగీకారానంగీకారాలలో
నిమిత్తం లేకుండానే పెళ్లి విశ్వయమై
పోయింది.

పెళ్లిచూపులు కాగానే—ప్రకాశరావు
తండ్రితో చెప్పాలనుకున్నాడు. కానీ, అతని
లోని 'మంచివాడి ననిపించుకోవాలనేకాంక్ష'
అతన్ని ఆపింది. తను ఒక ఆదర్శభర్తను

కాగలనన నమ్మకం అతనికి ఉండేది. తన
వంటి వారందరూ అందమైన అమ్మాయి
లను వివాహం చేసుకోవాలంటే—వసుంధర
వంటి అమ్మాయిలగతి ఏం కావాలి?
పైగా వసుంధర తల్లిలేనిపిల్ల...ఆమెను
వివాహం చేసుకోడంలో ఏదో త్యాగం
చేస్తూన్న అనుభూతి గోచరించిందతనికి.

తను నిజంగా త్యాగమే చేస్తున్నాడో,
లేక తండ్రిమాట వాదనలేక త్యాగంగా
పరిపెట్టుకుంటున్నాడో అతను ఆలోచించ
లేదు. ఏదే ముయితేనే అతనికి వసుంధ
రతో వివాహం జరిగిపోయింది.

వసుంధర కాపురానికి వచ్చినప్పటినుంచీ
ప్రకాశరావు తనలో తనే మధనపడసాగాడు.
నిజానికి తనవంటి యోగ్యుడికి వసుంధర
తగదనీ ఆనంగతి ఆమె మనస్సులో ఉండా
లనీ అతనికుండేది. ఆమెకంటే తను ఏదో
ఉన్నతస్థాయిలో ఉన్నట్లు—ఆమె తన్ను
ఆరాధించాలనీ అతనికి అనిపిస్తూండేది.
కానీ తన అభిప్రాయాలనెప్పుడూ అతను
ఆమెముందు వెల్లెబ్బువ్వలేదు. తన మనసు
లోని మాటలను పొరబాటున కూడా వెలికి
రానీకుండా—ఆమెమీద ఎంతో ప్రేమను
కనపరుస్తూండే వాడతను.

వసుంధర మాత్రం ఒక సాధారణ
మైన భార్యగా వ్యవహరించేది. ఆమె తనూ
భర్తతో సమానమని అనుకునేదిగానీ—
ఎప్పుడూ అతన్ని ఉన్నతుడిగా భావించ
లేదు. భావించాలని ఆమెకు తెలియదు
కూడా. మంచిమాటలతో అప్పుడప్పుడు
అతన్ని మురిపించేది—ఒక్కొక్కప్పుడు అతని
మీద అలుగుతుండేది కూడా. ప్రకాశరావు
తన్ను పెండ్లిచేసుకుని ఏదో త్యాగం చేశా
డన్న విషయాన్ని ఆమె మాచాయగకూడా
గ్రహించినట్లు లేదు.

ఇదే వియషం అతన్ని బాధిస్తూండేది.
తను కావాలనుకుంటే బాగా చదువుకున్న
అందమైన అమ్మాయినే వివాహం చేసుకుని
ఉండేవాడు. అయినా తను వసుంధరనే
వివాహం చేసుకున్నాడు. కానీ ఆమె
ఎన్నడూ ఆ విషయాన్ని తనవద్ద ప్రస్తా
వించడే? తనలో సమాన మన్నట్లుగా
మాట్లాడుతుండే? అప్పటికీ ఓసారి
మాటల సందర్భంలో—'నేను ఎమ్మెస్సీ
ప్యానయ్యాను తెలుసా?' అన్నాడు వరదాగా
అప్పట్లో. అందుకు వసుంధర నవ్వేసి—

ఎర! చెటిగళ్లు కారకడం
అయిపోయిందేవటా??

'నాకు మాత్రమేం తక్కువ? మాజారూ ఎమ్మెస్సీ ప్యాసయ్యారు!' అనేసింది. అప్పుడతనికి వాదించాలని పించలేదు—వసుంధరను ఆ ప్యాసుంగా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

— ఎవరో ప్రకాశరావు భుజం తట్టారు. ప్రకాశరావు ఉత్కింపడి అటుమాసి—'ఓ—రాజారావా? ఎవరో అనుకున్నాను'—అన్నాడు.

'అదేమిటోయ్ అలా పరధ్యానంగా పోతున్నావ్ సరదాగా బీచికి వెడదాం, పస్టావేమిటి?' అన్నాడు రాజారావు.

'పస్టా—పడ!'

ఇద్దరూ బీచికి బయల్దేరారు. రాజారావు ఏ మేమిటో చెబుతూంటే ఈ కొడుకున్నాడన్నమాటే గానీ ప్రకాశరావు ఇంకా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు.

కాపురం పెట్టి ఏడాది దాటినా—తను వసుంధరను బీచికి ఒకటి రెండు సార్లకు మించి తీసుకు వెళ్లలేదు. ఆమె ఎన్నో సార్లు—వెడదామని అడిగేది కానీ — ఏదో కుంటిపాకు చెప్పి తప్పించుకుంటూండే వాడు. ఆమెతో బీచికి వెళ్లడాని కఠిన కెంతో సిగ్గుగా ఉండేది. అందరూ తననంకే చూస్తున్నట్లు, తనభార్య అందంగా లేదని పరిహాసిస్తున్నట్లు అనిపించేదతనికి. తను ఒక్కజంటా తప్ప—బీచివద్ద కనిపించే ప్రతి జంటాకూడ చక్కగా అమరినట్లు అనుకునే వాడతను.

బీచికి రాకపోడానికి కారణం ఇది అని అతనెప్పుడూ వసుంధరకు చెప్పలేదు. తన అసంతృప్తిని పైకి వెలిబుచ్చి—ఇతరులను కష్టపెట్టడం అతనికెప్పుడూ ఆరివాలు లేదు. అలా తనలో తనే మధనపడు తూంటాడు.

'చూడవోయ్—ఈ వేళ బీచికి ఎన్ని జంట లొచ్చాయో—వేనూ మా శ్రీమతిని తీసుకురావల్సింది—' రాజారావు నిట్టూర్చాడు.

ప్రకాశరావు ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని పరిసరాన్ని పరికించాడు. ఎదురుగా నీలి రంగుతో సముద్రం కనిపించింది. తరువాత ఎరుపుకుపడే కెరటాలూ, సముద్రపుటిమకా ఎన్నో జంటలూ అతని కళ్లనెడ్డాయి. అటూ ఇటూ చూస్తూన్న అతనికళ్లు ఒక జంటమీద పడి ఆగిపోయాయి.

అతనికి బహుశా ముప్పైయ్యేళ్లుండ

వచ్చు—బట్టతల! మనిషి కొంచెం లావుగా ఉన్నాడు ఇన్వెర్ట్ చేశాడు. అతని భార్య పరితమ షేగా ఉంది. పొట్టిగా, లావుగా—పొడుగాటి ముక్కుతో—ఇవన్నీ చాలవన్నట్లు ఇద్దరూ కూడా నల్లద్దాం కళ్లజోడు పెట్టారు. సముద్రం కేసి చూసిస్తూ ఆవిడ ఏదో చెబుతూంటే భర్త—సముద్రపు హోరునిమించి వినిపించేలా నవ్వుతున్నాడు.

ప్రకాశరావు వాళ్లని రాజారావుకి చూపించి—

'చూడురాజా— నాళ్ల మొహానికి బీచి ఎందుకు చెప్ప—నలుగురూ నవ్వుకునేందుకు కాకపోతే—' అన్నాడు.

ఈ వ్యాఖ్యానికి రాజారావు ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది. అతను అదోలా ప్రకాశరావు వంకమాసి అన్నాడు—'వాళ్లు బహుశా బీచిని చూసి ఆనందించడానికి వచ్చారనుకుంటాను — నలుగురికీ ఆనందాన్నివ్వడానికి వచ్చి ఉండరు!'

రాజారావు వ్యంగ్యంగా మాట్లాడేదని గ్రహించేక ప్రకాశరావుకి తన మాటల్లోని

సారాజాలు అర్థమయింది— 'బీచికి వచ్చేది ఎందుకు? అక్కడి వాతావరణంలోని సౌందర్యాన్ని ఆనందంగా అనుభవించడానికేగా. అంతేకానీ అక్కడికి వచ్చేవాళ్లను ఆకర్షిస్తామని కాదుగదా—'

ఒకవేళ తన మనస్తత్వం విచిత్రమైనదేమో ననుకున్నాడు. ప్రకాశరావు ఏ విషయమూ పూర్తిగా ఒప్పుకోలేదు. మరి కేవలమూ తమ ఆనందం కోసమే అయితే— బీచికి వచ్చేటప్పుడు అందంగా అంక రించుకుని, ఆకర్షణీయంగా తయారై రావడమెందుకు?

అనలు మానవుడిలో ఒక రోసముంది. ఎప్పుడూ ఎదుటి వాడికన్న తను అధికుడి ననిపించుకోవాలని అనుకోవడం. ఇద్దరైన బట్టలు వేసుకోవడమూ, కార్లలో తిరగడమూ—ఒక విధంగా తను అధికృతమనిరూపించుకోడానికి చేసే ప్రయత్నాలే ఏమో—అదంతా ఎందుకు! కామేశ్వరావు ఎంబాసిడర్ బూట్ కొన్నాడనేగదా— తనూ = బూటు కొన్నాడు —

అభియోగాలలో వింతలు!

పక్కలో పరాయిపురుషుని ఎరగని పడతి

తన భార్య మరో మగ వాడితో పడకతో ఉన్నదని ఒకభర్తమాచాడు. ఆ పరపురుషుడు పక్కలో వున్న నంగతి తనకు తెలియదని విడకుల న్యాయస్థానంలో ఆ నతి వాదించినది.

ఆమె మాటలన్ని శుద్ధి అబద్ధమని న్యాయమూర్తి అన్నాడు. అయితే ఆమె పరపురుషుని పొంగత్య వేరం చేసినదని న్యాయమూర్తి కెయిరేన్స్ నిర్ణయించలేదు. పరపురుషుని పక్కలో శ్రీమతి మార్గరెట్ పియారల్ పడుకున్నదనే విషయము గురించి తగాదా యేమీ లేదంటూ న్యాయమూర్తి ఇట్లా చెప్పారు. తాగిన కైపులో ఇద్దరూ ఒకపడక మీదికి చేరినట్లు విరిద్దరూ అంగీకరించారు.

'మోటు'గా మేల్కొలిపే వరకూ అదే పక్కలో మరొక జీవి ఉన్న

నంగతి విరిద్దరిలో వివరికీ తెలియలేదు. ప్రేమాయణం సాగించాలనే అనుకుని వుంటారు. కానీ అంత వ్యవధి లేకపోయినది.

'తను వ్యభిచారం చేసిన వేరాన్ని ఇంతకుముందు ఒక అభియోగంలో శ్రీమతి సియారల్ తనంతటతాను అంగీకరించి వున్నది. ఇప్పుడు అలా అంగీకరించకుండా, వేరం చేయలేదని ఆమె అనడానికి, తగినంత కారణం కనిపించదు

'తన భార్య పరపురుషునితో ప్రేమాయణం సాగించినదని శ్రీ పీటర్ సియారల్ వాదించివుంటే—అతనివాద సమరంగీకరించే తీర్పు లభించివుండేదే

కానీ యీ అభియోగంలో శ్రీమతి సియారల్ కు అనుకూలంగానే తీర్పు లభించినది. నిరాశ్రిత్యంగా తనను భర్త హింసించాడని ఆమె ఆరోపణ!

—వి. యస్. అవధాని ●

అక్కర్షణీయంగా తయారై రావడానికి ఇదే కారణమేమో—కానీ, అక్కర్షణీయంగా లేమేమోనన్నభయంతో బయటకు కాక పోవడం ఎంతవరకు నబబుగా ఉంటుంది ?

అందరి విషయంలో ఎలా ఉన్నా తన విషయంలో ఆ ప్రభావం కొంత వరకూ ఉంది. వసుంధరను నలుగురిలోకి తన భార్యగా తీసుకురాతేక పోతున్నాడంటే—ఆమె అక్కర్షణీయంగా లేదనేకదా! అయితే ఆమెను తను వివాహ మెందుకు చేసు కున్నట్లు ?

అందరిలాగే ఆమెకూ భర్తతో సర దాగా తిరగాలనే కోరిక ఉంటుంది. అక్కర్ష ణీయంగా నలుగురికి కనిపించదనే కారణంతో ఆమెను అకోరికకు దూరం చేశా డితను. తనకంతగా కోరిక ఉన్నప్పుడు—నచ్చిన అమ్మాయివే వివాహం చేసుకుని ఉండవలసింది. వివాహం చేసుకుని అసంతృప్తిపడడంలో ఆర్థ ముందా ?

ఇంతవరకూ ఆలోచించేక ప్రకాశరావు మనస్సుకి ఒకటే సమాధానం చెప్పకున్నాడు. నేనామెను కష్ట పెట్టడంలేదు. ఆమె అంటే ఇష్టంలేదని ఎప్పుడూ పైకి అనలేదు. వేళా కోణానికి కూడా నా అసం తృప్తిని బయట పెట్టలేదు. ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుంటున్నాను!

నువ్వూ ఒకగంటసేపు బీచిపడ్డ గడి పేక ప్రకాశరావు, రాజారావు ఇళ్లదారి వట్టారు.

ఇల్లు సమీపిస్తూంటే అతనికి మన స్సులో సుఖ మెదంపొగింది. చక్కని ఉచ్చారణ, తియ్యని కంఠస్వరం—సాగసైన నడక—అందమైన శరీరం...వీటిల్లో వసుం ధరకు ఒక్కటైనా ఉంటే...

నిజంగా వసుంధరలో రోపాలున్నాయో, తన అసంతృప్తి ఆమెలో రోపాలు చూపి స్తోందో—అతను ఆలోచించడానికి ప్రయ త్నించలేదు

‘వనూ!’ అతను తలుపు తట్టాడు. ఆమె వచ్చి తలుపు తీసింది. వంటచేస్తూ చేస్తూ మధ్యలో వచ్చిందేమో—ముఖ మంతా అదోలా ఉంది. చేతులు కూడా శుభ్రంగా లేవు.

‘చాలా పెందరాశీవచ్చారే—’ ఆమె వెలుకారంగా అతనివంక చూసినవ్వింది— ‘ఆ నవ్వులో అక్కర్షణ లేదు’—అనుకున్నాడు

దృష్టి దోషం

ప్రకాశరావు. సుఖిలయితే...

వసుంధర వెనక్కు తిరిగి వెళ్లి పోయింది—‘ఆ నడకలో సాగను లేదు’— అనుకున్నాడు ప్రకాశరావు.

తెలివైన ఏ భార్య అయినా భర్త ఇంటికి వచ్చేవరికి—చక్కగా అలంకరించు కుని—ఎలా కనిపించాలి! ఇంటికి రాగానే ఇలాంటి ముఖం కనిపిస్తే—మగాడికి ఇంటికి రాబుడోస్తుందా ?

పాపం—నాలుగు గంటలకి వసుంధర చక్కగా అలంకరించుకుని అతనికోసం ఎదురు చూసింది—ఆరు దాటేకనే ఆమె వంటకు పూనుకుందని అతనికి తెలియదు కనీసం ఊహించడానికి కూడా అతను ప్రయత్నించలేదు. ఆమె వంటచేయ నపు సరంలేని ఏర్పాటు అతను చేసిఉంటే—ఆమె తప్పక రోజల్లా అతనికోసం ఎదురు చూస్తూ ఉండేదేమో ?

తనకూ ఇంటికి—రావడానికి ఒక —టైమున్నదని—ఇష్టంవచ్చినప్పుడు వస్తే ఆమెను నిరుత్సాహపరిచిన వాడినపుతానని అతనికి అనిపించినట్లు లేదు. అవునుమరి —అతను ఉన్నాడు, నిద్రాధికుడు... అతన్ని భర్తగా పొందడమే వసుంధర అదృష్టం!

ప్రకాశరావు నెమ్మదిగా బట్టలు మార్చు కుని నడకగదిలోకి వెళ్లాడు. అక్కడ మంచమీద ఒక డైరీ అతన్ని ఆకర్షిం చింది. తీసి చూశాడు. అది వసుంధర డైరీ !

అతను ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయాడు వసుంధర డైరీ రాస్తూండగా అతనెప్పుడూ

చూడలేదు అనలామె డైరీ రాస్తుందని అతనికి తెలియదు అందువల్ల అతనికి కుతూహలం కలిగి నెమ్మదిగా పేజీలు తిప్పసాగాడు.

డైరీ చదువుతూంటే అతనికి ఒక విభిన్న ఆశ్చర్యం కలగసాగింది చదువు కోకపోవడంవల్ల వసుంధరకు వ్యక్తిత్వం ఉన్నదని అత నెప్పుడూ అనుకోలేదు. ఆమెకూ కోరికలుంటాయనీ, ప్రత్యేక మైన ఆలోచనలుంటాయనీ ఆ డైరీ చదువుతూంటే అతనికి అర్థమవసాగింది. అందులో ఓ పేజీ అతన్ని ఆకర్షించింది.

‘డాక్టర్ని పెళ్లిచేసుకోవాలని నా కెంతో కోరిక—నాన్నగారిదగ్గర సిగ్గుపడి ఎప్పుడూ చెప్పలేకపోయాను. నా భర్తవల్ల ఎంతో మంచి ప్రాసాపాయాలనుంచి తప్పించుకుని—కృతజ్ఞతలు చెప్పకోడానికి మా ఇంటికి వస్తూ—డాక్టరు భార్యగా నన్ను గౌరవించి నప్పుడు—అదొక వింత అనుభవం—డాక్టర్లకు భార్యతో కులాసాగా గడవడానికి తీరుబడి ఉండదనీ—డాక్టర్నెప్పుడూ పెళ్లి చేసుకోవాడనీ నళిని అంటూండేది. ఇప్పుడు ఈయన మాత్రం—డాక్టరు కాక పోయినా తీరుబడి ఏముంది ? సరదాగా బీచికైనా తీసుకెళ్లరు—ఏవో ఇంట్లో కబుర్లు చెప్పడమే తప్ప!’

ప్రకాశరావు తరువాతి పేజీ తిప్పాడు. మర్యాద డైరీలో కూడా ఆ విషయం గురించే రాసిఉంది. ‘అసలు నేను డాక్టర్నే చేసుకుంటాననీ—వారిని చేసుకోననీ నాన్నకు చెప్పిఉండవలసింది. నా భర్త డాక్టరు కాదే అన్న అసంతృప్తి నన్ను బాధిస్తోంది. —కానీ వారుకూడా మందులివ్వకపోయినా ఒక ఏడాదిలో ఏదో డాక్టరు అవుతారట!’

మర్యాద డైరీలో — ‘పాపం—అయన్ను చూస్తే జాతపోతోంది. చాలా అమాయకులు. నవ్వంతో గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నారు. అప్పు డప్పుడు వాలో కలిగే ఆలోచనలు వారికి తెలిస్తే ఎంత బాధపడతారో? మనస్సు స్థిరమైనది కాకపోవడం మూలాన వెధవ ఆలోచనలు వస్తాయి కానీ—లేకపోలే నాకు ఆయనమీద ప్రేమలేదనా?’ అని రాసి ఉంది.

డైరీ మూసేసి ఆ మంచమీదనే వెట్టేసి మళ్లీ డ్రాయింగురూమ్లోకి

సెవ్టర్ సబంధన,
లనుకరించి ఎవడు
తయమన్నదోయ్—పిచ్చేళ్ళ!

వచ్చేకాదు ప్రకాశరావు. ముందరనికి వివరితమైన ఆవేశం కలిగింది—కానీ అది ఒక్క క్షణంలోనే చల్లారిపోయింది.

వసుంధర పారబాటున ఆ డైరీని మంచమీద మరిచిపోయింది కానీ—అది తన కళ్ళ పడలనిపించిపోయింది. కానీ ఆ డైరీ తనకు కళ్ళు తెరిపించిందని అతను గ్రహించాడు.

ఎప్పుడూ వసుంధర తనకు తగ్గదవునో కాదో అని ఆలోచించాడే తప్ప—ఆమె దృష్టిలో తన స్థానాన్ని ఊహించుకోలేదు తను. తన దృష్టిలో తనలా ఉన్నతనాడే—ఆమె దృష్టిలో ఆమెకూడా ఉన్నతనాడే—అ.తేనానీ, ఎవరూ తనను గురించి తక్కువగా ఊహించుకోరు.

నిజానికి తనూ పెద్ద అందగాడేమీ కాదు, పెర్సనాలిటీ కూడా గొప్పది కాదు. తనకంటే అందంగా, ఆకర్షణీయంగా కనబడే మగవాళ్ళు బోలెడుమందిన్నారు—వాళ్ళతో తను పోల్చుకుని వసుంధర కూడా అసంతృప్తి చెందడం ప్రారంభించితే

ఇన్నాళ్ళకు ప్రకాశరావు సరిగ్గా అత్యవిమర్శ చేసుకోగలిగాడు. ఇన్నాళ్ళూ అతని దృష్టిలో వ్యక్తిత్వంలేని వసుంధరకూ—ఆ క్షణంలో వ్యక్తిత్వం వచ్చి అతని దృష్టి దోషాన్ని పోగొట్టింది. ఇన్నాళ్ళూ తనంత పొరబాటుగా వర్తించాడో అతని కర్మమయింది.

‘వనూ!’ అతను గట్టిగా పిలిచాడు.

‘వస్తున్నానండీ!’

తియ్యని మాట వినిపించిందనికీ, మరుక్షణంలోనే మెరుపులా వచ్చింది వసుంధర. కాంతికంటే శబ్దమే ముందు ప్రయాణిస్తోంది కాబోలు—అనుకున్నాడు ప్రకాశరావు ఆమెవంక చూస్తూ.

భర్త తనవంక అదోలా చూడడం చూసి సిగ్గుపడుతూ—‘అదేమిటండీ, అలా చూస్తున్నారు—పిలిచారు కదూ...?’ అంది వసుంధర.

కానీ ఎందుకు పిలిచాడో ప్రకాశరావుకీ తెలియదు. అతను ఇంకా ఆమెవంకే చూస్తూ—‘నా దృష్టిలో ఏదో దోషమింది—లేకపోతే ఇంత అందమైన భార్యను ఎలా నిర్లక్ష్యం చేయగలిగాను!’ అని మాత్రం అనుకున్నాడు... ●

వంటలు

రెండురకాల వంటలు

రెండు గంటల ముందు అనుకోని ఎప్పటికప్పుడు చేయటానికి మంభంగా వుండే రెండురకాల పిండివంటలు చెబుతాను. ఇవి రెండుబొంబాయి రవలోనే చేయాలి. తినటానికి కరకరలాడుతూ చాలాచురుకుంటాయి.

తీపి కజ్జికాయలు

ఒక కప్పు రవ తీసుకొని చిటికెడు ఉప్పు, రెండు టేస్పూనులనెయ్యి, కొద్దిగా సోడాపాడి వేసి పూరిపిండిలాగ కలుపుకోవాలి. కజ్జికాయల రవం వేయటానికి ఒక కప్పు చక్కెర (దంప నవనరంలేదు), అరకప్పు బొంబాయిరవ (వేపాలి), చటాకులో వగం గనగసాలు, కొద్దిగా వేపన శనగపప్పు (పప్పులు), వగం చిన్న ఎండుకొబ్బిర (తురుముకోవాలి), జీడిపప్పు, సారపప్పు, ఎండుద్రాక్ష, ఏంకుపాడి అలా కలుపుకొని ఒక గిన్నెలో వుంచుకోవాలి.

కలిపి వుంచుకొన్న రవను ఓ గంట నాననిచ్చి, రోట్లోవేసి కొద్దికొద్దిగా నీరు జల్లుతూ మెత్తగా ఒక 10 నిమిషాలు దంపాలి. అప్పుడే పిండిని పట్టుకు లాగితే పాగుతుంది. కొద్దిగా నూనెవేసి దంపుకొని దీనిని తీసి, చిన్న చిన్న వుండలుగా చేసుకొని పూరిలాగా వత్తుకోవాలి. ప్రతిపూరి అంచు చుట్టూ కొద్దిగా నీరు రాసి, చక్కెర పాడిని తగినంత వేసుకొని పూరి కొనలు అతకాలి. నీటితడి వుంటుంది కాబట్టి పూరి విచ్చుకోక గట్టిగా వుంటుంది. దీనిని నూనెలోగాని, నెయ్యిలోగాని, డాల్డాలోగాని వేసి బాగా కరకరమవేలా వేపాలి. తినటానికి బాగుంటాయి. వేడిమీద తింటే మా చెడ్డ రుచిగా వుంటుంది ముందీ. చక్కెరపాడి మిగిలినా, పిండి మిగిలినా అట్టే బాధ వుండదు. పిండి మిగిలితే పూరిలు చేసుకోవచ్చు. చక్కెరపాడి మిగిలితే కాస్త కరిగిన నెయ్యిగాని, పాలుగాని వేసి లడ్డులాగా వుండకట్టి తినవచ్చు. బాగుంటుంది కూడామ్మ.

కారం కజ్జికాయలు

దీనికి కూడ ఒక కప్పు బొంబాయి రవ తీసుకొని తీపిదానిని కలిపినట్లుగా కలుపుకొని వుంచుకోవాలి.

ఒక కప్పు శనగపప్పు, 4, 5 పెద్ద బంగాళాదుంపలు (రెండు ముక్కలుగా చేసుకోవాలి) నీరు వేసి వుడకనివ్వాలి. పప్పు చిలికేదాక వుడకనివ్వక దింపుకొని, నీరంతా వోడనివ్వాలి. బంగాళాదుంపలను తొక్కు తీసుకొని చిన్న చిన్న ముక్కలుగా చేసుకొని పప్పులో కలపాలి. పప్పు వుడికేలోగా కావలసిన మసాలాకారం దంపుకోవాలి. మసాలాకు వేయవలసినవి: ఎండుకొబ్బిరముక్కలు చిన్న చిన్నవి వచ్చిమిరపకాయలు, ఉప్పు, అల్లంముక్క, జీలకర్ర, వెల్లుల్లి 4, 5 పాయలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంపుకోవాలి. రెండు వుల్లిగడ్డలను సన్నగా తరుక్కొని, సోపుతో వేసి కరివేపాకు, కొతిమొర్ర అకు వేసి, మసాలాకారం వేసి బాగా కలిపి పప్పు, బంగాళాదుంప ముక్కలువేసి 2, 3, నిమిషాలు బాగా కలియబెట్టి కూరలాగా చేసుకొని ఒక గిన్నెలో వుంచుకోవాలి.

తీపి కజ్జికాయలాగే రవను దంపుకొని కజ్జికాయల పాట్లలో ఈ కూరను వేసి నింపాలి. వీటిని కూడ బాగా కరకరమవేలా వేసి తీయాలి. ఇవి కూడ చాలా చాలా బాగుంటాయి, వేడిమీదనయితే మరి చెప్పనక్కరలేదు.

సాయంత్రం కాసేపి ముందు తలారెండు తీసి, కారం కజ్జికాయలు యిస్తే బాగుంటుంది. ఎంత కావాలో అంతే చేసుకొంటే శ్రమ తప్పుటమే కాకుండా, దుబారా కూడ తప్పవుతుంది. వంటలో అనుభవం లేని వారుకూడ దీన్ని చేయవచ్చు. చేయటంలో కష్టం, నాజాకూ లేని పని కాబట్టి ఎటువంటి వారయినా ప్రయత్నించవచ్చు.

—మంగళాకంధూర్.●

3-5-68

నిమిత్తి

గురుశ్వాగపర్వం వెళ్ళపల్లివెంకటలక్ష్మీనాయుని

4

■ ముక్తేశ్వరావు ప్రారంభోత్సవంచేశాడు. ఏదన్నా జ్ఞానోపదేశం చేసే ముందు ముక్తేశ్వరావు మూలుగుతాడు. కాస్తేవు సకిలిస్తాడు. తర్వాత 'హా' అంటాడు. 'అవును...అదే రివాజ్' అంటాడు. యిలాగే యింకా కొన్నంటాడు. అనుకుంటాడు.

అవతలివాడు 'ఏం కథ? ... కథేమన్నా చెప్పబోతున్నావా?' అనేవరకూ మూలుగు తూనే వుంటాడు; తల తిప్పుతూ వే వుంటాడు. యిప్పుడు కూడా గురుద్యోగి- 'ముక్తేశ్వరావ్! ముక్త పరిగా మూడు ముక్కల్లో కథ చెప్పితేసరే ... కిందట్నా వచ్చినప్పుడు కూడా బోల్చు కథల్పెప్పాన్.

యిచ్చినమాట తప్పిన్...నిండుకొచ్చిన కథలు! ఓ నీతుందా వియమంపుందా' అన్నాడు.

ముక్తేశ్వరావండుకుని 'నీతి వియమా లేచిటి? వే నెప్పుడూ కూటి కొచ్చే కథలు, గుడ్డ విచ్చే కథలే చెబుతాను' అన్నాడు. 'యంతకంటే నీతులేమంటయ్' అన్నాడింకా పైగా.

'పరే, త్వరగా మొదలెట్టి త్వరగా తేల్చు' అన్నాడు గురుద్యోగి. ముక్తేశ్వరావు గురుద్యోగింకమాపి కథ చెప్పటం మొదలెట్టాడు:

'గురుద్యోగీ! నీకు పైవాడో కబుర్లు చెప్పటం రాదు. కథలు వింటం అంత కన్నా రాదు. అందుకే పైవాడే మంచి చేసుకోలేక తలించుకుని పని చేసుకుంటు వ్వాన్. పైవాడేనన్నా అంటే తల బాదు కుంటున్నాన్. అందుకే బట్ట తలట్టా వుంది. ఏనిటా బట్ట తలచుట్టా పిట్ట గోడమాదిరి ఎత్తుగావుంది? బొప్పి కట్టిందా? ... తల బాదుకుంటున్నాన్ కదూ?...వేసు కిందట్టడ వచ్చినప్పుడా వెనకాల వేపంత అధ్యాత్మంగాలేదు. యిప్పు డక్కడకూడా బొప్పి కట్టింది. కట్టకేం చేస్తుంది రోజూ వెత్తిమీద మొట్టు కుంటుంటే? ... అందుకని నీ కీ కథ సొంతం చెబుతాను. ముక్త పరిగాకాకుండా నీకు విముక్తిమార్గం దొరికేదాకా చెబు తాను...అట్లా కూర్చో'

'నీపైనున్న ఆసీనరున్నాడే ... ప్రమోద రావు...వాడు వాకు చిన్నప్పట్లించి తెల్పు. చిన్నప్పుడు బళ్లో కెళ్లటప్పుడు మే వందరం గోడలమీద బొమ్మల్పాస్తూ నడుస్తూపోతుంటే వీడికళ్ళప్పుడూ వేం మీదేవుండేవి. అదివర కెప్పుడో కింద మాస్తూ నడుస్తుంటే డబ్బుల్లోరికి నయట. డబ్బుంటే అతగాడికి బోల్చాపేక్ష. అందుకని ఆప్పట్లించి-వాడికి కిందిమాపే. యిప్పుడు పెద్దయ్యి పై పోస్తులోకెళ్లా కూడా అతగాడు కింది పీట్ల చేపే మాస్తున్నాడు కింది పీట్లలో ఎంత డబ్బెస్తుందో అతగాడికి బాగా తెల్పు. డబ్బుంటే అతగాడి కేంతాపేక్ష యీ సంగతి చెబితే నీకే తెల్పిపోతుంది. ప్రమోద రావు పెద్దవాడు. వాళ్ళకి పెద్దగా ఆస్తి లేదు. వాళ్ళ బజార్లోనే పిల్లల్లోని ఒక మొగుడ్రా పెళ్లాం వుండేవాళ్ళు. వాళ్ళకి

బోల్డోన్. అది కనిపెట్టిన ప్రమాదరావు ఆ యింటిచుట్టూ తిరిగి, అవెజ్జీచుట్టూ కుని, ఆయన్ని పట్టుకున్నాడు. ప్రమాద రావు 'పార్సిస్' కన్నా ఓ మెట్టుపై కెళ్ళినవాడు. పార్సిస్ 'నీ తండ్రిని నువ్వు సెలెక్టు చేసుకోలేవు; కానీ నీ మానసి నువ్వు సెలెక్టు చేసుకోవచ్చు' అన్నాడు. ప్రమాదరావు 'తండ్రినిమాత్రం ఎందుకు సెలెక్టు చేసుకోలేం' అని నెల తిరిగేలోగా వాళ్ళింటికి పెంపకాని కెళ్ళి పోయాడు. 'నేను పెంపకానికెడ్డా'నని ప్రమాదరావు పట్టుబట్టి ఏడుస్తుంటే, తండ్రి ఏడుస్తూ—'నాయనా! నువ్వు పెద్ద వాడివి. దత్తు యివ్వనా' అని ఎత్తు కున్నాడు. ప్రమాదరావు కిందికి దిగి—

'నన్నా! యిదే విన్నిట్లా ఆఖరిసారి పిలవటం. నేను పెంపకానికెళ్ళిది భాయం. నిన్ను న్నమ్మకుంటే మిగిలేది అస్తి క లేగా?' వాళ్ళ న్నమ్మకుంటే బోల్డోన్ మిగిల్చిపోతారు' అని వంచితో గుడ్డలు పెట్టుకుని వాళ్ళింటి కెళ్ళిపోయాడు.. అలాంటి ప్రమాదరావు ఉబ్బుకోసం నిన్ను వీడిస్తున్నాడంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ప్రమాదరావుకి ప్రమాదం కల్గిందా వంటే నువ్వేంచేసివా ఆమోదిస్తాడు; ఏం చెయ్యకపోయినా ఆమోదిస్తాడు, ప్రమా షన్న కూడా లెస్తాడు అలా కాకపోతే ప్రమాదరావుతో చాలా ప్రమాదం. అదే గుర్తుంచుకో...అయినా నువ్వు మాత్రం టుడే వనిగ నీ సీటు బంగారంలాంటి పీటు. ఎంతో పట్టచువు; నువ్వెంత తినిపె వాడికేగక నాలాటివాళ్ళకో నలుగురికి పెట్టొచ్చు. అలాంటిది నువ్వు తినవ; యింకోడ్ల తిన్నివ్వవో... అసలూ అను మానం నీకీ సీటు మహిమ తెలియదేమో నని. అందుకే గుడ్డివాడిచేతిలో దీపంలా యిట్టావుంది యీ సీటు మహిమం చెపు తాను విను: పదేళ్లనాడు పెడయ్య యీ సీట్లో రిటయిరయ్యాడు. పెద్దబజార్లో మూడంతస్తుల మేడందే అది యీ సీట్లో కొచ్చాకే కట్టాడు. మార్కండేయు 'లని మొన్ననే రిటయిరయ్యాడు. యింకో రెండేళ్ళకి రిటయిరవుతాడనగా యీ సీట్లోంచి పై సీట్లోకి ప్రమాషనిచ్చారు. ప్రమాష నొచ్చిందని మార్కండేయు లెగిరి గంతెయ్యలేదు.

గురుద్యోగ పర్యం

ప్రమాషవార్డురూపి తనని చూసి కళ్ళల్లో విప్లులు పోసుకుని తన వోట్లో దుమ్ముకొట్టారని, తన జేబుకొట్టేశారని వాపోయాడు. వెంటనే మర్రోజా పైకెళ్ళి మరోఅయిదారొందలు ఖర్చుపెట్టి ప్రమాషమరద్యు చేయించు కొచ్చాడు అట్లు మార్కండేయులు - రిటయిరయ్యే దాకా యీ సీటుని భక్తమార్కండేయుడు శివ లింగాన్ని కరుచు క్యూర్చున్నట్లు కూర్చున్నాడు. ప్రమాష నొచ్చినా ఎందు కొదురుకన్నాడు? పైకెడితే మహా ఆయితే ఓ వందెక్కు వచ్చేను. కానీ అతగాడికి పెళ్ళి చెయ్యాలైన యద్దరు కూతుళ్ళు న్నారు. యీ సీట్లోవుంటే యీ

రెండేళ్ళల్లో వాళ్ళద్దరికీ మంచి సంబం ధాలేవచ్చు అట్లానే తెచ్చాడు కూడాను. లేకపోతే కాళ్ళరిగి పోయేట్లు విరిగి పోయేట్లు తిరిగొచ్చేది సంబంధాల కోసం. కాళ్ళరిగిపోలేదు కాబట్టి యిప్పుడా సెంటర్లో కట్టుకున్న యింట్లో కాటమీద కాలేసుకూర్చుంటున్నాడు; వెడుకుంటు న్నాడు కూడా...అలాంటి సీట్లో కూర్చుని నువ్వు ప్రమాదరావునిట్లా వీడిపిస్తుంటే అతగాడికి కోపంరాదా? అందులోనూ సీటు విలవ తెల్పున్నవాడు; ఎట్లా నిలవగల్గు చెప్ప? ఆపని యిప్పుడతగాడు చెయ్యలేడు గదా మరి? ఎందుకంటే యిప్పుడతగాడి రూంలో కెవ్వడూ వెళ్ళడగదా? గాఢకూడా వెళ్ళటానికి పిల్లేని 'ఎయిర్ కండిషన్లు కూం'లోకూర్చుంటాడుగదా మరి. అయినా

యీ సీటు మహిమ తెల్సినవాడు కాబట్టి నువ్విట్లా వేస్తున్నాంటే ఎయిర్ కండిషన్లో గదిలో కూర్చుని కూడా వడ్డీపెట్టున్నాడు. ప్రమాష-నొచ్చేముందు ప్రమాదరావీ సీట్లోనే వుండేవాడు. ప్రమాషనొచ్చిపై సీట్లో కెళ్ళేటప్పుడు కిందివాళ్ళు 'పార్సీయిచ్చి, ఓ రెండు ముక్కలు మాట్లాడండి' అన్నారు. 'రెండు కాదు, ఒక్కముక్క కూడా రావటల్లే' ధన్నాడు ప్రమాదరావు, అలా అంటునే కాకుండా భోరుమని ఏడ్చాడు. యీ సీట్లన్నిటినీ, మిమ్మల్ని, ముఖ్యంగా బంగారం లాంటి యీ సీటుని వదిలి వెళ్ళాలంటే ఏడు పాసోందన్నాడు. ఆ సీట్లో ఎన్నో విశ్లంగా వున్నానన్నాడు. ఎన్నోవేలు తిన్నానన్నాడు. యింకెన్నోవేలు తిందాడనుకున్నానన్నాడు. కానీ ఓనూ, రైవం వకటే తల్పినా పైవాళ్ళు వేరొకటి తల్పారన్నాడు. అని మళ్ళీ భోరుమని ఏడ్చాడు. యీలా మాటి మాటికీ భోరు మంటుంటే పక్కవాళ్ళ లోంవొకడొచ్చి, 'ఏదీటి భోరు? ఎందుకలా బెంటేలుపడి పోతారు? ఏం బెంగెట్టుకోకండి మీ కొచ్చిన లోపంలేదు. యిక్కడ మేం వున్నాం; యిక్కడి విషయాలు మేంచూసు కుంటాం; మా కొదిలెయ్యండి, అంటే వచ్చేదంతా మా కొదలమనికాదు. మేం వేటాడ్డా మీ వాటామీకిస్తాం. అలాంటి వన్నీ మనం మనం చూసుకుందాం. మీరలా ఏడవకండి, పీటుకే అవశకునం మీరు సంతోషంగా పైసీటు కెళ్ళండి' అన్నాడు. ప్రమాదరావు సీట్లోదిలెడ్డానికి భోరు, భోరుమనేడుస్తుంటే యితగాడెప్పుడెప్పుడా సీట్లో కూర్చునేది అని 'అవురావు' రుమంటున్నాడు. యితగాడా మర్రోజా పొద్దున్నే అఫీసుకొచ్చి ఆ సీట్లో కూర్చుని—

'ఏడి? ఎవడూరాడే? ఏం లేడే?.. ఎప్పుడు? యింకెప్పుడు?' అని అఫీసు ప్యూన్ని గదవాంపంటం మొదలెట్టాడు.

'అయ్యా! యిప్పుడెనిమిది కూడా కాలేదు, అఫీసు పడింటికి కానీ తియ్యం గదా' అన్నాడు ప్యూను.

'అలానా' అని మర్రోజామంచి తను మాత్రం అఫీసుకేడింటికే వస్తానని అందర్నా చెప్పాడు. అఫీసుకి పనిపి

దొచ్చేవాళ్లందరికీ చెప్పించాడు... యిలా ముందుగా రాజుం యితగాడికి రెండు విధాల కలిపాచ్చింది. పైవాళ్లు 'ఎంత సిన్సియారిటీ' అనుకున్నారు. పనికొచ్చే వాళ్లల్లో పనికొచ్చే వాళ్లతో—

'మాడండయ్యా...మీ కోసం యిప్పుడొచ్చి చేస్తున్నాను. బ్యాంక్ లాంటి వాటిల్లో ఏక్ స్ట్రావర్లు చేస్తే ఎక్కువైస్తారు. మా కదీలేదు...మాస్తారేం; పచ్చిల్లియ్యం దయ్యో' అనే నాడితగాడు. అలా రెండు చేతులా సంపాదించేవాడు. ఫస్టుకోసం ఎదుర్కొనేవాడుకాదు ... అసలీ సీట్లో కూర్చున్న వాడెవ్వడూ, నువ్వు తప్ప, ఫస్టుకోసం చూసేవాడుకాదు అట్లాచేసి, అట్లాచూస్తే సీటుకే అవదిష్ట... యితగాడికి ముప్పయ్యేవారేఖుకీ ఫస్టు కీలేదావేలేదు. మరి నువ్వు పున్నావ్? పైగా అదే సీట్లో పుంటున్నావ్? ఏం లాభం? నీ మొహం చూసివ్యాళం తారీఖో చెప్పొచ్చు. నీజేబు

కూడా చూడక్కర్లేదు. యీ బజార్లో వాళ్లకి కేలండర్ల అక్కర్లేదుట. కేలండర్లమేవాడొస్తే తన్ని బజార్నివర్తాకా తరిమొస్తున్నారట, ఎందుకని? నువ్వున్నావ్గా! నీ మొహంమీద కేలండరు వేళ్లాడోంది...కాబట్టి మీ అయిదారొండ్రలాంగనే అయిపోయిందనుకోకు. ముందు వ్వుది ముసళ్ల పండగా, విసుర్ల పండగాను. ముసలివాడి వయ్యేటప్పటికో గూడు కట్టు క్యూర్చుంటే ఎవరి గోడూ లేకుండా పోతుంది. లేకనే తే విసుక్కోటాలూ. విసురు కోటాలూ, కనురు కోటాలూ తప్పవ్....'

'యికపోతే ప్రమోదిరావుకి ప్రమోదం కల్పించే పన్ను చెల్లాలాను విను. ఒక్క డబ్బిస్వటంచే కాదు. లంచంలో వాటా యిస్తే నీ జేబులోంచిచ్చినట్లు కాదుగదా. అందుకని అతగాడి వాటా అతగాడి కిన్నానీ జేబులోంచి కూడా కొంచెం రాలిపోలి. ప్రమోదిరావు సినిమాలెక్కువగా చూస్తాడు.

చూసేవి తెలుగు సినిమాలు కాదు. అట్లా అంటే హిందీ సినిమాలూస్తాడని కాదు అసలు యిండియన్ పిక్చర్లేవి చూడ్తు. చూసేపట్టి అమెరికానుం చొచ్చినయింగ్లీషు పిక్చర్లే. తెలుగు సినిమా చూస్తే అవమానం అంటాడు. ఒక భిక్తుడొకపారి—

'ప్రమోదిరావుగారూ! తెలుగు సినిమా కొత్త దొక టొచ్చింది. తీసుకెద్దాను వస్తారా?' అన్నట్టు ప్రమోదిరావు ఫెళ ఫెళా నవ్వి—

'ఏంబి? తెలుగు సినిమారా?...యీ ఐనమిలో కాదు ... లంచాలు మానమన్నా మానాను కానీ తెలుగు సినిమా మాత్రం చూడన్నాడు. 'నిజంగా లంచాలు మానేస్తాననుకొనేరు...ఆ మాట మాటవరసకన్నాను. కానీ తెలుగు సినిమా చూడనన్నదిమాత్రం భాయం' అన్నాడు. మళ్ళీ అంతెక్కువగా డబ్బులుంటే యిటివ్వు...తెలుగు సినిమాకీ 'మాత్రం పెట్టకు' అని డబ్బులాక్కు.

కుటికూరా
ఆయింట్ మెంట్
మీ చర్మాన్ని గురించి
మంచి తథ్య వసాస్తుంది

కుటికూరా ఆయింట్ మెంట్ మొదటిమలు, సూరేడుకాయలు మరియు పొక్కులను తొలగించేందుకు మీ చర్మంలో చాలా లోతుకు వెడుతుంది. కాలులు, కిరసిన లేక పొడి చర్మము, కందిన చర్మము, కొనుకొనుట, పురుగు కాట్లు, గజ్జి మొదలైన చర్మ వ్యాధులకు ఉపశమనము కలిగిస్తుంది. బడలిన శరీరాన్ని ఉజ్జేజపరచి మృదువుగా సున్నగా పుండేలా పుంచుతుంది.

కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

చర్మ రక్షణకు ప్రపంచమంతా ప్రఖ్యాతి పొందింది.

2 ప్రైజులలో
లభిస్తోంది

NAS110R

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
జీవామృతం
 69 సంవత్సరములనుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
 ప్రైవేట్/రిమిటర్ యదరావు

పుస్తకములు
 5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.
 (1) కొక్కేశాస్త్రం (2) సుహాగ్రాత్
 (3) ఊజన వర్ణములు, (4) 84 అననములు, (5) రహస్యపాట అర్చన విశ్వాత్కృత్య శుక్రకం రు. 2/-, హస్తేతి, స్వకేం అవసం. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
SULEKHA TRADERS,
 (WAT-7) Beat No. 13, Aligarh.

వాయిదాల చెల్లింపు పై ట్రాన్సిస్టర్
 రు. 320/- విలువగల
 ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగల 'సెక్వెన్స్' 3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్ నెలకు రు. 10/- వంతునూయి దానిని చెల్లించి పొందండి. ఇండియాలోని ప్రతి నట్టణాల్లోనూ లభిస్తుంది. వ్రాయండి.
JAPAN AGENCIES, (AP 10)
 Post Box 1194, Delhi-6.

తద్రతకు, రక్షణకు పోలింగ్ 50 షాట్ల ఫిస్టల్ లైసెన్స్ అక్కర్లేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరు మృగాలనుండి రక్షించుకొండి. క్లిక్ ప్రయాణములు, నాలుకాకుటవయో కం మై నది. ఆటోమేటిక్ 50 షాట్ల విర్యుడుగలదు తేలికైనది. నిపురవృత్తుల మిమ్ము ఆపా యంనుండి పొందండి. ఐర్విన్ మోడల్ నెం. 99 50 షాట్ల తోడూ: రు. 15.50 డి.డి.పి చార్జీలు రు.2.50 కోటాకేన్ రు.3-50 అదనం పాల్పునందుకి డివిమిల్లరీజవాన్లకు అఫీసర్లకు ప్రత్యేక తగ్గింపు.
ATLAS CO (-16)
 R. Q. Box 1329 Delhi-6

గోతుబోధోగ వర్వం
 వ్వాట్టు. యితగాడికి యిండి యాత్ వేసి పదికొచ్చి. వాటి పెచ్చెవితే 'స్వ' అంటాడు.
 'అయ్యా! విశ్వవాధవత్వవారాదుగారి రచనలు చదివారా? ఎంత గొప్పగా వుంటయ్యా తెల్సా?' అంటే ఏచిటో వచ్చుతాడు. 'అయ్యా! అలా నవ్వకండి.. పోనీ ముళ్లపూడి వేంకటచలదాగారి ప్యామర్ ఏళ్ళా వుంటుందో తెల్సా?' అంటే మళ్ళీ నవ్వుతాడు.
 'అయ్యా! 'ముళ్లపూడి' అనంగానే మళ్ళీ మళ్ళీ నవ్వుతున్నాను... మీరు చదివే వుంటారు... అవునా?' అంటే
 'వా కదేం తెలియవ య్యా... అయినా తెలుగులో ... ఒక తెలుగులో ఏచిటి? యిండియన్ లాంగ్వేజెస్ లో ఏం మంచి లిటరేచర్ వుంది? మామే, మొరేచియూ, ఫుడ్ చాన్-ప్రెగ్లగ్గరించడం' అంటాడు. అతగాడి అలమర్లో వెడికితే ఒక్క తెలుగు పుస్తకం కనిపించదు. అతగా దొకసారెవరో తెలుగు పనిమాకి లాక్కెడితే తప్ప చేసిన వాడిలా తలొంచుకూర్చుని బయటకొచ్చాక 'ఎంత తలొంపుల వస్తేకాను' అని పదే పదే అన్నాట్టు-అలాంటివాడు ప్రమోదరావు. కానీ యీ మధ్య మనవాళ్లే వాళ్ళా ఏటా కల్చరల్ యింగ్లీషు పిక్చర్లకూర్చాకా? దానికి వెళ్లాట్టు ప్రమోదరావు. కాబట్టి అతగాడు ప్రాముఖ్యం యిచ్చేది భాషకేగానీ, మనుషులకి కాదు; వాళ్ళెట్లా ఏళ్ళు చేశారని కాదు; 'మరి మనవాళ్లే వేసిన, తీసిన ఆ సినిమా కెందుకెలా?'' అని ఎవరో అడిగితే ఏం మాట్లాడేడు ప్రమోదరావు... అతగాడలా ఎందుకున్నా ఉన్నది మన కనమరం... ఆదో బానిసత్వం. యింతకాలం తెల్లవాడికిందన్నాడు. యిప్పుడు వాడి అలవాట్లు కేందుంటున్నాడు. అసల్నా అనుమానం యితగాణి న్యస్తించి ఏ అమెరికాలోనో పడేసిరమ్మని బ్రష్ చేసితే సేవకుల్తీసు కొచ్చి యిండియాలో పడేశారు. యీ లంచం తీసుకునే గుణం తప్పించి అతగాడి 'కున్నవన్నీ పారిస్ లక్షణాలే. కాబట్టి అతగాణి బాగా మంచిచేసుకోవాలంటే లంచం వక్కాటే కాకుండా యీ మిగతా వాట్లకూడా చూడాలి... ఆ మధ్య అతగాడి కిందో ఆఫీసరుండేదాడు. ఆఫీసరు క్షుర్రాడు.

అమెరికాలో తక్కువ. పక్కనాళ్లంతా లంచం పట్టి ప్రమోదరావు కివ్వాలి వైసిసితే అలానే చేశాడు. కానీ ప్రమోదరావు కింకా పెచ్చెవారేదనీ; రాల్లేదనీ గుర్తుగా వుంది. అందుకని కుర్రాడు కనిపించినపుడల్లా 'ఫర్' మని లేచేవాడు. కుర్రాడి కిడేం అంటుపట్టలేదు. కుర్రవాడిని తెల్లనివన్నీపాల, నల్లనివన్నీ నీళ్ళా అనుకునే మనస్తత్వం. పాలవాడు రోజూ వున్నా గిన్నెడు పాలల్లో గిన్నెడు నీళ్ళా కలిపిపోస్తుంటే కొత్తగా కాపరాని కొచ్చిన పెళ్ళాం లీల-
 'యిదేచిటండి! ... నీళ్ళా పోస్తున్నాడు మనకి వీడు' అంటే
 'భలే దానివేలే... నీళ్ళాచిటి ... చూడు తెల్లగా వున్నయి. తెల్లగా వున్నయి కనుక పాలే' అనే వాడు. యితగాడు ప్రతి ఏషియంలోనూ అవతలివాడేంత చెబితే అతే నవ్వుకునేవాడు. అరంభాపాయిచ్చే ఏట రూపాయిచ్చి యింటకొచ్చేవాడు.
 కొత్తలో పెళ్ళాం 'ఎంతండి' అంటే 'యింత' అని యిచ్చింది చెప్పేవాడు. కొత్తగా కాపరానికొచ్చిన పెళ్ళాం నవ్వుతూ మెత్తగా చివాట్లుపెట్టి 'యిట్లా అయితే బేరాల భారాన్ని నా కొదితెయ్యండి' అనేది. అందు కొప్పకోకుండా ఆ మర్నాట్టుంచి కొనుక్కొచ్చి 'ఎంతయ్యిందండి?' అని అడిగితే 'ఎంతవుతుందో చెప్ప' అని ఎదురు ప్రశ్న వేసేవాడు. పెళ్ళాం వాళ్ళమ్మమ్మ కాలంలోవున్న ధరలకో అయిదు పైసలు కలిపి చెబితే 'భలేగా కనుక్కున్నావే' అనే వాడు. యింకా పైగా 'యింత కరెక్టుగా ఎలా చెప్పావే?' అనేవాడు. కానీ అతగాడిచ్చిచ్చింది కరెక్టుగా అన్నదానికి కరెక్టుగా మూడ్లుండేది. అలాంటి అమాయకుడు ప్రమోదరావుని నగలే అరం చేసుకుని మిగతా నగం సంగతాది లేస్తే ప్రమోదరావతగాణి పూర్తిగా ముంచేశాడు. కాబట్టి మచ్చి రెండు విధాల ప్రమోదరావుని మంచి చేసుకో... ముందుగా లంచం తీసుకోవటం మొదలెట్టు... రేపట్టింది ఆ పవైయ్య' అని లేచి కూర్చున్నాడు ముక్తేశ్వరావ్. కూర్చున్న గురుద్యోగి లేచి ముక్తేశ్వరావ్ క మర మర చూసి-
 'ఆ మాట చెప్పటానికి సిగ్గుగలేదా? లంచం తీసుకోవాలి. లంచం... మో' అన్నాడు.

ముక్తేశ్వరన్ ఫో ఫో నవ్వెడు...
 'ఎందుకు సిగ్గు గాలేదు?... దీన్ని గురించి
 యింతగా చెప్పాలన్నప్పుడుకు సిగ్గు
 గానే వుంది. ఎవడన్నా యిట్లా ఓ ముక్కు
 చెపితే అట్లా అందుకుపోతాడు. మర్నా
 బుచ్చించి బోల్టు లంచం అందుకుంటాడు.
 ముప్పే యిట్లా వున్నావ్? ...నీకో సంగతి
 చెప్పనా? ప్రమాదరావులాంటి వాళ్లతో
 స్నేహం ఒకే కంచంలో తిని ఒకే మంచంలో
 వడుకుంటే వృద్ధి కాదు ఒకే లంచం
 తింటే వృద్ధంవుతుంది...

'ఈ లంచం తింటుంటే అవేదేదో పంచ
 మహాపాతకాల్లో ఒకటిగా అంచనా వేస్తు
 న్నావ్లా వుంది. అదేం కాదు. యీ
 లంచం అవేదోక లాంఛనంగా పూర్వకాలం
 ఏదీ వస్తోంది. యీ కలికాలంలో దీనికి
 మరీ యింత అప్రతిష్టాచ్చి వడింది గానీ,
 పూర్వకాలంలో లంచం ఎంతిచ్చుకుంటే
 అంత గొప్ప; ఎంత పుచ్చుకుంటే అంత
 కీర్తి. 'ఫలానా మహారాజా సామంతరాజా
 లిగ్గల్గిందంత పుచ్చుకున్నాడు; వాల్లిం
 తిచ్చుకున్నాడు' అని వర్ణిస్తూ చెప్పకునే
 వాళ్ళు కాలం మరీ పాడైపోయి యిప్పుడిలా
 కపర్లలోనూ, కాగితాల్లోనూ తీసుకోవా
 ల్లోస్తోంది గాని పూర్వం బ్రహ్మాండంగా
 పళ్లల్లో పెట్టి, ఊరేగించి, నలుగురికీ
 చూపించి యిచ్చేవాళ్ళు. 'యింత పుచ్చు
 కున్నాం' అని కొందరు రాళ్లమీద చెక్కిం
 చారు కూడా; ఎందుకంటే ఎంత పుచ్చు
 కుంటే అంత గొప్ప...

'దేవుడొక్కరి తెల్లనా లంతే చేతు
 లావుకుంటూ పోకూడదు భక్తున్నా లేక
 పోయినా శక్తికొద్దీ ఏదో ఒకటి తీసు
 తెళ్లాలి లేకపోతే అపవారం. ప్రతి
 గుళ్లోనూ 'హండి' వుంటోంది. దాన్ని
 దేవుడికి ముందుగా కాక అంతకు ముందే
 వుంచుతారు. దాంటో వేసిన్నాన్నిపట్టి
 పుణ్యం వస్తుంది. మనం కూడా అంతే.
 వాళ్ల వని చేస్తున్నాం; వాళ్ల మనీ తీసు
 కుంటున్నాం. దీంటో తప్పేవుంది?
 దేవుడేం చేస్తున్నాడో మనం అదే
 చేస్తున్నాం. దేవుడు చేస్తున్నది తప్పు
 టావా? తప్పు, అట్లా అనబోకు. పూర్వం
 శ్రీకృష్ణుడేం చేశాడు? నీకా సంగ
 తైలిదులే...' శ్రీకృష్ణుడి కింత పిరుంది;
 నాక్కొస్తేస్తాడేమో' నని కు చే లు డు

వెళ్ళాట్టు వెళ్ళి 'నా సంగతి నీకు
 తెల్సా? నాకేదన్నా యిప్పు' అన్నాట్టు.
 శ్రీకృష్ణుడు నవ్వి—
 'మరీ నాకేం యిస్తావ్? ఏం తెచ్చావ్?
 ఏది? అదేదీ' అని కుచేరుడు బట్టలన్నీ
 వెతకసాగాట్టు మనం యింకా నయం
 జేబులు వెతకటల్లేదు... కుచేరుడు 'నాదగ్గి
 రేంలేదు' అన్నాట్టు. కానీ కుచేరుడి దగ్గర
 అటుకులున్నాయ్. తిరిగిల్లేవ్వుడు తింటానీ
 కుంటాయ్ గదా అని 'ఏం లేవు' అనుం
 టాడు కుచేరుడు దాంతో కృష్ణుడు
 'ఏవీ లేకపోవటవేనిటి? అవి బయటకు
 తియ్యి' అని ఆ మూట లాక్కుని
 తిన్నాట్టు. అలా శ్రీకృష్ణుడు అడుక్కు
 తింటున్న కుచేరుడి అటుకులు లాక్కుని
 తింటుంటే తప్పని ఎవరవ్వారు? ఎవ్వరూ
 అనేదు. దీన్నిబట్టి మేం వేర్చుకుందీ,
 నువ్వు వేర్చుకోందీ, ఏనిటో తెల్సా?
 'ఆఫీసు విషయాలో' ఎంత స్నేహితుడైనా
 సరే అంతో యంతో లాక్కుని గాని పని
 చెయ్యకూడదు. అట్లా చెయ్యకపోతే 'లంచ
 వీయుల' పంకానికే అగౌరవం.'

'యీ లంచం అనే విధానం ప్రకృతిలోనే
 వుంది నదేం చేస్తోంది? చిన్న చిన్న వాన
 చినుకుల్ని పట్టుకుని వాల్చున్నట్టినీ తీసు
 తెల్లి సముద్రానికిస్తోంది. చిన్నవాళ్లని
 కొట్టి పెద్దవాళ్లకివ్వటం అవేదీ ప్రకృతి
 ధర్మం. అదేపని మనంకూడా చెయ్యాలి
 యీ ప్రపంచంలో ప్రతి విషయం 'గివ్
 అండ్ టేక్' అనే సిద్ధాంతంమీద నడు
 స్తోంది. అలా నడిస్తేనే మంచిదని బోల్టు
 మంది చెప్పారు. 'గివ్ అండ్ టేక్'
 సిద్ధాంతం అంటే ఏనిటో తెల్సా? 'పై
 వాడికిచ్చుకో', కింది వా డ్దగ్గి ర్నించి
 పుచ్చుకో' అనే దీ నర్థం. యీ పరమార్థం
 గ్రహించు'

'యీ లంచం పుట్టుక గురించి చెబితే
 అడలాంటిదో నీ కరం అయ్యి దాని
 మీదున్న అపోవాలు, దురభిప్రాయాలూ
 పోతయ్. జాగ్రత్తగా విను: ... పూర్వ
 కాలంలోని మనుష్యులు వాళ్ళు చేసేవన్నం
 డబ్బులు పుచ్చుకునేవాళ్ళు కాదుట. 'మనకి
 చెయ్యాలైన పన్నో ఏదో శేషం వుంటేనే
 మళ్ళీ మనకి జన్మ యిచ్చి అది తీర్చుకులా
 జేపుడా అని బ్రహ్మ వంశిస్తున్నాడీ లోకం
 లోకి. 'మనం చెయ్యాలైన ఆ పని చేసేం
 దుకు డబ్బు పుచ్చుకోవటం ఏనిటి?' అని
 అదో బాధ్యతలా డబ్బుల్లేకుండా చేసే
 వాళ్ళుట. కానీ ఆ సిస్టమ్లో కొందరు
 పనిచేసేవాళ్ళు కాదు. అందుకని యిన్నెం
 టివ్ కోసం యీ జీతా లిచ్చేవడంతి బ్రహ్మ
 ప్రవేశపెట్టాడు.

'యిదేనిటి? మన బాధ్యత నిర్వర్తిం
 చేందుకు డబ్బు తీసుకోవటానా?' అని
 ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారట కొందరు.
 వాళ్లంతా నీలాంటివాళ్లే. నువ్వుడు
 లంచం పేర్చేస్తేనే ఆశ్చర్యపడి కోప్పడి
 పోటల్లేదా? అప్పుడు జీతాలు పుచ్చు

కున్నా అలానే అనుకున్నారు కొందరు. 'వాడు జీతం మింగుతున్నట్టు' అనేవాళ్లు జీతం తీసుకునేవాణ్ణి చూపించి. జీతాలు పుచ్చుకున్నవాళ్లని అదోలా చూసేవాళ్లుట. కొంతకాలం జరిగాక ముక్కుమీద వేలు తీసేశారు. జీతాల పుచ్చుకున్నవాళ్లని వెలి వెయ్యటం మానుకున్నారు. అంతా జీతాలు పుచ్చుకోటం మొదలెట్టారు. 'మనం జీతాలు మింగుతున్నాం... బాగా పనిచేయ్యా ల'ని కొంతకాలంవరకూ బాగావే పని చేశారు. కానీ శరవృత మళ్ళీ పని మంద గించింది. బ్రహ్మ ఆరోపించాడు. కానీ ఏ పుస్తాయం తోచలేదు. అప్పుడు విశ్వామిత్రు డొచ్చి-

'బ్రహ్మ! నీ సృష్టి ఎప్పుడు బాగుం డేర్పొంది గనక? ఎప్పుడూ యిలాగే తగల టింది. యీ జాతాంత్ర వాళ్లకి యివ్వెం టివ్ నన్ను చదునుకున్నావా? వేసు 'లంచం' అనేదాన్ని సృష్టిస్తున్నాను దాన్ని ప్రపం థంలో వదిలించటం అదే యీ ప్రపం థాన్ని నడిపిస్తుంది. నువ్వు పక్కకెళ్ల జూండా ముక్కు మూసుకూర్చున్నా ఫరవా లేదు. అసలు దాన్నిముందే సృష్టిద్దాం వనుకున్నాను. కానీ నువ్వెక్కడ? యీ జీతాలంటూ సృష్టించావ్. అనేనన్నా సరిగా వేస్తేస్తున్నయ్ గనకవా? వస్తేయి స్తున్నయ్ గనకవా?' అని లంచాన్ని సృష్టించాడు యీ లంచం విశ్వామిత్ర సృష్టి. యిది తప్పేంకాదు యీ సృష్టిలో (బ్రహ్మ సృష్టి, విశ్వామిత్ర సృష్టి) రెండూ పుండాలిందే ... యింకో సంగతి చూడు. బ్రహ్మ తొందరపడి జీతాల్ని సృష్టించాడుగానీ లేకపోతే విశ్వామిత్రుడు ముందే యీ లంచాన్ని సృష్టించుండే వాడు; అప్పుడు లోకంలో జీతాలనేవే పుండేవికావు; మన జీతాలే యిట్లా పుండేవికావు. అంతేకాదు అప్పుడు 'జీతాలు మింగుతున్నట్టు' అని అనుకునేవాళ్లు. కాబట్టి జీతం, లంచం కొంచెం ముందూ వెనకగా రావటంవల్ల యిదంతా జరిగింది. యిదంతా ఎందుకు జరిగింది? బ్రహ్మ తొందరపడటంవల్ల కాదా? అందుకే 'తొందర పనికిరాదు. దానివలన మనపని కాదు' అంటారు. కానీ యిక్కడ తొందర పడింది మనం కాదు (బ్రహ్మ పడ్డాడు. పడ్డవాడే దాని

గురుద్యోగ పర్యం

ఫలితం అనుభవించాలి. అందుకని మనం లంచంవే పడాలం. యిదే తప్పు కాదు. జీతాల పదంతి మొదటిగా వచ్చినప్పుడు కూడా 'జీతాలు తింటున్నట్టు' అని అను కునేవాళ్లుట. తర్వాతట్లా అంటం మానే శారు. యిప్పుడు జీతాలకోసం బహిరం గంగా సమ్మెలుకూడా చేస్తున్నారు. అట్లావే కొన్నాళ్లు 'అతగాడు లంచం తింటు న్నట్టు' అనుకుని మానేస్తారు. యిప్పు డేవరూ పెద్దగా పట్టించుకోటంల్లా. 'అవును...అతగాడు విశ్వామిత్ర అనుయాయుడు. యిది డెమోక్రసీ. కనీసం రెండు పక్షాలన్నా పుండొద్దు. ఒకటి జీతాలు

పుచ్చుకునేపక్షం, యింకోటి లంచాలకూడా పుచ్చుకునే పక్షం' అని అంటున్నారు. కొన్నాళ్లు ఏతే యీ యీ ఆఫీసుల్లో లంచం రేల్లు పెంచాలి అని సమ్మెలు కూడా చేస్తారు. కాబట్టి లంచం అనేదొక తప్పు కాదు...' అని అగాడు ముక్తేశ్వ రావు.

గురుద్యోగి కాస్తేపు ముక్తేశ్వరావు ముఖంలోకి చూశాడు. కాస్తేపాగి-

'అయితే ... అన్నాఫీసుల్లోనూ యిదే పదింతా?' అన్నాడు. ముక్తేశ్వరావు ముందు కొంగి-

'నీకేవలం ఏచా? యిది ప్రపంచ రీతి; అందులోపున్న మనుష్యుల కుండార్జీన నీతి ...నీ కొక కథ చెబుతా వట్టు...

పూర్వం ఓ రాజాగారి కేదో జబ్బు

చేసింది. కాని వాళ్లు తన పోషి పుష్పించి 'లంచా తిక్కువగా తింటం వల్లొచ్చిందా జబ్బు' అన్నారు. అయిన వాళ్లదేం కాదన్నాడు. ముందెన్నో మందులు పోశారు. కానీ వ్యాధి ఏం తగ్గలేదు. చివరికి 'లంచం పుచ్చుకోని మనిషొచ్చి రాజాగారి మంచం పక్కన ఓ పది నిమిషాలుంటే అతిగాడి జబ్బు నయం అవుతుందని శస్త్ర జ్ఞాలు చెప్పారు. రాజా మహామంత్రిని పిల్చి 'మంత్రులు! మీరొచ్చి నా పక్కనో పది నిమిషాలు కూర్చోండి' అన్నాడు. మంత్రులు తలొంచుకుని 'రాజాగారూ! పది నిమిషాలేం ఖర్మ? పది రోజుల్లోనీ యిక్కడే కూర్చున్నాగా?' అన్నాట్టు రాజా భవనంలోని వాళ్లూ, రాజనగరు వాళ్లూ రోజూ వచ్చి చూసిపోతుంటారు కాబట్టి వాళ్లల్లో లంచం తీసుకోని వాడెవరూ లేడని తెల్సిపోయింది. అందుకని రాజ్యంలో చాటింపు వేశారు. యీ చాటింపు విని అందరూ-

'సంజీవి వైద్యునటంలో అరం పుంది కానీ, యిలాంటివాణ్ణి తెమ్మంటే ఎక్క ళుంచి తెస్తాం' అన్నారు ... ఎవ్వరూ రాలేదు. రాజాగారు చచ్చిపోయాడు.' అని అగాడు ముక్తేశ్వరావ్.

'అయ్యో, చచ్చిపోయాడా?' అన్నాడు గురుద్యోగి.

'అవును; చావకేం చేస్తాడు. యిదేం నన్నా అంత తేలిక విషయమా? నువ్వప్పటికి పుట్టలేదాయీ...కాబట్టి ఓ గురుద్యోగి! యీ కథ యీనాడూ జరుగుతున్నదే. యీ ప్రపంచంలో లంచం పుచ్చుకోని వాడూ, యిచ్చుకోనివాడూ లేడు. కనీసం ఓ పండన్నా లంచంగా పుచ్చుకుని, ఓ పాపలా ఏ ఆఫీసు వ్యూహాకో యిచ్చుకోమం టాడు...కాబట్టి నువ్వు కూడా పుచ్చుకో; ప్రమాదాని కిచ్చుకుని ప్రమాదం తప్పిం చుకో' అని అగాడు ముక్తేశ్వరావ్.... ముక్తేశ్వరావ్ మళ్ళీ మొదలెట్టాడు:

'యింకో సంగతి యీ రోజుల్లో ఆంధరూ లంచం యిచ్చుకోవాల్సివచ్చిందనే వాళ్లే కానీ వాళ్లు పుచ్చుకున్నది మాత్రం చెప్పరు. ఆ మాటలు విని నువ్వు ఏవరూ లంచం పుచ్చుకోటల్లే దినుకుంటున్నావ్. ఆ మాటల్లో ఎంత నిజం పుండో యీ కథ వింటే తెలుస్తుంది...'

'రాజగారు చచ్చిపోయాక యువరాజు సింహాసనానిచ్చి 'ఏనిటి? యింత లంచమయంగా వుందా?' అని రాజ్యంలో వాళ్లందరినీ పిలిపించి ఎవరెంత పుచ్చుకున్నారో, ఎవరెంత యిచ్చుకున్నారో చీటిలమీద రాసి డబ్బుతో వడేయ్య మన్నాడు. ఆ చీట్లన్నీ మాస్తే అంతా యిచ్చుకున్నట్టే రాజగారు గానీ పుచ్చు కున్నట్టు రాయలేదు.. గురుద్యోగీ! నువ్వే చెప్ప. అందరూ లంచం యిచ్చుకున్న వాళ్లే అయితే లంచం పుచ్చుకున్నవా డే..దు? చెప్ప.. యిప్పుడు కూడా ప్రతి వాడూ యిచ్చుకున్నానంటాడు కానీ పుచ్చు కున్న సంగతి చెప్పడు.

కాబట్టి ముందే మేలుకుని దీపంవుండ గానే యిల్లు చక్క పెట్టుకో ఉద్యోగం వుండగానే యిల్లు కట్టుకో. యీ ప్రపంచంలోని పరమార్థం నీ అంతట నువ్వే ఏకాటికై నా తెలుసుకుంటావ్. వేర్పు ఖుంటావ్ కూడాను - వేర్పుకోకేం చేస్తావు? నీ చుట్టూ వున్న ప్రపంచం అలాంటిది. సిగరెట్లు కాల్చేవాళ్ల మధ్యంటే సిగ రెట్టు కాల్యటం అంచాలువుతుంది తాగే వాళ్లమధ్యంటే తాగటం అంచాలువు తుంది. అట్లా అంచాలుయితే ఆ తప్ప మనదా? కావే వాడు ... 'కంపెనీ కోసం కాలింది' అని ఓ సిగరెట్టున్నే తాగితే తప్పా? తాగకపోతే తప్ప. అట్లానే 'కంపెనీకోసం కొంచెం లంచం పట్టు కోండి' అంటే పట్టుకోకపోతే చాలా సాసం పైవాడికి కోసం కూడా వస్తుంది. అలా చెయ్యకపోతే తప్ప. ఒక్కొక్కప్పుడు ముప్పు కూడాను. కాబట్టి నువ్వే ఎప్పటికయినా వేర్పుకుంటావ్. కానీ నే చెప్పేదేవిటంటే కొంచెం తొందరగా వేర్పుకోమని. ఉద్యో గాన్ని పట్టుకున్నప్పుడే వాలుగు డబ్బులు రాబట్టుకోవాలి చేతులు కాలిం తర్వాత ఆకులు పట్టుకునే లాభం? అట్లానే వుద్యోగం పూడాక చలుగుర్చి పట్టుకుని ఏం లాభం?...యింకో సంగతి. యిహానించి వీటిమీద కాన్ని కొత్త నిబంధనలురావచ్చు, యిప్పటికే చూడదూ? కాన్ని గుళ్ళలోని హుండ్లతో డబ్బు లేస్తారని కబోలు చొక్కా లేసుకుని తొవలికి రానివ్వరు. చొక్కానీసి గుడి బయట పెట్టిస్తారు. అట్లానే ఆపిసుడికి పనికోసం వచ్చే వాళ్లమని

పర్చులూ, చొక్కాలూ తీసి గేటుదగ్గరే పెట్టితొవలికి వెళ్లానే నిబంధన వచ్చిం దనుకో! అప్పుడు నీకు లంచం తీసుకోవా లనే సదుద్దిం పుట్టినా డబ్బు మాత్రం పుట్టదు. జాగ్రత్తవడ అందుకే తొందరగా మేలుకో, ఆ పీట్లా కూర్చుని యిష్టే రాజ్యంగా ఏలుకో, యీ బీదరి కొన్నుంచి కోలుకో. యింకో విషయం. ప్రపంచంలో లంచం తీసుకోనివాడు లేడని యిది వరకే చెప్పాను. ఎడన్నా వున్నాడూ అంటే వాడికా లంచంపట్టే అవకాశం లేదనే లెక్క. అవకాశంలేనివాడు 'తీసుకోక పోతే'వాడు నిష్కరావున్నట్టు లెక్కకాదు. బలహీనుడి అహంసావాదం లాంటిది... అందుకని తొందరగా వెళ్లి లంచాలు పుచ్చుకో. లే అని గురుద్యోగి లెక్క పుచ్చుకుని లేవ దీశాడు ముక్తేశ్వరావు, అలా లెక్కపుచ్చుక లేపుతుంటే గురు ద్యోగి విదిలించుకోలేదు, అట్లాగని ముక్తేశ్వరావుని కౌగిలించుకోనూ లేదు, తటస్థంగా వున్నాడు. మంచికీ, చెడుకీ తటస్థం ఏనిటి? తటస్థంగా వున్నాడంటే చెడువేపుకి మొగుతున్నట్టే లెక్క అని అనుకున్న ముక్తేశ్వరావు సంతోషించాడు. గురుద్యోగి లెక్క విడులుకోకుండా-

'మనం యిక్కడ తప్పించుకున్నా పై నున్న దేవుడు మనల్ని ఉమిస్తాడా?... సరకానికి పోవూం?' అన్నాడు.

ముక్తేశ్వరావ్ యధాప్రకారం ఫిర ఫెళా నవాడు, గురుద్యోగి ప్రశ్న అడ గంగానే ముక్తేశ్వరావుకి వుత్సాహం వచ్చింది. యిక్కడి గొడవతోదిలేసి ఎక్కడోపున్న దాస్యంగతదుగుతున్నాడంటే అదేదో పూరికే లాంఛనంగా అడిగాడనే ఆరం. అదేం పెద్ద పట్టంపుగాదని తెల్పు, అయినా ఆ మాత్రం అనుమానం మాత్రం ఎందుకుంచాలని ముక్తేశ్వరావు మొదలెట్టాడు.

'గురుద్యోగీ! ... ఆ లోకం అంటూ ఒకటున్నదని నమ్ముతున్నావా? సరకం స్వర్గం అని ఎక్కడోలేవు యిక్కడే వున్నయ్. లంచాలు పట్టలేక నీలాటి వాళ్లను భవిస్తున్నారే ... ఆ బాధే సరకం. ప్రమాదరావులాంటి వాళ్లు గడిపే జీవితమే స్వర్గం...వప్పుకోవా? సరే, నువ్వోలో చించినట్లే స్వర్గ సరకాలున్నయ్యను కుందాం. అనుకోవటం ఏనిటిలే; వున్నయ్. మరయితే జీతాలు పుచ్చుకున్నవాళ్లు స్వర్గానికెడితే, లంచాలు పుచ్చుకున్న

కం టి ర షణ కు, అం ద ము న కు

తవ్వకుండా దర్ బార్ కాజల్

(రిజిస్టర్డ్)

వా డం డి

DARBAR KAJAL
REGD

सब जगह मिलता है।

దర్బార్ చాండ్ (కుంకుం) & కాజల్ తయారు చేయువారు
రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4 (ఇండియా)

బాల్కనీ కెల్లా? ... అయ్యో! యిప్పుడే గుర్తుకొచ్చింది నాకు. స్వర్గంవుంది; ఒక స్వర్గంకాదు; రెండు స్వర్గాలున్నాయ్. జీతాలు పుచ్చుకునేవాళ్ళకోక స్వర్గం; లంచాలుకూడా పుచ్చుకునేవాళ్ళ కింకోక స్వర్గం. అవి రెండన్నమాటేకానీ, నడు పాయాలూ, సొకర్యాలూ విషయంలో ఆ రెండిటికీ భేదంలేదు రైళ్ళలోని పన్ను క్లాసుకీ, ధర్మక్లాసుకీ పున్నంత భేదం వుందనుకోకు ఆ భేదం స్వర్గానికి, నరకానికివుంది. అనబ్బి రెండో స్వర్గం కథేనిటో చెబుతాను విను:

'మొదటిగా లంచం పుచ్చుకున్న పెద్ద మనిషి వచ్చి స్వర్గానికికెళ్ళాట్ట. స్వర్గం దగ్గర కావాలాళ్ళు తోవలికి రావివ్వ లేదుట. వాళ్ళు వెగ్గోదద్దంటుంటే ఆయన ఓనవ్వ నవ్వి 'అదా సంగతి... వాకు తెల్సులే' అని వాళ్ళచేతిలో రెండు రూపాయలుపెట్టి తోవలి కెడ్డుంటే వాళ్ళారూపాయలు పారేసి ఆయన్ని పట్టు కుని 'వెళ్ళ కూడదు... నువ్వు లంచం పుచ్చు కున్నావ్' అన్నారు. అంటే యితగాడు ఏవేగ్గుడు.

'అవును... లంచం మింగాను. తప్పా?' అన్నాట్ట. అతగాడికి తోవలి కెళ్ళగూడదని చెప్పేసరికి కాకుండా చెప్పటానికే బ్రహ్మ డేవుడు దిగిచ్చాడు. దిగిచ్చి—

'నాయనా! విశ్వామిత్ర అను యాయుడా! నీకు దీంట్లో ప్రవేశంలేదు. యిది జీతం ఒక్కటి మాత్రం తీసుకున్నవాళ్ళ కేగానీ, జీతం బత్రై తీసుకున్న నీలాటివాళ్ళ కొరకు' అని 'ఫి' అని ఓ తన్నుతన్నాడు

గురుద్యోగ పర్వం

అతగాడు కిందపడిపోతూ 'హా! విశ్వా మిత్రా!' అని ఓ పొలికేక పెట్టాడు. ఒకూరి పొలిమేరికి దూరంగా తవన్ను చేసుకుంటున్న విశ్వామిత్రుడూనీ, జరిగిం దంతా గ్రహించి—

'వత్సా! లంచం తీసుకున్నాడని ఆ స్వర్గంలోకి రావివ్వలేదాకదూ? (బ్రహ్మ. నీకేం తక్కునయింది? లక్షణంగా అక్కడే వుండు' అని అతగాణ్ణిక్కడే విచిత్ర్వి అతగాడి చుట్టూ 'త్రిశంక స్వర్గం' కట్టించి అతగాణ్ణిక్కడ కూర్చోబెట్టాడు. ఆవాటినుంచి లంచం పుచ్చుకున్నవాళ్ళు యిక్కడ స్వర్గం అనుభవించి త్రిశంక స్వర్గంవేపుకీ, జీతం మాత్రం పుచ్చుకున్న వాళ్ళు యిక్కడ నరకం అనుభవించి అక్కడ స్వర్గానికి వెడుతున్నారు...

'కాబట్టి రేపట్నంచే మొదలెట్టు. రేపేనిటి? శుక్రవారం ... యింకేం? దివ్యంగా వుంది. నువ్వు చేసేవని దివ్య దృష్టి పున్నవాడు కూడా కనుక్కోలేడు. టుకలే...' అంటూ రేచాడు ముక్తేశ్వ రావ్. గురుద్యోగి ఆలోచిస్తూ

'పరే... చూద్దాంతే' అన్నాడు

'చూద్దాం అంటే కాదు. మళ్ళీ ఏదేని మిది నెలలోనే వస్తాను అప్పటికో మూటరు నాకు చూపించాలి ఆ తిర్యాత మళ్ళీ వచ్చేవల్లికి కాదు కొనాలి; మూటరు నా కివ్వాలి తెల్పిందా?' అన్నాడు

ముక్తేశ్వరావు. అనీ నవ్వాడు... గురుద్యోగి నవ్వాడు ... ముక్తేశ్వరావా పాయంకాలం వెళ్ళిపోతూ,

'నీ యిల్లు బంగారంగానూ ... వస్తా నోయ్' అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

గురుద్యోగి రాతంతా ఆలోచించాడు. దోల్తు కలలోచ్చినయ్. కలలో సోఫాలు, కుర్చీలు, ఫేన్లు, కార్లు ... ఏవేనిటో కనిపించినయ్. లేచిమాస్తే చుట్టూ పాత గోడలూ, పాత మంచాలూ కనిపించినై.

'యిది కలా?' అనుకున్నాడు.

'కాదు... యిది కలకాకూర్చా. యిదే విజంకావాలి' అని అనుకుంటూ లేచి తొందరగా అఫీసు కెళ్ళిపోయాడు.

... ఏదాది గడిచింది ఏదాదితోపలే గురు ద్యోగి యంటి ముందొక గేరేజి కట్టించాడు.

'గేరేజి కట్టించారుగానీ కా రెప్పడు వచ్చేది?' అంది పెళ్లాం.

గురుద్యోగి విలాసంగా నవ్వుతూ—

'నీరుపోసిన డేవుడు నారుపాయ్యక పోతాడా? గేరేజి కట్టించినవాడు కాయ్యక పోతాడా?... చూద్దాం' అన్నాడు...

... గురుద్యోగి బజార్లో వాళ్ళందరూ కేలెండర్లు కొనుక్కున్నారు. యిప్పుడు గురుద్యోగి మొహం చూస్తే ఏవ్వడూ పన్నుతారీలే కనిపిస్తోంది పైగా నిలుపు బొట్టు కూడా పెట్టుకుంటున్నాడు. గురుద్యోగింటికి ప్రమోదరావు కాణేకు వస్తున్నాడు. 'వచ్చే ఏడు కారు కొనెయ్య నయ్యా' అని గురుద్యోగిని వొత్తిడి చేస్తూ న్నాడు... గురుద్యోగి కారు కొన్నాడు.

ఓ రోజు కార్ పికారు కెడ్డా వెక్కునున్న పెళ్లాంతో 'జీతం-బత్రై' రెండిట్లో ఏది లేకపోయినా కష్టంలే... అందులో రెండోది లేకపోతే మరీ నష్టం అందుకే మనవాళ్ళ జీతం బత్రైంలేనుద్యో గాలు చెయ్యొద్దంటారు' అని నవ్వాడు గురుద్యోగి.

'అవును' అంది పెళ్లాం రవ్వలడుపుతోన పడిన బొట్టు నవరించుకుంటూ.

(ఇంకావుంది)

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యునిగారి
"మేల్ మాయల్ మందు"
నల్లరంగు యెర్రరంగు పాదాలు, దద్దులు, గడ్డి
మరియు చెడ్డవిరు వ్యాపించినందున ఏర్పడు యిటు
పుట్టించు రుమాయి మొదల
దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిత

సిద్ధ దాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుని & పన్ను
5/22, హేల్ మాయర్, (P. O.) N. A. D.

కె నాగిరెడ్డి. బలిజేపల్లి

మీరు ఎప్పుడు పెళ్లి చేసుకుంటారు. మీరు కూడా ఒక ఇంజనీరుగానీ, ప్రాసెస్ వర్కు గానీ పెండ్లి చేసుకుంటారా? లేక పీసీఎస్సీ పెళ్లిచేసుకుంటారా?

ఎవరి కర్మకు ఎవరు బాధ్యులు. అంతా వాడి లీల.

జవ్వాదిలక్ష్మి కోటిపూరపు, నెకరికల్లు
ప్ర : ఉత్తమ చిత్రాలలో మీరు నటించిన నంద్యంగా తీయించుకున్న మీ అత్యుత్తమ ఛాయా చిత్రం మాకూ పంపించగలరా? దానికేమయిన నిబంధనలున్నాయా?

■ ఇంకవరకు నేను యే చిత్రం లోని ఛాయాచిత్రం సేకరించలేదు. అలాంటిది జరిగితే, మమ్మల్ని మరిచిపోను లెండి.

జ్ఞానం ... పాపం ... పాపం ... పాపం

వి నరేజి, హైదరాబాద్
ప్ర : నా 'అల్పమ్'లో మీ ఫోటో అతికించుటకు మీ కిష్టమేనా?

జ: మీ 'అల్పమ్' అంటూ నా యిష్టాన్ని అడుగుతారేమిటి ●

జ్ఞానం ... పాపం ... పాపం ... పాపం

ఎం శంకరరావు, వేల్పూరు
మనసారా ప్రేమించి మోసంచేసిన ప్రేయసిని ఏంచేయాలి?

జీవితంలోని పీడకల అని మళ్ళి పోవడం శ్రేయస్కరం.

ములగడ విజయలక్ష్మి, కోటి- కేశవరం
వన్ను ఎవరయినా నీ అభిమాన నటి ఎవరని అడగానే టక్కున వాణిశ్రీ అని సమాధానం చెప్తాను, ఎందుకు?

మీ అభిమానాన్ని చూచి గొన్నాను గనుక.

కె. సుందరం, కోవనూర్
మీరు చిల్డ్రన్స్ ట్యూ చిట్టమ్మలో చిట్టమ్మగా నటించారని వేసు-కాదని నా స్నేహితుడు అంటున్నాము. మీరేమంటారు?

మీ మాట నిజమంటాను.

కుమారి పి. సులోచన, అనంతపూర్
నాకు పినిమాలో చేరాని చాలా యిష్టముగా వుంది. చేరకపోతే పిచ్చి వడుతుందని నా నమ్మకం. మరి మీ నమ్మక మేమిటో?

చేసిన తర్వాత పిచ్చివద్దే పం చేస్తా.

వల్లభదాసు, అదిత్య, అనకాపల్లి
మానవునికి 'వాణి' ముఖ్యమా? 'శ్రీ' ముఖ్యమా?

రెండూ ముఖ్యమని తెలిసే నాకు ఆసనం వచ్చింది.

ఎన్. గంగరాజు, రాజనగరం
ప్రియమున వాణిశ్రీగార్మి! మీరు తొలిసారిగా మిమ్ములను తెరమీద చూచు కునవ్వడం మీకు కల్గిన అనుభూతి ఏమిటి? అది మాటల్లో చెప్పే తీరేది కాదు, సోదరా!

ఎన్. సింహాశివరావు, వి. మాధవరావు, గుంటూరు.

హల్లో, వాణిశ్రీ, మిమ్మల్ని కంపాని వుంది? ఎలా?

హల్లో, మా డూ యు డూ మ్రదానుకు రండి.

వై. వేణుగోపాల్, బి. వ. పి. (అగ్ని) ఆదోని

మీ లక్ష్మి వేంబరు ఎనిమిదటగా! ఆ వేంబర్లో మీకు కల్గిన అద్భుతాలేమిటి? ఒకటూ, రెండూ, చెప్పేందుకు- కో-కొల్లలు.

‘సుడిగుండాలు’లో నాగేశ్వరరావు, పోషి రంగారావు

చిత్రసమీక్ష

సువర్ణనంది నందుకున్న విజ్ఞానాత్మక చిత్రం

సుడిగుండాలు

“నేటి బాబులు రేపటి పోతులు” అనే మాక్సిమ్ గోర్కీ బాలలను తీర్చిదిద్దలేని పెద్దల లోపాన్ని, ఆ మాక్సిమ్ గోర్కీకి కాపాడలేని తల్లిదండ్రుల అజాగ్రత్తని నూటిగా వేరెత్తి చూపుతూ—

వేరానికి శిక్షాస్పృహ ఎంతవరకు వ్యాయం చేశారు? వ్యాయం పాటలు వంశు జీవనాన్ని బాగు చేయడానికి ఎంత వరకు ఉపయోగపడ్తాయి? అని బాధపడుతూ—

ఎడరయ్యే బాబులు వరిపీనులు గుర్తించలేని ఈ దేశం ఏమైపోతుంది? అనే శిష్య ప్రశ్నతో (పేక్షకుల్ని ఆయా ఆలోచనా పాఠశాలలో ముంచివేసే ప్రబోధాత్మక చిత్రం ‘సుడి గుండాలు’

చిత్రంలో ప్రధానాంశం ఒక జాతి సమస్యకాదు ఒక దేశం సమస్య కాదు వేటి బాగరక ప్రపంచం సమస్య ఈ సమస్యని దర్శక నిర్మాతలు అనగాహన చేసుకుని, ప్రజల్లో చైతన్యం రప్పించాలనే తలంపుతో ఒక ప్రయోజనాత్మక చిత్రాన్ని ప్రయోగించడం చరిత్రకు చలనచిత్ర చరిత్రలో ముగిసిన విషయం!

జడ్డి చంద్రశేఖరం గారి ఆశ్చర్య ముద్దుల కొడుకు రాజా హుస్సేన్ రాజే, విక్రమ్ అనే ఇద్దరు చిన్నవాళ్ళు వేరొంటున్నా కొద్దులో రుజువవుతారు చంద్ర శేఖరం గారు ఆ పిల్లల తరపున వకలా తీసుకుని వారి వారి తల్లిదండ్రుల్ని ప్రశ్నిస్తారు పిల్లల వరక్షణలో తమ తమ పాత్ర లెంతోత అవ్వాలిగా వున్నవో అమాయకంగా వెల్లడిస్తారు ఆ తల్లిదండ్రులు! తద్వారా, పిల్లలగురించిన కష్టసుఖాలు తల్లిదండ్రులు పట్టించుకోనట్టు, వారు వెళ్ళే స్వతంత్రతయి నేరస్థులుగా తయారయినట్టు విశద మవుతుంది జడ్డిగారు ఈ గుట్టును సాకల్యంగా బయటి ప్రపంచానికి వివరిస్తారు శిక్షార్థులు ఎవరు? పిల్లల, పిల్లల తల్లిదండ్రుల! అన్నప్పుడు సమాధానం క్లుప్త సాధ్యంకాదు కాని, వ్యాయస్థానాలు ఈ సమాధానానికి సమాధానం చెప్పకోవలసి వుంటుంది! తల్లిదండ్రులు పిల్లల్ని ఇలా వివక్షించిగా వదిలివేస్తే దేశం ఏమైపోతుంది? అని జడ్డిగారు వేల వారికి పోతారు.

అవును ఏమవుతుంది? అని అనుకుంటూ పేక్షకులూ లేస్తారు!

మూలంగా, పిల్లలు చెడిపోటానికి కారణం అనభ్య చిత్రాలు, అనభ్య రచనలు అని నాటిమీద దుయ్యబట్టుటం జరిగింది. ఇదొక అదర్శవంత మయిన పక్షం.

చిత్రాలంతలో ఒక సందేహం రాక మానదు. ప్రజల్ని ఉద్ధరించే చిత్రమయి నవ్వడు దాన్ని ప్రజలు తప్పకుండా చూడగలిగి వుండాలి కదా! మరి, వారికి ఇందులో ఎలాంటి ఆకర్షణ వున్నది? అనుకున్నప్పుడు మృగ్యమని చెప్పడానికి లేదుగాని, తక్కువ తరగతి ప్రజలు చిత్రాన్ని మెచ్చుకోక పోటానికి చాలా కారణాలు కనిపిస్తాయి ఇంగారు నంది విశిష్టకర్షణ కావచ్చు! ఇలాంటి సందేహాత్మక చిత్రాలకి సువర్ణనందితో చేతులు దులుపుకుంటే ప్రభుత్వ కర్తవ్యం తొలినట్లు కాదు, వివేదపు సుంకాన్ని రద్దు చేస్తే చిత్రం కొంతవరకు జనవాహిత్యానికి అందుబాటులో వుంటుంది ఇది పెద్దలకి సంబంధించిన చిత్రమయినా, పిల్లలకి తక్కువ వార్షికోపేద మాపించినప్పుడు అక్షయం వెలవేరక పోదు!

నటీ నటులంతా చిత్రం ప్రతిభతో పోటీ నేసుకుని నటించినవారే మాష్టర్ రాజా అందులోమేటి వడ్మన్, నాగేశ్వర రావు చిత్రానికి ప్రాణం ప్రసన్నరాణి, కృష్ణంరాజు, రంగారావు (పోషి), ముకేశ్, పంధ్యారాణి, రామ్మోహన్, గుమ్మడి శ్రీరాములు మొదలైనవారు చిత్రానికి నిండుజీవం పోశారు

కథని బి యన్ థాపా, డైలాగులు నంది రాశారు. పోటోగ్రఫీ కె యన్ క్రిష్ణ, సంగీతం కె వి వహదేవన్ నిర్వహించారు

చక్రవర్తి చిత్రని పొపించి, సంస్థ ఆశయాన్ని అదర్శ వంతంగా చిత్రీకరించడంలో నట పాత్రాల్లో అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, దర్శక చక్రవర్తి అదుర్తి సుబ్బారావు కృత కృత్యులయ్యారు వారి కృషి బహుధా ప్రశంసనీయం

—నికరాజు ●

తప్పక చూడండి!

శ్రీరాజ్ ప్రాడక్స్

సమైక్యం

ముద్దుపాప

పాటలు-పాటలు

అనిసెల్లె

తర్జుమీ

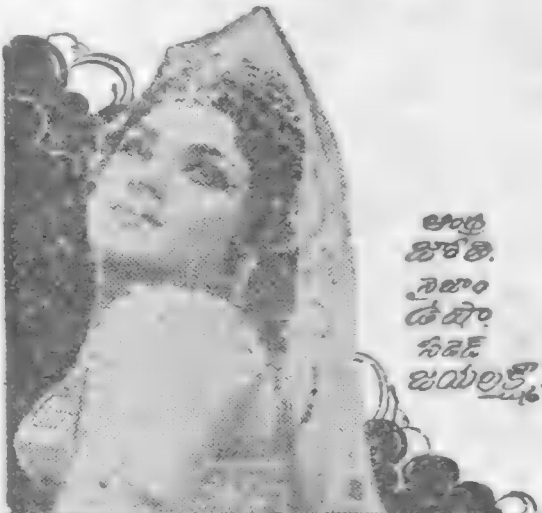
K.S. గోపాలకృష్ణ

సంగీతం

K.V. మహదేవన్-పామర్తి

S.V. Aravamudan

అంత
జాతి.
నెలం
డపో
సెడన్
జయల్క్వి

U999M

రాజశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి విధి

(ఇది గోవా ప్రాంతంలో జరిగిన యధార్థ విషాద గాథ)

గోవాలో గొప్ప సంగీత విద్వాంసుడు. అతని వంగీతము మధురమైన అనుభూతులను జ్ఞాపకముచేస్తుంది. రాజశ్రీవిధులైన కళాకారుడు రాజీందర్రెడ్డి. సంగీతపుమాస్టరు వృత్తిలో పాట్లగడవక, కుటుంబపోషణ భారమై, బుజుబాధను భరించలేక, విముక్తి కోరకు ఓడమీద ఉద్యోగమునకు కుదురులాడు గోపాల్. అంతటి సంగీత విద్వాంసుడేమిటి, ఓడమీద ఉద్యోగ మేమిటి? విధి ప్రభావము కాకపోతే! విధి అంతటితో పూరుకోలేదు. గోపాల్ ని అధి:పారాధానికీ కృంగిపింది. భీకర శుభాసుతో ఓడ మునిగిపోయింది. గోపాల్ శవం కన్పించలేదు అని యింటికీ వార్త చేరింది.

గోపాలుని భార్య కారడ. ప్రేయోక్త. సేమానురాగములకు అపురూపమైన రూప కల్పన ఆమె పాత్ర. ఆ మాతృమూర్తికి తన సత్యజ్ఞ దైనము. భర్తవద్ద నుండి దణ్ణం వస్తుంది. బియ్యము, వప్పులు, ఉప్పులు వగయిరాలు కొనుక్కుని, పిల్లల్ని పోషించుకుంటూ శాంము గడపవచ్చు అని గంపెడతలో కలలు కంటూ ఉగా పిడుగులాంటి దుర్భార, "నీ భర్త శవం కన్పించలేదు" అని చెరింది. నిశ్చేయ రాలయింది ఆ యిల్లాలు. పిల్లలు గొల్లయినవారు. అదరించుటకు వా అనేచారు ఎవరూ లేరు. ఆకలిదప్పలు నులివిమోస్తాయి. వనపిల్లలు ఆకలిదాధకు తాళలేక స్వపూతపై పడిపోతున్నారు. కాస్త పోకున్న మగపిల్లవాడు దొంగిలించి తెచ్చిన రోట్లను తన ఆక్కచెల్లెళ్లకు పెట్టడం చూసి ఆ మాతృహృదయం తపించిపోయింది.

కూలి వారి చేసే పిల్లల్ని పోషించుదామంటే, కూలి వని కూడా కరువయింది. అడుక్కుందామంటే వని చేసుకుని పాట్లపోసుకోలేనా అంటుంది సంఘం. వని చేస్తాను కాబా అంటే వని కల్పించే నాథుడు లేడు. చేయగూడని వనిచేస్తే, నిక్కెడు గంజి చేయలేని, పాట్లపోషించుకోవడానికి దారిచూపలేని, గుడ్డి సంఘం ఆ అధానిని నీకులాదిగా చిత్రించి, హింసిస్తుంది. విధి ఆమెను భావప్రేరితమైన నాలుకముతో ముడువడాని ప్రాత్రగా మార్చివేసింది.

ఈ విషవలయంలో విక్కుళ్ళున్న నిస్సహాయురాలైన ఆ ఇల్లాలు చేయవలసిన దేమిటి? తను బ్రతికారి. పిల్లల్ని పోషించాలి. సంఘంలో గౌరవ మధ్యలకు కోటు రాకూడదు. అసంఖ్యక భారత నిరుపేదల సమస్య యిది. ఈ విషమ సమస్యను ఎలా పరిష్కరించాలి? "విధి" చిత్రము చూసి, మీ సమాధానము వ్రాయండి.

ఈ జటిల సమస్యకు పరిష్కారమార్గము చూపించే మీ ఉత్తమ సమాధాన మునకు యానద్వారక పేద ప్రజానీకము వంటివిస్తుంది.

శుభ్ర

రాజశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్

మద్రాసు - విజయవాడ - సికింద్రాబాదు - గుంతకల్లు

తెలుగువాటి ప్రమాణాలు, కృష్ణ రత్నముద్దం చిత్రాలను నిర్మించిన శ్రీ సి. ఎస్. రెడ్డి వడ్డ్యశ్రీ యస్. టి. ఆర్. నాయకునిగా నిర్మించే సుహృద్భావ జ్ఞాన వద చిత్రానికి 'భాగ్యచక్రం' అని పేరు పెట్టాడు. ఈ చిత్రంలో ఆషాఢభూతిగా శ్రీ రామారావు అద్భుతంగా నటించినట్లు దర్శకులు శ్రీ కె. వి. రెడ్డి వెల్లడించారు. ఈ చిత్రంలో 'పేక్షకుల్ని మైమరచించే దృశ్యాలు, ఆకర్షకపటితుల్ని చేసే సన్నివేశాలు చాలా వున్నాయి. శ్రీమతి సరోజా దేవి యంతరంగకు చూడని కొత్త రకం గెటప్ లో కనిపిస్తారు. పాములాదిగా శ్రీ రాజవారి నటించారు. శ్రీ పింగళి నాగేంద్రరావుచే కథ, మాటలు, పాటలు వ్రాయబడిన యీ చిత్రానికి గోరే కళా దర్శకుడు. పెండ్యం నాగేశ్వరరావు సంగీతాన్ని వినించారు. కమల్ గోపాల్ కెమెరాను నిర్వహించారు. శ్రీ పసుమర్తి సృష్టి దర్శకత్వంలో ఈ చిత్రంలోని నృత్యాలు చిత్రీకరించబడ్డాయి. ముఖ్య పాత్రలను వడ్డ్యశ్రీ రామారావు, సరోజాదేవి, రాజవారి, ముక్కామం, వడ్డ్యభాంజీ, గీతాంజలి, బుష్పేంద్ర మణి, కనకం, సుధీతి బాలసరస్వతి, లింగ మూర్తి, సేతటి, బేబి 'మల్లిక పోషించారు. శ్రీ కె. వి. రెడ్డి టి.ఎస్.ఎ(ఎస్.ఎస్) - 'పాతాళభైరవి'లో పాడించిన విజయాన్ని 'భాగ్యచక్రం'లో పాడించవచ్చుననే అనిపిస్తున్నది.

తల్లికి మించిన పిల్లలు

'జీవితబంధం' పెట్టులో రాజనరేంద్ర నను చూచి నిర్భాంతపోయాను! ఆమె చాలా పీడనంగా వుండడమేగాక మరి సన్నగా వున్నట్లు అనిపించింది. ఈ సడన్ మార్పుకు కారణమేమని ఆమెను అడిగాను. ఆమె వత్సలూ యీలా అంది - 'నేను 'తిడుమార్ పెరుమ్మ' చిత్రంలో పాట్యం చేసేందుకుగాను లావు తగ్గవచ్చు

స్వేలులోను స్పీడులోను

సాటిలేనిది!

మీకు వాస్తవంగా మంచి సైకిల్
కావాలనుకుంటే కొనవలసినది

నార్టన్

లేక

నార్టన్ డిలక్స్

నార్టన్ మరియు నార్టన్ డిలక్స్ను వాడితే
రోడ్ మీద అవి ఎంత వేగంగా, చక్కగా వెళ్తాయో
మీకే తెలుస్తుంది! దర విషయంలో కూడా
ఏడిలో ఏ సైకిల్ అయినా సరసంగా వుంటున్నట్లు
ఏందుకంటే కచ్చితమైన క్వాలిటీ కంట్రోల్
ప్రతిదాగము ఒకే సంస్థలో అర్చి రక్తులు
అర్చుతో చేయబడుతుంది.

హింద్ సైకిల్స్ లిమిటెడ్

250 వర్గ బొంబాయి 25

రిక్టర్లు మోటార్లుండేవి, వ్యక్తి ప్రోగ్రెస్ కెన్సెట్
వెళ్ళే, రృద్రమైనవి, నవయువకులకు స్పోర్టింగ్ /
సైకిల్లు మొదలైన సైకిల్లు పూరి రేంజ్ లో
అభిప్రాయం.

వేను నీలవంగా పుండవీటి కాలం వేను
బుట్టవం క్వరంలో దారవండం. ఒక నెల
క్రితం హాగనికర్ వెళ్ళాను. అప్పుడు
గంటల తరబడి చచ్చిపో పోవడం వేళాను.

సినిమా

నడిసం పట్టింది. దాన్ని బాతరు చెయ్య
కుండా బిలాయ్, వాగ్మార్ వెళ్ళి వ్రేద
ర్భనులు యిచ్చి వచ్చాను. ఆక్కడి నుండి
రావడమే జ్వరంకో పడ్డాను. పక్షం రోజుల
వరకు జ్వరం ఏడవించివారు. షుక్రదే రోజు
రోజులాగా పతనం లేనుకుంటున్నాను అంది.
మరి మీ పాపం నంగరి చెప్పారే? అని
ప్రశ్నించాను. అబ్బా! వేరడంలే తలు-
వంత పుట్టకుంటయ్యారో తెలుసా! వేను
దాస్సు ప్రాప్తమై చేస్తుంటే దాన్ని వాళ్ళు
అలాగే శేర్చుకుంటున్నారు. గొంతెత్తి
పాడటంపైరు కూడా. మొత్తానికి నా
పిల్లలు నన్ను మించిన కళాకారులు అవు
తారేమో ననిపిస్తుంది అన్నారు.

* * *
బుచ్చిరెడ్డిపాశం తిరునాళ్ళ నందిరామ్మి
శ్రీ ఆ.లేయి అన పిచ్చురుకు పునయా
గిండుకవేందుకు ఆ గ్రామపెద్దలు శ్రీ
విజవాడ రామచంద్రారెడ్డి నకల నదువి
యార్ని కల్పించినందుకు, వారి బంగ
రాను తన చిత్రానికి యిచ్చినందుకు
ఆ.లేయి తన కృతజ్ఞతల్ని చెప్పకున్నారు.
శ్రీ య్యకా గోరే రాకెట్ వేగంలో తన
కెమెరాను నడిపించి, చిత్రానికి సంబం
ధించిన కొన్ని నవ్వి వేళాల్ని చక్కగా
చిత్రించారు; ఈ చిత్రానికి కథ,
మాటలు, పాటలు, దర్శకత్వం శ్రీ ఆ.లేయి
నికల్పాస్తున్నారు. పెండ్యాల వాగేశ్వర
రావుచే పంక్తి పంపిస్తున్నారు. ఈ

మీకు తెలుసా?

ప్రముఖ తెలుగు కథాకాయక కృష్ణ
కుమారి ఒక తమిళ చిత్రంలో రెవ్యూ
యూతలిగా నటించింది.

హాస్య నటుడు బాలకృష్ణ ప్రభాకర్
దియేటల్ని వడల్పించే నాలుకాల్తో
నేమీలు ధరించేవాడు.

గిలాజికి కోడి నూట అంటే
చాలా యివ్వంది.

కృష్ణకుమారికి గగనపాలు వేసే
చక్క పాటు నమరదం నరదా.

రాజమౌళినకు పోలీసు తియ్య
డం, నుంచి ఇయాచి తార్ని ఆర్నింతో
పుండడం అలవాటు.

నర్సిల్ పాశ్రమ పోషించేందుకు
రివర్ట్ జర్నల్ విలాసించారు.

శ్రీ బి.య్యకు బాపి పైజామా,
రాల్ఫ్ బ్రెడింగ్డూ అలవాటు; ఇంగ్లీషు
నవలల్ని చదవడమంటే మంచి విశ్మ
లాగడం శిష్యుమాలు.

టి. ఎన్. శాంతారావుకు పిల్లలు
తెండ్రం అనెవాడు.

చిత్రంలో వారుకుడిగా 'రాయ' రాజ
కుమార్ నటిస్తున్నారు. ఇతర ముఖ్య
భూమికల్ని అంజలిదేవి, భూభూషణం,
రమణారెడ్డి ధరిస్తున్నారు. చిత్రం ముప్ప
తికభాగం బుచ్చిరే చిత్రించబడుతుంది.

—శ్రీనివాస్.

సినిమా డెరీ

● అంతా కొత్తరంగంలో నిర్మించబడి కల్చరల్ అట్టర్నాదరి "జీవిరాలు" చిత్రం నగనీ
పైగా పూర్తయింది. శివారాయబాబు నిర్మించే యా చిత్రానికి మూర్తి దర్శకుడు.

● తెమి కంత్ నిర్మించే చిత్రంలో పాత్రధారు బానశి, ఎం. జి. ఆర్. తన పటిష్టమంది.
"మందునునలు"లో ఎం. విజయలక్ష్మి, "పూర్ ఒకే పత్తర్"లో జిజ్ఞాస రుంచిన పాత్రను
జయలలిత తమిళంలో ధరిస్తూంది.

● "కన్ననెం" నిర్మాతలు శ్రీ టి. ఆర్. రామప్ప దర్శకత్వంలో ఈస్టమన్ కలర్
చిత్రాల్ని రికలే న్నాడియోలో నిర్మిస్తున్నారు.

● ఉదయభాస్కర్ "నవ్వులు—పువ్వులు" చిత్రంలో జగ్గయ్య, కృష్ణకుమారి, వంం
ముఖ్యపాత్రల్ని ధరిస్తున్నారు.

● "తిల్లానా మోహనాబాద్" చిత్రంలో పద్మశ్రీ తిలక్ నాథస్వర నిర్మాతగా నట
ిస్తున్నారు.

● రవీంద "పానకం" చిత్రానికి ఆ చిత్రకథకుడయిన శ్రీ కులయూర్ మూర్తియే
నింధానాలు వ్రాస్తారు.

● "అప్పిరేలు" చిత్రానికి తమిళంలో "ఎన్ రంబి" అనిపేరు పెట్టారు. తిలక్,
బాలాజి, చిన వాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్యలు ధరించిన పాత్రలను శోషించారు.

...బృహత్కథామంజరి

(14వ పేజీ తరువాయి)

కున్నాడు. అధినతి విభీషణుడని తెలిసింది. కొంచెం భయం తగ్గింది లోహజంఘునికి. విభీషణుని ఆస్థానానికి బయలుదేరాడు.

విభీషణుడు రామచంద్రుని పైన వున్న గౌరవంతో లోహజంఘునికి అతిథి సత్కారం చేసి గౌరవించి, ఎవరు ఏమిటి అని కుశల ప్రశ్నలు వేశాడు. లోహజంఘుడు 'లంకా దీపా, వేసు మధురావాసిని. అక్కడ పాశ్వాత్తు విష్ణువు నన్ను రత్నాలు తెచ్చుని మీ వద్దకు పంపాడు' అని అన్నాడు. మానవ సామాన్యుడు లంకకు రావడం కష్టం గనుక విభీషణునికి అతని మాటలపై నమ్మకం కలిగింది. విష్ణువుకు మంచి కానుకలు ఇవ్వడం ఉచితమని భావించాడు. ఇది శంఖం, ఇది చక్రం ఇది గద, ఇది రత్నం-అని పేరు పేరున చెబుతూ, ఉపాయనాలు సమర్పించి అతనికి విడిగా అమూల్యమైన రత్నాలు పెక్కు బహూకరించాడు. అతడు మరల మధుర చేరుకోడానికి సువర్ణుని వంశపు ఒక పక్షిని వాహనంగాను ఏర్పాటు చేశాడు. లోహజంఘుడు కొన్నాళ్లు లంకలో గడిపి, విభీషణుని వద్ద వెళ్ళు తీసుకొని సువర్ణ వాహన మెక్కి మధుర చేరాడు.

మధురలో రూపిణి లోహజంఘుని వియోగంతో కృశించి పోయింది. తల్లితోను మాటలు మానివేసింది. తల్లితో అంతగా మాట్లాడవలసివస్తే, శయనాగారం తెర తొలగించక లోపలనుంచే మాట్లాడేది.

లోహజంఘుడు ఒకరాత్రి దివ్యసీతాంబరం ధరించి, చెవుల కుండలాలు ధగధగ మంటుండగా, మెడలో పూవులదండ-వనమాల వంటిది మోకాళ్ల కింద వరకు వ్రేలాడగా శంఖ చంక్రాంకితుడై సువర్ణ వాహనంపై రూపిణి ఇంటికి వెళ్లాడు. రూపిణి అతనిని చూచి పాశ్వాత్తు విష్ణువే తనను అనుగ్రహించడానికి వచ్చాడని నమ్మింది. అరిచికి సేవలు చేసింది. ప్రతి రాత్రి ఇలా జరిగింది. రూపిణి, లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యం తనకు అబ్బిందనే గర్వంతో, పొంగి పోసింది. అసలే ఎవరితోను మాట్లాడేదికాదు, యిప్పుడు మఱి

అటలు

క్రీడ-వృత్తి-విలాసం

కె. ఎన్. సునీల్

టెన్నిస్ ప్రపంచం కురిశుతలాడ పోతోంది! ఇటీవలే అంతర్జాతీయ టెన్నిస్ ఫెడరేషన్ ఆటని వృత్తిగా వాడుకుంటున్న 'ప్రాఫెషనల్' ఆటగాళ్లని 'విలాసం' కోసం అదే ఎమర్ మార్ ఆటగాళ్లతో సమానంగా పరిగణించబానికి నిశ్చయించుకుంది. ఇంతలా ప్రాఫెషనల్స్ ని వింబుల్డన్ వంటి పోటీలలో ఆడజేస్తారు కారు. అందుచేత ఎన్నో పోటీలలో మంచి ఆటగాళ్లయిన వారు పాల్గొనే అవకాశం ఉండేది కాదు.

ఈ విషయమయి కొన్ని వార్తా వివాదాలు పెరుగుతున్నాయి. కాని, ఈ రకం మార్పు కావాలని అలజడిచేస్తూ వచ్చినవారు సంతోషంగా ఉన్నారు అతియోక్తి లేదు.

ఇదే పద్ధతి ఇతర ఆటలకి కూడా వర్తిస్తే?

ఈ శీర్షికలో ఈ విషయంమీద ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వైఖరి గురించి రాశాను. ఇది పంచమల పిల్లోన్ కి వదులుకుంది. కొలంబోలో వంపిణి గురించిన విషయం కూడా. జరిగిన మార్చిలో 105 పరుగుల వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కేంద్ర తేడాతో సిరోన్ గెలిచింది. అద్విత్యం ప్రభుత్వం ఎన్నో తరీఫీదు (కోచింగ్) వోపెనింగ్ బవుల్ విమలరత్నై తన స్క్రీములని ప్రోత్సహిస్తున్న సంగతి జట్టు విజయానికి సారధి ఒక్కొక్క అందరికీ తెలిసిందే. ఈ స్క్రీముల ఇన్నింగుతో అయిదు విక్కెట్లు తీసు వల్ల ఆటలనే వృత్తిగా చేసుకోవడం కున్నాడు.

చిన ఆటగాళ్లకి మంచి జీవనోపాధులు వరుగుతున్నాయి. అంతేకాక కొత్త వెంటురాఫున్ తన 'ఫార్మ్'ని తరం క్రీడాకారుల 'ఉత్పత్తి' కూడా కోల్పోలేదు. 9 విక్కెట్లు పడ జరుగుతోందికదా! క్రీడలని వృత్తిగా గొట్టుడు; రెండవ ఇన్నింగులో 54 స్వీకరించినవారి పల్ల వి ర స న పరుగులు వేశాడు.

క్రమంగా తగ్గుతూ వస్తోందన్నా అతిశయోక్తి లేదు. పోగా, వారి కృషిని తగుమాత్రం గుర్తించటం కూడా జరుగుతోంది.

ఇక పయన్ తోము ఆటల మీద డబ్బు సేపాదించుకుంటున్నామని 'వృత్తి క్రీడాకారులు' చిన్నతనంగా అనుకోవక్కరలేదు.

బ్రిటన్ చాలా సాంప్రదాయ బద్ధ మయిన దేశం. అక్కడే, క్రికెట్ ఆటలో ప్రాఫెషనల్ అని వేరు చెయ్యటం లేదు. వారు తమ దేశం జట్టులకి నాయకత్వం వహిస్తున్నారు కూడా.

భారతదేశంలో ఆర్థికంగా కొంత ఇబ్బంది పడుతున్న క్రీడాకారులు ఎందరో ఉన్నారు - క్రికెట్ లోనూ, ఇతర ఆటలలోనూ కూడా. వీరింతా వృత్తి క్రీడాకారులయితే ఆర్థికంగా ఎంతో బాగుపడారు.

ప్రభుత్వాలూ, వివిధ ఆర్థిక సంస్థలూ క్రీడాకారులని ఎంతో ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. కాని, ప్రేక్షకులూ, ఆటగాళ్లూ కూడా వృత్తి క్రీడాకారుల స్థానాన్ని గుర్తించాలి. అప్పుడే వారికి స్వాతంత్ర్యావం అంటూ ఉండదు.

మదరాసు గోపాల్ బ్రోఫీని మదరాసు సిరోన్ కి వదులుకుంది. కొలంబోలో వంపిణి గురించిన విషయం కూడా. జరిగిన మార్చిలో 105 పరుగుల వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కేంద్ర తేడాతో సిరోన్ గెలిచింది. అద్విత్యం ప్రభుత్వం ఎన్నో తరీఫీదు (కోచింగ్) వోపెనింగ్ బవుల్ విమలరత్నై తన స్క్రీములని ప్రోత్సహిస్తున్న సంగతి జట్టు విజయానికి సారధి ఒక్కొక్క అందరికీ తెలిసిందే. ఈ స్క్రీముల ఇన్నింగుతో అయిదు విక్కెట్లు తీసు వల్ల ఆటలనే వృత్తిగా చేసుకోవడం కున్నాడు.

బీరబిగిసింది; వేమ దేశము; విష్ణు
కామిణి అంటూ.

ఇలా ప్రతి రాత్రి రోహిణియును
విష్ణు రూపంలో రూపిణితో గడప
పాడు. మకరదంష్ట్ర కూతురి పోకడ
లకు, మురిసిపోవడాలకు ఆశ్చర్య పడ
పిగింది. 'అమ్మాయిగా, ఏమిట? నాకూ
చెప్పవే, 'వేమ నంతోషిస్తాను.' అని
పెక్కుసార్లు బతిమాలినా ఆమె చెప్పలేదు.
కాని, వృద్ధురాలు మకరదంష్ట్ర మిష్ట
కుండలేక ఒకనాడు ఒక రహస్య స్థలంలో
పొంచివుంది ఈ రహస్యం తెలుసుకొనడా
నికి. పక్షివాహనంపై విష్ణువు రావడం,
తన కుమార్తెతో సరసాలాడడం కనిపిం
చింది. చాలా అద్భుతమనిపించింది.

తెల్లవారింది. విష్ణువే తన కుమార్తె
ప్రియుడయినప్పుడు ఇక కావలసినదేమి?
వృద్ధురాలికి బొందెతో స్వర్గానికి వెళ్ళు
దామనే ఆశ కలిగింది. తెనుగున వున్న
రూపిణికి ప్రణమిల్లి తన కోరిక తెలిపి,
విష్ణువుకు విన్నవించమని ప్రార్థించింది.
ఆ విష్ణు విగ్రహాడు నిజంగా విష్ణునవే
నమ్మినందున రూపిణి ఆతనికి తన తల్లి
వాంఛ వివేదించింది... 'మా అమ్మ మీ
ప్రసాదంతో సజరీరంగా స్వర్గానికి వెళ్ళ
దలిచింది. అనుగ్రహించు మహానుభావా'
అని. ఆ కేశవాకారుడు సరే నన్నాడు.

రోహిణియునికి వేళ్ళమాతకు బుద్ధి
చెప్పడానికి మంచి అవకాశం దొరికింది.

...బృహత్కథామంజరి

క పి తి రా అవమానించాలనుకొన్నాడు ...
'రూపిణీ, అయితే విను. మీ అమ్మ
బొందెతో స్వర్గానికి వెళ్ళాలంటే చాల
చేయవలసి వుంటుంది. ఉదయం ఏకాదశి
ఆనగా ఆమె తల గొరిగించి, పంచశిఖలు
పెట్టించాలి. దినమొంచేసి దేహానికి ఒక
వైపు సిందూరం పూయాలి. నల్లరంగులో
నొసలు త్రిపుండ్రాలు పెట్టాలి అప్పుడు
ఆమెను నా శివహాసంపై తీసుకొని
వెళ్ళుతాను.' రూపిణి మరుసటి ఏకాదశి
నాటి వెనుక రాత్రి విష్ణు స్వరూపి చెప్పి
నట్లే చేసింది.

ఆ రాత్రి రోహిణియును ఆ వేషంలో
మకరదంష్ట్రను తన పక్షివాహనంపై
ఎక్కించుకొనిపోయి మధురలోని దేవాలయం
లోరణి స్తంభంపై కూర్చోబెట్టాడు.
'ఇక్కడే వేచివుండు' అని చెప్పి వెళ్ళి
పోయాడు. అంతకుముందే రోహిణియును
ఆ దేవాలయముందు పూజావ్రతాలకోసం
వచ్చిన బ్రాహ్మణులలో 'భయంకర రూపిణి
అయిన మారి త్వరలో మీపైన పడుతుంది.
ఏదైన శాంతిరక్ష చేసుకోండి' అని ఆకాశం
నుంచి చెప్పాడు. వారు భయపడి శాంతి
స్వస్థివచనాలు,స్తోత్రాలుపఠనం చేయసాగారు.
ఆ ధ్వనితో దేవాలయం మారుమోగింది.

వీరు స్వస్థివచనమంత్రాలు పఠిస్తుండగా,
మకరదంష్ట్ర లోరణిస్తంభమీద దిన

మొలతో పున్నందున, రాతంతా వెళ్ళ
గలికి తట్టుకోలేక, బాధపడుచున్నది.
'అయ్యో! హా! పడ్డాతాను. పడుతాను' అని
భయంతో కేకలు వేయసాగింది. కిందవున్న
విప్రులు 'తల్లీ, మారీ, మామీద పడ్డద్యు.
నీకు నమస్కారాలు. నీవే మాకు రక్ష' అని
ప్రార్థించారు. 'ఉహూ! పడిపోతాను!'
అంటూ పణుకుతూ, మల్లీ మల్లీ కేకలు
వేసింది మునలిది. కిందవున్నవారంతా చాల
భయపడుతూ, 'వద్దు తల్లీ! వద్దు
తల్లీ!' అంటూ మల్లీ మొరపెట్టు
కున్నారు. ఈ విధంగా ఆక్రందనలతో,
ప్రార్థనలతో ఆ రాత్రి మారునవత్సరాంతా
గడిచింది.

తెల్లవారేవేళకు మధురానగరం జనమంతా
ఆబాలవృద్ధం ఆ లోరణిస్తంభం చుట్టూ
మూగారు. ఆ వెలుతురులో వికారస్వరూ
పంతోవున్న వ్యక్తి స్తంభంపై కనిపిం
చింది. ఒక బ్రాహ్మణుడు పోల్చుకున్నాడు,
ఆ వ్యక్తి రూపిణి తల్లి మకరదంష్ట్ర
అని. ఈ సంగతి రూపిణికి తెలిసి,
పరుగుతో అక్కడికి వచ్చింది. కొందరి
సహాయంతో ఆమెను స్తంభం మీద నుంచి
దింపించి, ఇంటికి పిలుకుని పోయింది.

అక్కడ గుమిగూడినవారికంతా ఇదేదో
పరిహాసం కోసం చేసిన పనిలాగ కనిపిం
చింది. అందరూ గునగునలాడుతుండగా,
రోహిణియును విష్ణురూపం వదలి అక్క
డికి వచ్చి జరిగిన సంగతంతా తెలియ
జేశాడు. అందరూ రోహిణియుని కసికి
ఆశ్చర్యపడ్డారు; నేశ్యావృద్ధుకు మంచి
శాస్త్ర జరిగిందని సవ్యకున్నారు.

తర్వాత రోహిణియును తనను లంక
నుంచి తెచ్చిన రత్నాలు రూపిణికి ఇచ్చి,
ఆమెతో సుఖంగా వున్నాడు.

* * *
రాజకుమారి వానపదత్త వనంశకుడు
చెప్పిన అద్భుతమైన కథను విని అమండా
నందిం చెందింది. ఆ ఆనందంతో ఆమె
పెదవులపై మందహాసం మెరిసింది. ఆ
మందహాసానికి ఆమె సుందరవదనం
మరింత ప్రకాశించింది.

(ఇంకా వుంది)

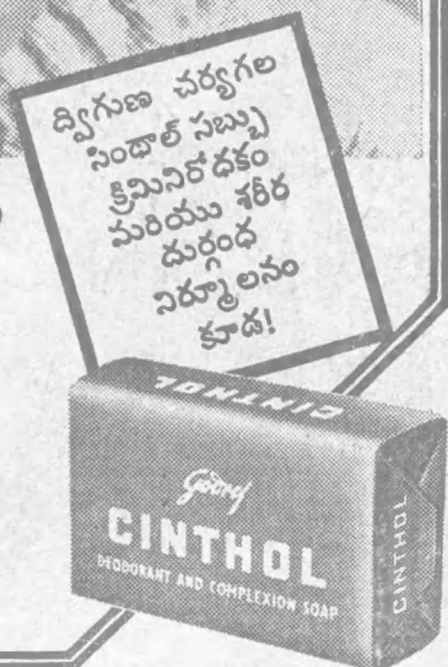

సబ్బులన్నియు శుభ్రపరచును కాని...

...నిష్కళంకమైన చర్మసౌందర్యం నిమిత్తం
జి-11తో గూడియున్న సింథాల్
మోకు కావలెను.

సింథాల్ యందు గల జి-11 (హెక్సాక్సోరొఫీన్) చర్మ పొడలను
గలిగించే హానికరమైన క్రిములను చంపుతుంది. అహోదకరంగా
పరిమళ మొనర్చబడినటువంటి జి-11 తోగూడియున్న సింథాల్ మీ
చర్మమును మృదువుగాను, ప్రకాశమానంగాను వుంచుతుంది.

ద్విగుణ చర్మగల
సింథాల్ సబ్బు
క్రిమినీరోధకం
మరియు శరీర
దుర్గంధ
నిర్మూలనం
కూడ!

తేది 26-4-68 మొదలు

జెమినీ వారి
భలే కోడలు

కథ, దర్శకత్వం.. కె. హరిచందర్

నాటకం: భమిశిపాటి రాధాకృష్ణ నాటకం. సి.నారాయణరెడ్డి
సంగీతం. ఎం.ఎస్. విశ్వనాథన్